DEMOKRAT TÜRKİYE

GELECEK GÜZEL GÜNLERE MERHABA

NİSAN 1982
SAYI 4

2,-DM
16 ös
2 sfr.

April '82
Nr. 4

G 2008 E Postvertriebstück Gebühr bezahlt

Cezaevlerinde Toplu İmha Dönemi mi Başlıyor?

DİYARBAKIR CEZAEVİNDE 13 YURTSEVER KATLEDİLDİ

● Tutuklular kurşuna dizilerek-süngülenerek öldürüldüler. NEWROZ gecesi girişilen katliam sırasında ölü sayısının artabileceği bildiriliyor

● Cesedi ailesine teslim edilen PKK Merkez Komitesi Üyesi Mazlum Doğan'ın boğularak katledildiği saptandı

● Halk arasında ölü sayısının 38 olduğu söylentileri yaygın

21 Mart 1982 gecesi, Diyarbakır Askeri cezaevinde askeri bir birlik tarafından tutuklulara karşı girişilen saldırı sırasında çok sayıda yurtseverin hayatını kaybettiği öğrenildi. Halk arasında ölü sayısının 38 olduğu şeklinde bilgiler dolaşırken, Demokrat Türkiye'ye ulaşan bilgilere göre 13 Nisan'a kadar saptanabilen ölü sayısının 13 olduğu belirlendi. 4 bine yakın tutuklunun bulunduğu Diyarbakır Askeri Cezaevinde 15 mart'tan bu yana görüş yasağının bulunması ve aileler üzerinde baskının yoğunlaşması nedeniyle ölen yurtsever ve devrimcilerin ve halktan insanların kesin sayısını saptamak mümkün olmadı. Ancak ölü sayısının saptanabilenlerden iki üç kat fazla olduğu, gerçek sayının görevlilerce saklandığı ifade ediliyor.

Devamı 3. sayfada

İNGİLTERE FALKLAND ADALARINI ABLUKAYA ALDI

Arjantin diktatörü iç muhalefeti ezmek amacı ile Falkland Adaları'nı işgal etmişti

İngiltere ile Arjantin arasında bu işgal nedeniyle muhtemel bir savaş olasılığı tüm dünyayı yakından ilgilendirmektedir. Başta ABD olmak üzere bir çok ülke bu savaş olasılığını önlemeye çalışıyor.

Bilindiği gibi Falkland Adaları şimdiye değin İngiltere'nin denetimindeydi ve bu adalarda İngiliz uyruklu bir azınlık yaşamaktadır. Arjantin diktatörü Galtier geçtiğimiz günlerde bu adaları işgal etti, ada halkından bir grubu tutsak aldı. Bunun üzerine İngiltere, denetiminden çıkan adaları kurtarmak amacıyla harekete geçti. Bu amaçla Deniz Kuvvetlerini seferber ederek adalara iki bin asker yolladı ve ablukaya aldı.

Arjantin diktatörü Galtier'in bu işgaline neden olarak ülke içindeki sol muhalefetin ve kitlelerin diktatörü köşeye sıkıştırmış olmaları gösteriliyor.

Diktatörün bu yolla muhalefeti bastırmayı amaçladığı ifade edilmektedir.

CHP Eski Genel Başkanının Arayış Dergisinin yaşamını ve hedeflerini konu alan yazısının yayınına izin verilmedi

ECEVİT'İN ENGELLENEN YAZISINI YAYINLIYORUZ

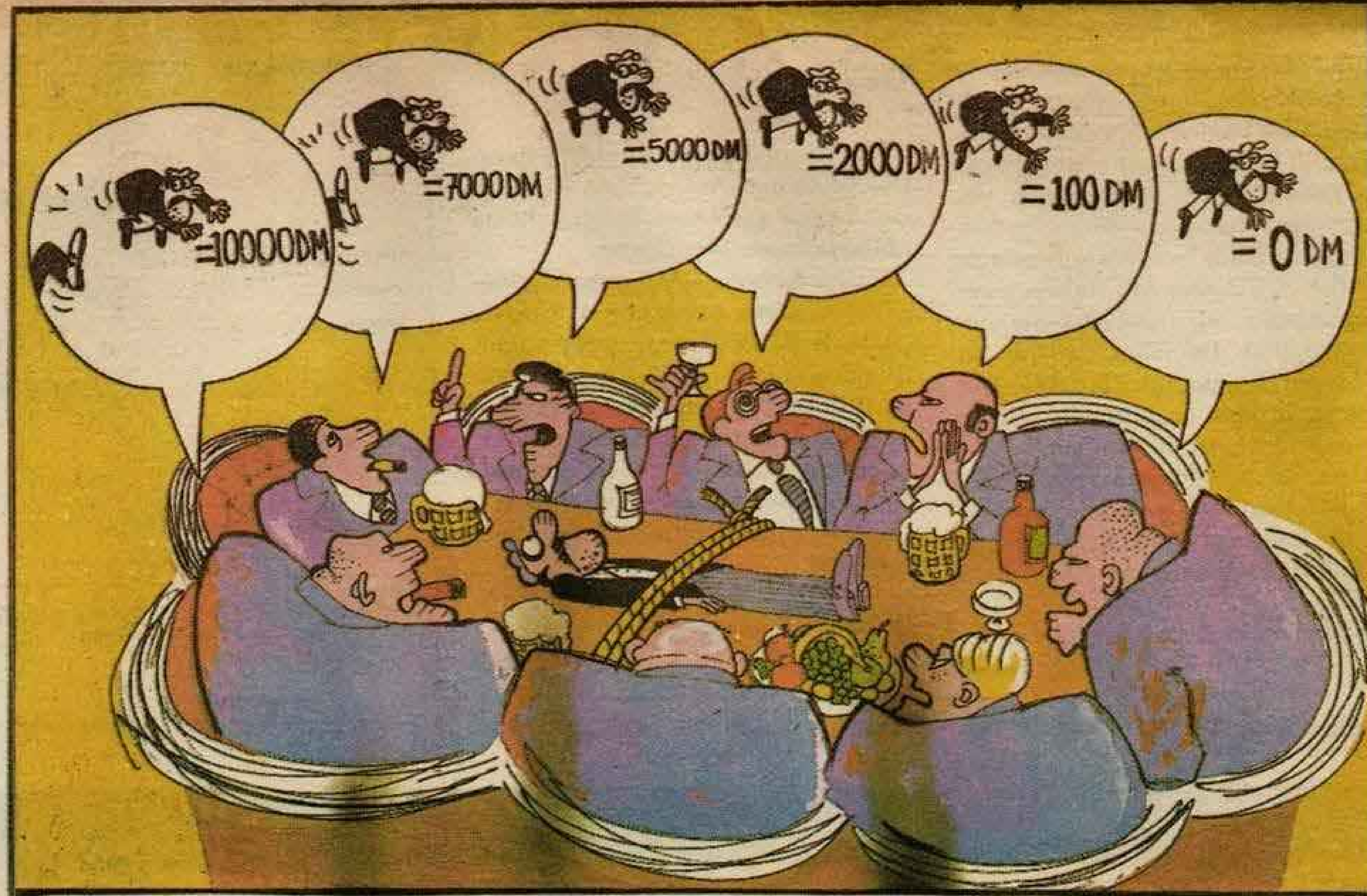
"Tek Sesli Bir Toplum Oluşturuluyor"

Milli Güvenlik Konseyini protesto anlamı taşıyan ve Arayış dergisinde yeri boş kalan, bu nedenle Arayış'ın kapatılmasına yol açan baş yazısında Bülent Ecevit, "Yönetenlerin uygun görecekleri gibi kesilip biçilmiş bir demokrasiye razı değiliz " dedi.

Devamı 3. sayfada

BÜLENT ECEVİT TEMEL ATEŞ ERTUĞRUL GÜNAY YİNE TUTUKLANDILAR

Haberi 3. sayfada

FEDERAL HÜKÜMET GERİ DÖNÜŞ İÇİN ÖDENECEK PARA KONUSUNDA KARARSIZ

● Geri dönüş yapacak yabancılara işverenin ödediği primlerin verilmemesi konusunda siyasi partiler görüş birliği içinde.

Geri dönüşü teşvik amacıyla yabancı işçilere ödenecek para konusunda tartışmalar yoğunlaşarak sürüyor. Federal Hükümet konuyla ilgili olarak halen resmi bir açıklama yapmaktan kaçınırken, Çalışma Bakanlığı, Iş ve Işçi Bulma Kurumu *(Arbeitsamt)*, Yabancılar Dairesi, Yabancılar Danışmanı Funcke, konuyla ilgili siyasi partilerin, sendika ve kiliselerin önerilerini ve görüşlerini alıyorlar. Bu kuruluşların sözcüleri geri dönecek işçilere verilecek "teşvik primi" konusunda birbirinden farklı rakamlar önerirken, verilecek paraya işverenin ödediği primlerin dahil edilmemesi konusunda aynı görüşü paylaşıyorlar. Yabancı işçilerin aylıklarından kesilen sigorta primleri ve emeklilik ödentilerinin ise Türk Hükümetine aktarılması yaygın kanı durumunda. Gözlemciler, Federal Hükümetin konuyu aceleye getirmemek istediğini, artan yabancı düşmanlığı, büyüyen işsizlik ve yeni alınacak önlemlerle ortaya çıkacak gelişmeleri bekleyeceğini belirtiyorlar. Bu yıl çıkarılması düşünülen yeni Yabancılar Yasası ve yakında uygulanması beklenen yeni sert önlemlerle de yabancıların bir bölümünün kendiliğinden *(parasız)* dönüş yapma olasılığı bunun nedenlerinden birisi.

Bayan Funcke, Çalışma Bakanı Stingl ve resmi kuruluşlar yaptıkları açıklamalarda, "F.Almanya'nın bütün yabancıları değil, sadece yaşlanan 1.Kuşağı geri göndermek istediği"ni belirtiyorlar. Sendika ve Kiliseler de bu görüşü paylaşırken, Hıristiyan Birlik Partileri (CDU/CSU) gibi tutucu ve gerici partiler ve kurumlar bütün işsiz yabancıların ülkeyi terk etmesini, çalışanlara ise para verilerek dönüşe teşvik edilmesini istyorlar.

İÇ SAYFALARDA :

Saygı Değer Dostlar,

Bizleri çok sevindiren bu onurlu, cesur girişiminizden dolayı kutluyorum sizleri... Namusun namussuzluğa, ışığın karanlığa, sevginin düşmanlığa karşı koyuşudur bu!.. İnsanların ağaçlardan ve hayvanlardan daha kolay öldürüldüğü, gözlerin, beyinlerin, yüreklerin körlenip delindiği, umudun katledildiği bir ülkede insanın dirilişidir bu!

Kendimi bir çalışanı olarak hissettiğim Demokrat Türkiye'nin zafere dek yaşaması dileğiyle.. Saygılarımla

Ahmet N. - Ravensburg

Selam!

"Demokrat Türkiye" gazetesini yayın hayatına sokmak uğraşı içinde olan, halkının sorunlarını unutmamış olan yazarlar topluluğuna..! Biz yurtdışında bulunan işçilerin kendi sorunlarını, Anayurt haberlerini aktarmaya çalışacak olan ve onlara çözüm yolları gösterecek olan Demokrat Türkiye gazetesinin yazı kurulu imecesinde bulunan Demokratlara teşekkürler.

En içten selam ve sevgilerimle..
Ali Rıza Pekdemir - Hollanda

Gazetemizle Dayanışma Grubu kurduk

Biz Aachen'deki Demokrat Türkiye okuyucuları, gazetemizle dayanışma grubu kurduk. Gazetemizin güçlenmesi, daha geniş bir çevreye ulaşması için tüm demokrat, ilerici, yurtsever ve devrimcilere görev düştüğü kanısındayız. Çalışmalarımızı, her ayın 2. ve 4. Pazar günleri CHE-Haus Pontstr. 41,51 Aachen adresinde konuşmakta, tartışmakta planlamaktayız. Aachen'deki tüm ilericileri çalışmalarımıza katılmaya çağrıyoruz.

DEMOKRAT TÜRKİYE'nin Politikası Olumlu Fakat Yeterli Değil...

Demokrat Türkiyeye..

Öncelikle belirtmek gerekirki derginin çıkışı olumlu büyük bir ilgi görmesi de bunun bir ifadesi. Yabancı bir ülkede hiç bir dergiye nasip olmayan bu başarı Demokrat Türkiye'nin niteliğinden kaynaklanmaktadır.

İçerik ve biçim olarak birtakım eksiklikler olmasına karşın, içinde bulunduğumuz şartlar ve olanaksızlıklar göz önünde tutulursa bu eksiklikler pek birşey ifade etmez.

Ayrıca Demokrat'ın çok yönlü politikasıda olumlu.. Fakat yeterli değil. Ülkede (Türkiye'de) olup-biten herşeyin nedenlerini ve sonuçlarını tüm çıplaklığıyla açıklamalı Demokrat... Şöyle diyor bir usta:"Birşeyi bilmek için bütün yanlarını, bütün bağlantılarını ve ara bağlantılarını iyice kavramamız, incelememiz gerekir. Bunu tam olarak asla başaramıyacaksak da, çok yanlılık; yanılgılara ve katılığa karşı en iyi güvencedir."

Bu sözleri ilke edinmeli ve herkesin her türlü düşüncesini -elbette yerinde ve zamanında-açıklamasına yardımcı olmalı, insanları düşünmeye sevketmeli ve kafalarda neden? Niçin? soruları bırakmadan yazmalı, sorulan sorularıda gerçekçi ve nesnel ölçüler içinde cevaplamalıyız.

Evet hoşgörülü ve olgun olmalıyız. Zorlamalar ve zorluklar karşısında yılmamalı, gerekmedikçede zor kullanmamalıyız. İzin verilmeyen, istenilmeyen yerlere de girmemeliyiz. Fakat ne oldukları belirsiz, artniyetli ve çirkin ilişkiler içinde ne halt edeceklerini bilemeyen ve birtakım art düşünceleri için demokratlığı ve Demokrat'ı kullanmaya kalkanlarada izin vermemeliyiz.

Amacımız, Demokrat'ında ifade ettiği gibi; ortak görüşler etrafında, seviyeli, sataşma ve çatışmalardan uzak, hoşgörülü, olgun, sağduyulu bir platformda Demokrat'ı okumak, okutmak, yazdıklarını ve yazacaklarımızı tartışmaktır.

Duisburg'dan bir okur.

Sayın Demokrat Türkiye,

Sizlerin Şubat 1982 sayı bir tarihli derginizi okuduktan sonra içimizden gelerek, siz Demokrat Türkiye'ye emekçiler için çıkardığınız derginizin olumlu perspektifine içtenlikle memnun olduğum siz Demokrat Türkiye'ye belirtmek isterim. Ve bir emekçi çocuğu olarak maden ocaklarında çalışan işçilerin yaşamları doğrultusunda yazılan şiirimizi Demokrat Türkiye' nin sayfalarında sergilemenizi arzu ederek gelecek güzel aydınlık günlere dek mücadelenizde başarılar dilerim.

B. Celal

Demokrat Türkiye Yazı Kuruluna,

İşte ülkemizde estirilen bu kasırganın Önüne dikilmek, olayları somut olarak emekçi halkımıza duyurmak, var olan dağınıklığın, sekter grupçu anlayışların son bulması, geçmişten dersler çıkarmanın zorunlu olduğu bu günlerde yayın yaşamına giren Demokrat Türkiye'yi yürekten kutluyorum.

C. Yıldırım - Bad Windsheim

Demokrat Türkiye'ye,

Şu anda Ulm ve çevresinde Demokrat Türkiye'yi tanıtma, dağıtma, içeriği hakkında bilgi verme çalışmalarına yoğun bir şekilde başladık. Kanımız şu ki, Türkiyeli işçiler, anti-faşistler, demokratlar, tüm iyiden yana olan halkımız tarafından benimsenip sevinçle karşılandı. Şimdiye dek burjuva basınının yalanlarından usandıklarını söylemektedirler. Demokrat kitlenin bu özleminin yayınla giderilmesi siz Demokrat Türkiye gazetesinde çalışan tüm arkadaşların birlikte yürütecekleri işlerinde şimdiden Türkiyeli işçiler olarak başarılar dileriz. Ulm ve çevresinde bulunan tüm işçiler dostça selamlarımızı göndeririz.

Ulm ve çevresinden bir grup işçi adına
M. Yalçın

Değerli Arkadaşlar

Demokrat Türkiye'nin yayın hayatına başlaması Avrupa'daki Türkiyeli Demokrasi güçlerinin birliği yolunda atılmış olumlu bir adımdır.

Faşist diktatörlüğü Avrupa ve Dünya kamuoyuna teşhir etmek, hele bu günlerde daha da önem taşıdığı açıktır. Bu görevin layıkıyla yerine getirilebilmesi en başta demokrasi güçlerinin güç ve eylem birliğinden geçiyor.

Demokrat Türkiye bu birliğin sağlanması yolunda ileri bir adım olsun... Çalışmalarınızda başarılar, Devrimci Selamlar.

R. Tutak -Köln

Sevgili Okurlar,

Demokrat Türkiye, "Özgür ve demokrat bir Türkiye özleyen herkesin gazetesi" olma yolunda emin adımlarla yürümektedir. Her yeni sayısında daha çok okunmakta, daha geniş kitlelere yayılmaktadır.

İlk sayımızda 35 bin olan baskımız iki ay içinde 13 bin artmıştır. Elinizdeki bu sayı (Nisan sayısı) 48 bin basılmıştır. Bildiğiniz gibi dağıtımımız Genel Bayi ve dernekler kanalı ile yapılmaktadır. Bazı kişiler ve kuruluşlar da dağıtıma ayrıca yardımcı olmaktadırlar.

Topluca ve çok sayıda tiraj yükselişi daha çok, bayiler kanalı ile yapılan satışlarda görülmektedir. İlk sayıda 11 bin olan bayiler dağıtımı, bu sayıda 22.500'e çıkmıştır. Bu olay gazetemizin kitlelere ulaştığını gösteren somut bir örnektir.

Ne var ki Genel Bayi, satış bedelinin yüzde 60'ını almaktadır. Bize ödenen yüzde 40, gazetenin dizgi ve baskı giderlerini bile zor karşılayabilmektedir. Yani yalnız okunması için bayilere gazete vermekteyiz.

Bu nedenle okurlarımızın bize daha çok abone olmalarını, abone bulmalarını ve elden satışlara yardımcı olmalarını diliyoruz. Dayanışmamızın bir gereğidir bu aynı zamanda...

Ekonomik sorunu ayrı tutarsak. Demokrat Türkiye gibi aylık bir derginin ulaştığı bu tiraj ve gösterilen bu ilgi yurt dışı gerçekleri içinde önemli bir olaydır. Bu olay, saptadığımız yayın politikasının doğruluğunu ve aynı doğrultuda ödünsüz yayın yaptığımızı belgelemesi yanında, Türkiye dışında bulunan antifaşist, demokrat, ilerici, yurtsever yurttaşlarımızın büyük gücünü ve potansiyelini de ortaya koyan önemli gösterge sayılmalıdır.

Bu aynı zamanda ülkemizde faşizmin zindanlarında tutsak olan kardeşlerimizin, türlü baskılar altında çile çeken emekçi halkımızın yalnız olmadıklarını da göstermektedir

Güzel yurdumuz Türkiye'de yaşanan acı olayları yüreklerimiz kan ağlayarak izlemekteyiz, baskıyla terörle susturulan yüzbinleri, milyonları...

En sıradan ve masum eleştirileri yüzünden Bülent Ecevit'e bile bir külhanbeyi çalımı ile saldırdıktan sonra onu tekrar hapse atanların gerçek kimlikleri umarız ki artık herkes tarafından iyice anlaşılmıştır. Ülkesini ve halkını sevenleri çetin görevler beklemektedir.

Gelecek güzel günler için hepinize merhaba...

DEMOKRAT TÜRKİYE

DEMOKRAT TÜRKİYE
GELECEK GÜZEL GÜNLERE MERHABA

Yazışma Adresi:
ADA Verlags- und Handels- GmbH
Postfach 25 04 63, 5000 Köln 1

ABONE FİŞİ

Adı: ____________________

Soyadı: ____________________

Adresi: ____________________

Abone Fiatı:

6 Aylık		12 Aylık	
Almanya İçi	Almanya Dışı	Almanya İçi	Almanya Dışı
DM 15.00 □	DM 18.00 □	DM 30.00 □	DM 36.00 □

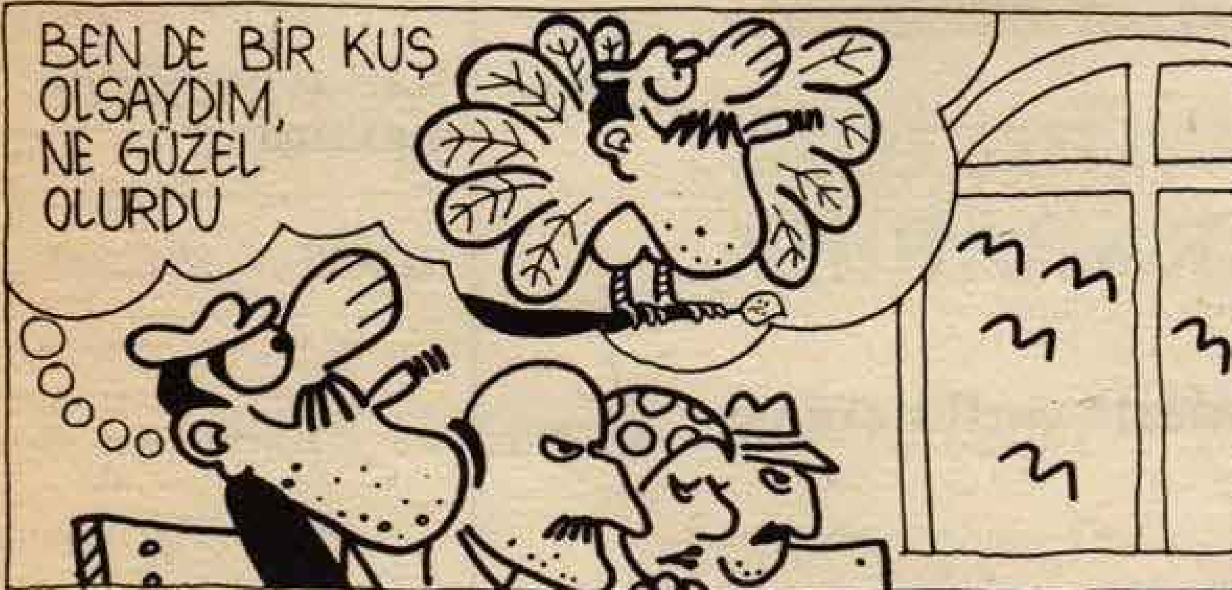
Abone parasının gönderileceği yer:
ADA Verlags- und Handels- GmbH

Postscheckamt Köln
Konto Nr.321568-508
BLZ 370 100 50

Deutsche Bank Köln
Konto Nr.3302551
BLZ 370 700 60

HÜSEYİN

UĞUR DURAK

* BİR AY İÇİN

IMPRESSUM

Herausgeber/Sahibi : ADA Verlags- und GMBH, Bonner Str. 24, 5000 Köln 1
Redaktionsanschrift/Yazışma adresi : Postfach 25 04 63, 5 Köln 1
Verantwortlicher Redakteur/Sorumlu Müdür : A. Danış, Bonner str. 24, 5 Köln 1
Tel : (0221) 21 90 64
Druck/Baskı : Druckhaus Bonn, Kon-Stahl-Stiftung KG, 5309 Meckenheim
Erscheint monatlich/Aylık Dergi

ABONE ŞARTLARI

6 Aylık
Almanya Içi
DM 15.00 □
Almanya Dışı
DM 18.00 □

12 Aylık
Almanya Dışı
DM 30.00 □
Almanya Dışı
DM 36.00 □

ÖDEME
ADA Verlags- und Handels GmbH
Postscheckamt Köln
Konto Nr.321 568 -508
BLZ 370 100 50

Deutsche Bank Köln
Konto Nr. 330 25 51
BLZ 370 700 60

Baştarafı 1. sayfada

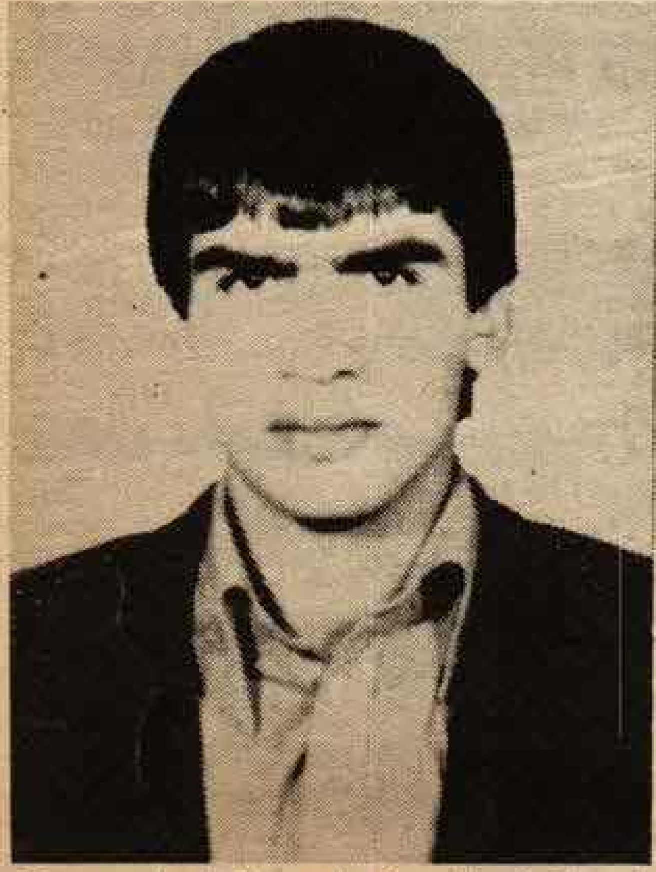
DİYARBAKIR CEZAEVİNDE 13 YURTSEVER KATLEDİLDİ

Ölenlerden birisinin boğularak, diğerlerinin de kurşunlanarak ve süngülenerek katlendildikleri öğrenildi.

Katliam Nasıl Başladı?

Alınan bilgilere göre, katliam girişimi şöyle başladı: 15 Mart günü PKK Merkez Komitesi Üyesi Mazlum Doğan, cezaevinden dışarıya bilgiler verdiği gerekçesiyle işkenceye alındı.

Doğana işkence yapıldığını duyan diğer tutklular olayı protesto ederek açlık grevine başladılar. Bir kaç gün sonra 21 Mart gecesi, yani Nevroz gecesi, Mazlum Doğan işkence altında tutulduğu hücrede hunharca boğularak katledildi. Aynı anda öteki koğuşlardaki tutuklular üzerine ateş açıldı, kimileri süngülendi. Katliam sonucu, çok sayıda devrimci ve yurtsever yaşamlarını yitirdiler.

Cezaevi hücresinde boğularak öldürülen Mazlum Doğan

Öldürülenlerin büyük bir bölümünün PKK Davasından, diğerlerinin ise Partizan ve öteki grup davalarından olduğu öğrenildi. Nevroz Gecesi, cunta kuvvetleri tarafından düzenlenen bu katliamda katledilenlerin adları saptanabilenler şunlar: Mazlum Doğan, Kemal Pir, Hayri Durmuş, Mustafa Kandal, Kemal Doğan, Ali Demiray, Önder, (soyadı öğrenilemedi) Yıldırım Merkit, Ali Rıza Altın ve Trabzonlu olan ve tutuklanmadan önce Urfa'da öğretmenlik yapan bir yurtsever.

Diyarbakır'lı bir yurttaş, Hastanede cezaevinden getirilen 9 dolayinda insan cesedi gördüğünü, 40 - 50 dolayında da yaralı olduğunu anlattı.

Sıkıyönetim Komutanının Hoparlörden Yaptığı Açıklama

Edinilen bilgilere göre, Mazlum Doğan'ın işkenceye alınmasından hemen sonra cezaevinde görüşler yasaklandı. İçerde bir şeylerin olduğunu sezen tutuklu yakınlarının bütün başvurularına rağmen görüş izni verilmedi. Cezaevinde açlık grevinin yay-

Baştarafı 1. sayfada

gınlaşması ve özellikle katliamdan sonra başgösteren fiili karşı koymalar üzerine.

Sıkıyönetim Komutanı, belediye hoparlörlerinden,"Cezaevi çevresine yaklaşılmaması, tutukluların başlattığı isyan sona erinceye kadar hiç kimsenin görüşe gelmemesi"ni isteyen bir buyruk yayınlattı. Katliamdan sonra, cezaevinin dışarıyla olan bütün bağlarının koparıldığı, asker ve sivil görevlilerin dahi dışarı çıkmalarına izin verilmedği, halkın cezaevinin bulunduğu semte yaklaştırılmadığı bildirildi.

Baskı ve sıkı yasaklar nedeniyle katledilenlerin tam sayısını, adlarını ve nerelere gömüldüklerini saptamak mümkün olmadı. Bunlardan yalnız Mazlum Doğan'ın Tunceli'nin Yaşaroğlu köyüne gömüldüğü öğrenildi.

Katliamla ilgili olarak alınan öteki bilgiler ise şunlar:

Çok sayıda devrimci ve yurtseverin öldürülmesinden sonra içerdeki direniş kırıldı. Katliamın duyulmasından sonra tutuklu yakınlarının, özellikle de Batman yöresindekilerin protesto gösterilerine girişmeleri üzerine 200-250 dolayında tutuklu ailesi gözaltına alındı.

Bir Tutuklu Yakını Katliamla İlgili Olarak Şunları Söyledi:

« Katliamın hem Nevroz gecesi düzenlenmesi, hem de özellikle 35. ve 37. Koğuşlara yönelik olması, toplu bir imha hareketine girişildiğini göstermektedir. Özellikle PKK Hareketinin yönetici kadrolarını hedef alan katliamın, PKK davasının savunma aşamasında olması ve Mazlum Doğan'ın tüm davanın siyasi savunmasını hazırlayan kişi olması nedeniyle, katliamın bilinçli ve planlı yapıldığını göstermektedir. »

Baştarafı Birinci sayfada

ECEVİT'İN ENGELLENEN YAZISI

Milli Güvenlik Konseyi'nin 52 Nolu Karar'ına aykırı yayın yaptığı gerekçesiyle Şubat 982 tarihinde kapatılan Arayış dergisinde bir sayfa boş bırakıldı. Bu boş sayfa aşağıda okuyacağınız Bülent Ecevit'in yazısına ayrılmış sayfaydı. Bu yazı o sayfada yayınlanamadı. Bu boş sayfa nedeniyle ARAYIŞ yasaklandı.

Bülent Ecevit'in kaleme aldığı ve imzasını koyduğu bu yazı tam metin gazetemize ulaşmış bulunmaktadır. Cunta'nın hışmına uğrayan Arayış dergisi ile dayanışmanın bir ifadesi olarak Bülent Ecevit'in bu yazısını aynen yayınlamayı bir görev sayıyoruz.

BÜLENT ECEVİT'İN YAZISI ŞÖYLE

ARAYIŞ'ın bir yıldır yaşıyor olması, toplumdaki özgürlük direncinin, bir belirtisidir.

ARAYIŞ'ı çıkaranlarda, Arayış'ın yazarlarında, çizerlerinde ve okurlarında o direnç olmasaydı bu dergi bir yıldır adım başında önüne çıkan engelleri aşarak tutumunu ve yaşamını sürdüremezdi.

Her amaca "tek yol"un, her soruna "tek çözüm"ün benimsetilmek istendiği tek sesli bir toplumun oluşturulmaya çalışıldığı bir ortamda, ARAYIŞ ergin ve çoğulcu bir toplumun çok sesliliğini yansıttı.

Her sorun'un nedenini bildiklerini, her sorunun çözümünü bulduklarını sananlar karşısında, ARAYIŞ bilimin, toplumun ve insanlığın ancak sürekli ve özgürce bir arayışla ilerleyip gelişebileceğini savundu.

ARAYIŞ, korku kabuğuna büzülüp özgürlüğün damla damla bağışlanmasını beklemedi; bedelini ödemeyi göze alarak, özgürlüğü kazanmak ve topluma kazandırmak için uğraş verdi. Kiminin, söyleyip yazmak şöyle dursun, okumaktan duymaktan bile çekindiği düşünceleri, ARAYIŞ, yüreklice dile getirdi.

ARAYIŞ, düşünce ve anlatım özgürlüğünü, Türk toplumunun ve tüm insanlığın sorunlarına insanca çözümler arayabilmek ve oluşturabilmek için değerlendirmek isteyenlerin dergisidir.

ARAYIŞ, sömürü yoluyla kalkınmayı değil, hakça ve dengeli gelişmeyi amaçlamaktadır.

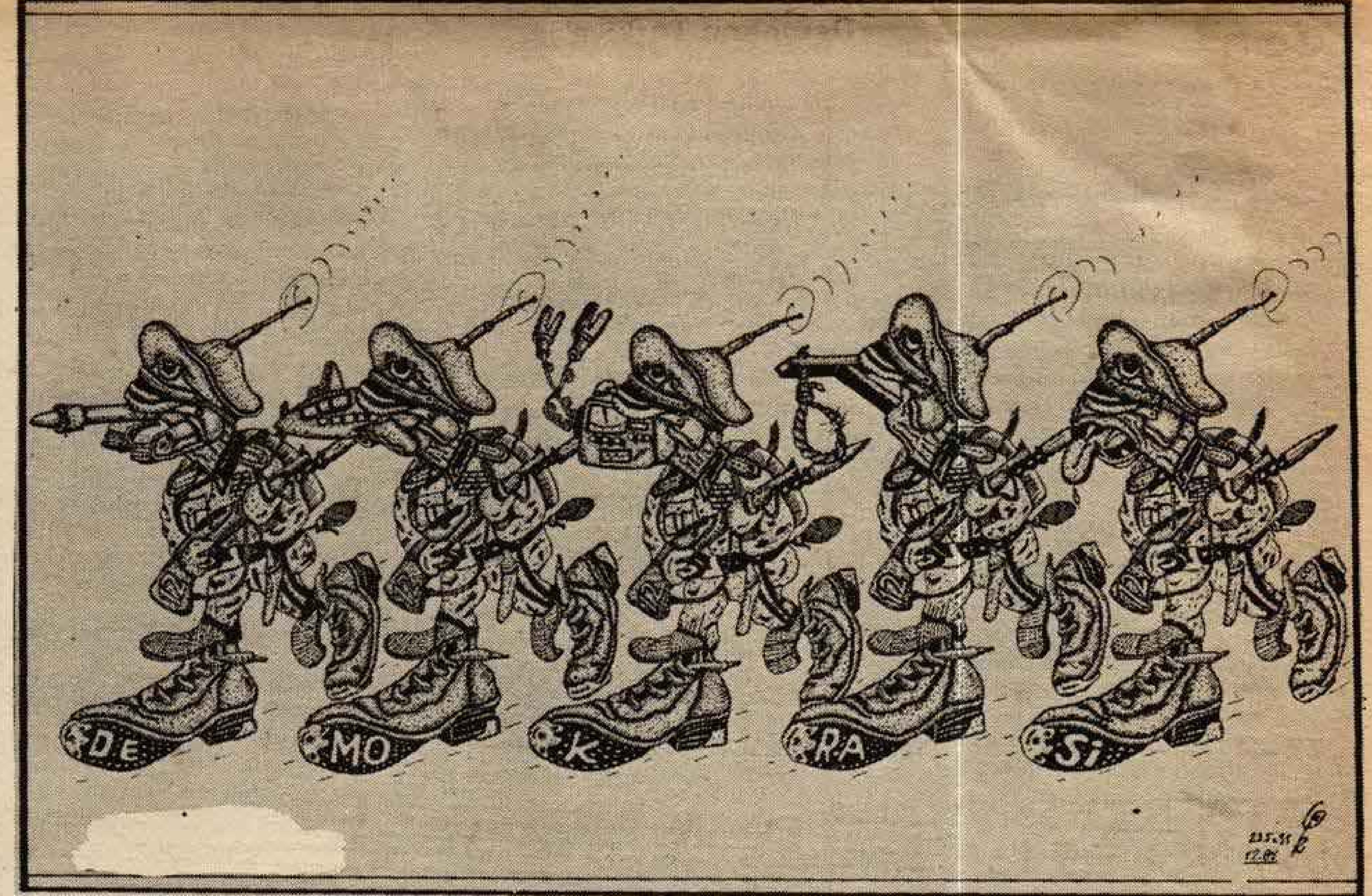
ARAYIŞ, barışı suskunlukta ve tutsaklıkta değil, özgürlükte aramaktadır. Demokrasi, halkın, kendi kendini özgürce yönetmesidir. Onun için, ARAYIŞ, yönetenlerin uygun görecekleri gibi kesilip biçilmiş bir demokrasiye razı değildir; halkın belirleyeceği bir demokrasinin oluşmasına katkıda bulunmayı ödev bilmektedir.

Bir yıldır karanlıkta bir ışıktır ARAYIŞ, suskunlukta bir ses.... Tüm güçlüklere, olanaksızlıklara karşın bu ışığın yanar tutulabilmiş, bu sesin duyurulabilmiş olması, Türk toplumundaki özgürlük ve demokrasi istencinin kırılamayacağına bir kanıttır.

Toplumdaki özgürlük ve demokrasi istenci, kayaları delen ince otlar gibi, tüm engelleri aşarak yüzeye barış içinde çıkacaktır.

Son Bir Ayda İşkenceden 3 Yurttaş Daha Hayatını Kaybetti

○ Şubat ayı ortasından bu yana Türkiye de işkence olayları yeniden ölümle sonuçlanmaya başladı. Şubat-Mart ayları içinde meydana gelen işkence sonucu ölüm olaylarından sadece üçü gazetemize ulaşabildi.

Ünye'de Bir Devrimci İşkence İle Öldürüldü

Ordu'nun Ünye ilçesinde sürdürülen operasyonlar sırasında Isa adında soyadı saptanamayan bir yurttaş işkence sonucu hayatını kaybetti. Devrimci Yol taraftarı olduğu bildirilen Isa yapılan ağır işkenceler nedeniyle 5 Mart 1982 günü öldü.

Alınan bilgilere göre, sıkıyönetim ve emniyet kuvvetleri, işkence ile katledilen Isa'nın **"zatüreden öldüğüne dair"** rapor düzenlediler. Ünye Devlet Hastanesi Baştabibine ve diğer doktorlara imzalattırılan raporda, Isa'nın zattüreden öldüğü belirtiliyor.

Isa adındaki devrimcinin işkenceden öldüğünü öğrenen ve bunu halk arasında söyleyen yurtsever bir esnafın sıkıyönetim kuvvetleri tarafından gözaltına alındığı ve işkenceye tabi tutulduğu öğrenildi. Adı öğrenilmeyen yurttaşın halen Ünye'de gözaltında tutulduğu bildirildi.

Süleyman Şeker de İşkenceyle Katledildi

Öte yandan Şubat sonunda sıkıyönetim kuvvetleri tarafından baskın yapılan Urfa'nın Bozova Ilçesine bağlı Türkmenören Köyü nüfusuna kayıtlı Süleyman Şeker işkence sonucu hayatını kaybetti. Evinde devrimcileri sakladığı iddiasıyla köye düzenlenen baskın sırasında gözaltına alınan 40 yaşındaki köylü Süleyman Şeker, yapılan işkencelere dayanamayarak yaşamını yitirdi

50 Yaşındaki Köylüyü İşkenceyle Öldürüp Yol Kenarına Attılar

Gaziantep'in Araban Ilçesine bağlı Eskialtınmeşe Köyünden 50 yaşındaki Vakkas Doğru, gözaltına alınmasından bir süre sonra işkenceyle öldürülerek cesedi yol kenarına atıldı. Sıkıyönetim Kuvvetleri tarafından "oğlunun yerini öğrenmek için" gözaltına alınan Vakkas Doğru'nun cesedi, 7 Mart 1982 tarihinde Nizip-Gaziantep yolu üzerinde bulundu.

Gözaltına Alınan Subay ve Askeri Öğrenci Sayısı Bine Yaklaştı

Geçtiğimiz Aralık ayının son haftasında Türk Silahlı Kuvvetlerinde başlatılan operasyonlarda gözaltına alınan subay ve askeri öğrenci sayısının 1000'e yaklaştığı öğrenildi. Böylece daha önce 300 olarak saptanan gözaltındaki subay ve askeri öğrenci sayısı 1000'e yaklaştığı öyrenildi.

Çeşitli sol grupların sempatizanı oldukları gerekçesiyle Silahlı Kuvvetler içinde sürdürülen subay ve askeri öğrenci operasyonunu doğrudan Genel Kurmay Başkanlığı'na bağlı bir timin yürüttüğü saptandı. Son alınan haberlere göre operasyonlarda gözaltına alınan bazı subay ve askeri öğrencinin kayıp olduğu ifade edilmektedir.Nerede oldukları bilinmeyen subay ve Harpokulu öğrencilerinin yaşamları endişe konusu olmuştur.

Silahlı Kuvvetler içinde geniş kapsamlı olarak yürütülen bu operasyonların basına sızdırılmaması için gazetelere yayin yasağı -konduğu, dolaylı dolaysız herhangi bir haberin yayılmaması için özel bir çaba harcandığı ifade edilmektedir.

Mamak Cezaevine Kaplan Kafesleri Yerleştiriliyor

Güvenilir bir kaynaktan alınan habere göre, Ankara'daki Mamak Askeri Cezaevine Vietnam'da çok kullanılan **"kaplan kafesleri"** ne benzer yeni demir kafesler yerleştiriliyor. Mamak A Blokta zeminde bulunan, karanlık ve pis kokulu bölüme içine ancak iki kişinin sığabileceği büyüklükte demir kafesler yerleştirilmeye başlandı. Bildirildiğine göre, bu kafesler, koğuşlarda, hücrelerde ve mahkemelrde cezaevi yönetiminin talimatlarına karşı çıkan, marş söyleyen, sayım yaptırmayan vb. direniş yapan tutuklular konulacaktır.

ÜÇ GÜN GÖZALTINDA TUTULDUKTAN SONRA SERBEST BIRAKILAN ECEVİT TEKRAR TUTUKLANDI

Hollanda Televizyonu ile Spigel dergisine ve son olarak bir Norveç gazetesine yaptığı açıklamalar nedeniyle hakkında soruşturma açılan ve 10 Nisan günü gözaltına alınan Bülent Ecevit, 13 Nisan'da mahkeme kararıyla önce serbest bırakıldı, sonra tekrar tutuklandı. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nın emri üzerine gözaltına alınan Ecevit, üç gün sonra Askeri Mahkemeye çıkarıldı. Savcının da olumlu görüşü üzerine mahkeme kararıyla serbest bırakılan Ecevit, Sıkıyönetim Komutanın bir üst mahkemeye itirazı üzerine yeniden tutuklandı.

Askeri Savcı, Ecevit hakkında her üç yayın organına verdiği demeçler nedeniyle hem MGK'nin 52 Nolu Kararına muhalefetten, hem de "devletin dışardaki itibarını düşürücü beyalarda bulunmaktan" ayrı ayrı soruşturma yapıyor. Ecevit'in 5 yıla kadar hapisle cezalandırılmak istemiyle yargılanacağı bildiriliyor.

***

CHP MİLLETVEKİLLERİ TEMEL ATEŞ ve ERTUĞRUL GÜNAY TEKRAR TUTUKLANDI

Bir süre önce tutuklu bulundukları Mamak Cezaevinden tahliye edilen CHP eski Ordu Milletvekilleri, Temel Ateş ile Ertuğrul Günay yeniden tutuklandılar. Askeri Savcı, Ateş ve Günay'ı "Devrimci Yol'a yardım etmek"le suçluyor.

SAVCILARIN İDAM TALEBİ 3934'E YÜKSELDİ

Cuntanın Savcıları idam talebiyle dava açmaya devam ediyor. 10 Nisan'a kadar açılan yeni davalardakilerle birlikte bugüne kadar askeri savcıların idamını istediği insan sayısı 3934'e yükseldi.

BUGÜNE KADAR 14 KİŞİ ASILDI

Amasya Halkın Kurtuluşu Davasında 23 İdam İsteniyor

Erzincan 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde yeni açılan bir davada 97 kişiden 23'ü için idam cezası istendi. Askeri Savcı, haklarında dava açtığı kişilerin Amasya ve çevresinde "Halkın Kurtuluşu adlı örgütün görüşleri doğrultusunda faaliyette bulundukları, anayasayı cebren ortadan kaldırmaya çalıştıklarını" iddia ediyor. 23'ü hakkında idam istenen sanıklardan geri kalanı 5-15 yıl arasında değişen hapis istemi ile yargılanıyorlar.

Sinop 'Kurtuluş' Davasında 17 İdam İsteniyor

Sinop ve Çevresinde, "Kurtuluş örgütünün görüşleri doğrultusunda faaliyette bulundukları" iddiasıyla 91 kişi hakkında dava açıldı. Sanıklar dan 17'si için idam cezası isteniyor. Askeri Savcılık tarafından hazırlanan iddianamede, 91 kişinin 74'ü için de 1 yılla 24 yıl arasında değişen hapis cezaları isteniyor.Sanıklar TCK 146. maddeyi ihlal etmekten yargılanıyor lar.

17 Sanıklı Davada 14 Kişinin İdamı İsteniyor

Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılarınca açılan yeni bir davada toplam 17 sanıktan 14'ü için idam cezası isteniyor. "THKP-C/HDÖ adlı örgüte üye olmak, Anayasal düzeni silah zoruyla yıkıp yerine Marksist-Leninist düzen kurmak" iddiasıyla yargılanan 17 sanıktan 14'ü için idam, 3'ü içinde 5 ile 15 yıl arasında değişen hapis cezası isteniyor.

Ünye'de 14 İdam İstemi

3.Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığınca açılan bir davada 13 kişinin idamı istendi. Ünye Devrimci Yol adıyla açılan davada, 64 kişi yargılanıyor. Sanıklar, Anayasayı cebren ilgaya ve kurulu devlet düzenini yıkmaya çalışmak'tan TCK' nın 146.Maddesine göre idam ve çeşitli ceza talebiyle mahkeme önüne çıkacaklar.

5 İdamlı Salihli Devrimci Yol Davası Başladı

Ege Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığınca açılan Salihli Devrimci Yol Davası başladı. Haklarında dava açılan 47 kişiden 5'i için idam cezası, diğerleri için de 1 yılla 24 yıl arasında değişen hapis cezası isteniyor. Askeri Savcı, sanıkların Manisa'nın Salihli ilçesinde, yasadışı faaliyette bulunduklarını ve Anayasa'yı ortadan kaldırmaya uğraştıklarını iddia ediyor.

Askeri Savcı, Haklarında Kanıt Bulamadığını Belirttiği 3 Kişi İçin İdam Cezası İstiyor

Ankara'da yeni açılan bir davada ilginç bir durum ortaya çıktı. Askeri Savcı, haklarında kanıt bulunamadığını açıklamasına karşın 3 kişinin idamını istedi.

Askeri Savcı, Kurtuluş taraftarı 3 kişi hakkında, "Anayasa'yı ilgaya teşebbüs ve adam öldürmek" iddiasıyla dava açtı. İddianamede Güngör Yüksel, Suat Karaçavuş ve Mustafa Bülent Uslu adlarındaki kişilerin Bilal Öztoprak adlı kişiyi öldürdükleri iddia edildi. Ancak savcı, iddianamesinde, sanıkların bu suçu işlediklerine dair emniyet ifadelerinin dışında elinde bir kanıt bulunmadığını açıkladı. Buna rağmen 3 kişinin idamını taleb etti.

Ankara Kurtuluş Davası Başladı

Üçü hakkında idam istenen 48 kişilik Ankara Kurtuluş Davası başladı. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde başlayan davada TCK 146/1 maddesini ihlal ettiği iddiasiyle idamla yargılanan Mustafa Kaçaroğlu, kendisine ve arkadaşlarına emniyette ve cezaevinde yapılan işkenceleri anlattı. İfadesi tutanaklara şöyle geçti:

"Sanık ben sorgulamama başlamadan evvel ısrarla zapta geçirilmesini istediğim iki konu var demek suretiyle sanık mutlaka bunların zapta geçirilmesini istemesi üzerine; da, halen Mamak'ta can güvenliğinin bulunmadığını, sürekli işkence yapıldığını, bir kaç keresinde baygın şekilde revire kaldırıldığını, insanlık onuruna yakışmayacak şekildeki dayak ve hücrede yine insanlık dışı uygulamalar sonucunda hastahaneye kaldırıldığını bu izlerin ve diğer işkence izlerinin tespit edildiğini söyledi. Ve insanlık dışı uygulamalara karşı açlık grevine gittiğimde ise bunlar sık sık tekrarlandı. Avukatlarımla görüştürülmedim. Dilekçelerim ilgili mercilere ulaştırılmadı. Bu anlattığım işkence lerden daha fazlasını emniyette gördüm. Duruşma sorgulara devam edilmek üzere başka bir güne ertelendi.

Bir İdam İstemi

Öte yandan Ünye Kurtuluş Davası'nda da 1 kişinin idamı istendi. Askeri savcı tarafından açılan bir başka davada, Ünye'deki faaliyetlerinedeniyle 14 kişi hakkında ayrıca TCK 146'dan dava açıldı. Öteki sanıklar için de çeşitli hapis cezaları istenildi.

Sanıklar TCK'nun 146.maddesini ihlal etmekten yargılanıyorlar.

İDAMLARI PROTESTO İÇİN GÖSTERİLER YAPILDI

Türkiye'deki idamları protesto için yurtdışında çeşitli eylemleri yapıldı.Almanya'nın Berlin, Hamburg, Hannover, Köln ve Stutgart şehirlerinde, Fransa'da Paris'te, Hollanda'nın dört şehrinde ve Danimarka Kopenhag'ta yapılan gösterilere çok sayıda kişi katıldı. İdamları protesto için düzenlenen gösterilenin bazı şehirlerde Türkiye Cumhuriyeti Konsoloslukları önünde yapıldığı bildirildi.

Berlin'de konsolosluk önünde yapılan gösteriden sonra, Alternativ Liste, GEW ve Af Örgütü temsilcileri konsolosa mektup vermek istediler. Ancak Alman kuruluşların bu isteği yerine getirilmedi. Paris'te Türk Konsolosluğu önünde yapılan gösteriye çok sayıda Fransızın katıldığı öğrenildi. Fransız Polisinin müdahalesi üzerine çıkan olayda bir grup göstericinin yaralandığı açıklandı. Olayın, polisin gösteri cileri zorla dağıtmak istemesi üzerine çıktığı, göstericilerin ise dağılkadıkları bildirildi.

Hollanda'daki Gösteriler

Hollanda'nın Amsterdam, Rotterdam ve Denhag Şehirlerinde Kilise işgal eden göstericiler türkiye'deki idam ve işkenceleri protesto ettiklerini açıkladılar. Arnheim şehrinde ise bir sendika binasının aynı amaçla işgaledildiği bildirildi.

Gösterilere BIRKOM'un yanısıra diğer devrimci grupların taraftarlarının da katıldığı öğrenildi.

VELİ BİÇER'E ÖLÜM CEZASI VERİLDİ

Ege Ordu ve Sıkıyönetim Mahkemesinde devam etmekte olan bir dava sonuçlandı. Sanıklardan Veli Biçer ölüm cezasına çarptırıldı. 11 kişinin yargılandığı davada, geri kalan sanıklara çeşitli hapis cezaları verildi.

Izmir'deki 2 Numaralı Askeri Mahkemede 1981 yılında açılan davada yargılanan sanıklar, "Devrimci Yol'a üye olmak ve bu örgütün görüşleri doğrultusunda Alaşehir ve çevresinde faaliyette bulunmak ve Alaşehir MHP İlçe Başkanının ölümüne sebep olmak" tan yargılanıyorlardı.

146 İdamlı Devrimci Sol Merkez Davası Protestolarla Başladı

Sanıklardan 146'sı için ölüm cezası istenen 428 sanıklı Devrimci Sol Merkez davası İstanbul'da 2 Numaralı Askeri Mahkemede protestolarla başladı. İlk günkü duruşmada sanıklar işkenceleri,protesto için kimliklerini bildirmeyeceklerini açıkladılar. İddianamenin ilk sırasında yer alan sanıklardan Dursun Karataş'ın işkencelerle ilgili açıklamalarda bulunması üzerine mahkeme başkanının emriyle Askerlere dövdürüldüğü bildiriliyor. Sanıkların bu duruma topluca tepki göstermeleri üzerine duruşmaya ara verildi.

Alınan haberler göre daha sonraki duruşmalara 428 sanıktan ancak 74'ü katılıyor. Tutuklu sanıkların,işkenceleri ve mahkemedeki baskı uygulamalarını protesto için cezaevinden duruşmalara gelmedikleri bildiriliyor. Bu durum üzerine, askeri savcının isteği üzerine mahkeme heyeti duruşmalara bundan böyle sanıkların küçük guruplar halinde getirilmesini kararlaştırdı. Böyle olunca, aynı davada aynı iddianameyle ve aynı suçla yargılanan sanıklar, birbirlerinden ayrı olarak yargılanacaklar. Avukatların itirazına rağmen mahkeme bu kararı aldı.

Öte yandan ajanslardan alınan haberlere göre,Devrimci Sol Davasının başladığı gün İstanbul'un bazı yerlerine üzerinde işkenceleri ve idamları protesto eden Devrimci Sol imzalı bombalı pankartlar asıldı. Pankart asan üç kişinin yakalanıp gözaltına alındığı bildirildi.

TİKKO Davasında 17 Avukatın Protestosu

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülmekte olan TKP-ML/TIKKO Davasının bir duruşmasında, Avukat Ali Rıza Dizdar "Mahkeme Heyetine hakaret ettiği" gerekçesiyle salondan çıkarıldı. Duruşmada hazır bulunan öteki 17 avukat ise, arkadaşlarına yapılan uygulamayı protesto için toplu salonu terkettiler. Sanıklardan bir bölümü de avukatların protestosunu destekleyici hareketler yapınca, mahkeme bazı sanıkların bir daha duruşmaya alınmamak üzere salondan çıkartılmasını kararlaştırdı.

Ankara TKP Davasında İki Sanık Cezaevindeki Baskıları Protesto İçin İfade Vermedi

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 2 numaralı Askeri Mahkemesinde devam etmekte olan TKP Davası'nın 3 Nisan'daki duruşmasında, sorgu sırası gelen Haşim Kanar ile Halim Akay, cezaevindeki baskılar nedeniyle ifade vermeyeceklerini belirttiler. Bunun üzerine duruşma yapılmadı ve daha sonraki bir güne ertelendi.

Duruşma başladığı sırada söz alan iki sanık, geçen celsede sorguları yapılırken cezaevindeki baskıları anlattıklarını, bu nedenle cezaevine gittiklerinde baskıya maruz kaldıklarını söylediler. Bu arada, sorgu sırası gelen Haşim Kanar ile Halim Kaynak adındaki sanıklar, ifadelerinden sonra kendilerine de cezaevinde baskı uygulanacağını bildiklerini, bu nedenle ifade vermeyeceklerini belirttiler.

Ankara TDKP Davası Devam Ediyor

Ankara sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde devam etmekte olan TDKP Davasında söz alan Neziri Çalışkan, kendisine işkence yapıldığını açıklayarak, Yapılan bu işkenceyi gören tanıkların mahkemeye çağrılarak dinlenmesini ve kendisinin tam teşekküllü bir hastanede muayene edilmesini istedi. Neziri Çalışkan'ın bu istemi, mahkeme heyeti tarafından kabul edilmedi.Duruşma sırasında söz alan diğer TDKP sanıkları da kendilerine yapılan işkenceleri anlatarak tahliye isteminde bulundular.Mahkeme bu istemleri de kabul etmedi.

Fikri Arıkanın İdam Cezası İnfaz Edildi

Kamuoyunda "Çuval Cinayeti" olarak bilinen olayın sanığı olarak yargılanan sağ görüşlü Fikri Arıkan'ın idam cezası 27 Mart tarihinde infaz edildi. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 numaralı Askeri Mahkemesinde yargılanarak idam cezasına çarptırılan Fikri Arıkan hakkındaki karar daha sonra Askeri Yargıtay tarafından da onaylandı ve Hükümete gönderildi. Hükümet tarafından Danışma Meclisine havale edilen dosya Genel Kurulda yapılan görüşmeler sonunda onanarak ve gerekli infaz yasası çıkarılarak uygulanması için MGK'ne gönderildi. MGK'nın onayından sonra ceza Ankara Kapalı cezaevinde infaz edildi.

Fikri Arıkan, Kemal Özdemirle birlikte, 1979 yılında Ankara'nın bir semtinde iki kişiyi öldürdükten sonra bir çuvala koyup araziye atmakla suçlanıyordu. Arıkan'la birlikte yargılanan ve idam cezasına çarptırılan Kemal Özdemir adındaki kişinin ise halen firarda olduğu için cezasının infaz edilmediği açıklandı.

Bir Hukuk Skandalı Daha!..

● Ahmet Erhan'a idam cezası verilmesine neden olan tek tanık iftira ettiğini belirttiği halde Danışma Meclisi Adalet Komisyonu Erhan'ının idamını onayladı

Ahmet Erhan'ın dosyası Adalet Komisyonunda görüşülürken, komisyon üyelerine bir mektup gönderen davanın tek tanığı, Ahmet Erhan'a iftira ettiğini mektupda yazdı. Buna karşın. Danışma Meclisi Adalet Komisyonu idam cezasını oy çokluğu ile onayladı

Cuntanın adaletini ve mahkemelerini bütün yönleriyle sergilemesi bakımından ilginç özellikler taşıyan davalardan birisi de Ahmet Erhan adındaki sol görüşlü yurttaşa verilen idam cezasının izlediği seyirdi. Hukuk dışı yöntemlerle Erhan'a nasıl idam cezası verildiğini Demokrat Türkiye'nin geçen sayısında açıklamıştık. (Bakınız D.T, sayı 2/3, sayfa 4, Maskeli kanlı Hukuk.)

Ahmet Erhan'ın dosyası Danışma Meclisi Adalet Komisyonunda görüşülürken hukuk adına yeni bir skandal daha ortaya çıktı. Hatırlanacağı üzere, Ahmet Erhan'a 3 yıl önce öldürülen sağ görüşlü bir kişinin kız kardeşinin ifadesi kanıt kabul edilerek ve üstelik bilirkişi raporları ve diğer belgeler hiçe sayılarak ölüm cezası verilmişti. Askeri Yargıtay Başsavcısı bile kararın bozulmasını isterken Askeri Yargıtay kararı onamış ve infaz edilmek üzere hükümete gönderilmiştir. Hükümet ise dosyayı Danışma Meclisi Adalet Komusyonuna vermişti. Dosya burada görüşüldükten sonra Danışma Meclisi genel kuruluna gelecek ve görüşülecekti.

"Ahmet Erhan'a İftira Ettim, Benim Yüzümden Asılmasından Vicdan Azabı Duyuyorum"

Ahmet Erhan dosyası Danışma Meclisi Adalet Komisyonuna geldiği sırada üyelere ve komisyon başkanına bir mektup geldi. Mektup, Erhan'ın ölüm cezasına çarptırılmasına neden olan tek tanık Aysel Aluş'tandı. Öldürülen kişinin kız kardeşi Aysel Aluş, mektubunda şöyle diyordu:

"Sayın başkanım, ben vicdanımın sesine uyarak bir itirafta bulunmak istiyorum. 1 Ağustos 1979 gecesi ağabeyim vurulup öldürüldü. Ölürken yanında annem vardı. Bizim mahalleden Ahmet Erhan adındaki gençle cinsel ilişkim olmuştu, ama beni isterde almayı kabul etmiyordu. Ondan intikam almak için bu bir fırsattı. Savcılığa başvurarak olay yerinde olduğumu, onu gördüğümü hatta daha inandırıcı olmak için ağabeyim ölürken onun adını sayıkladığını söyledim. Ahmet Erhan'ın idamını kadınlığımı kullanarak meşru olmayan yollardan sağladım. Ahmet Erhan, tek benim soğuk kanlı ifadem nedeniyle idam olacak. Ama o ölürse benimle evlenmeside imkansız olacağından gerçeği açıklıyorum."

Adalet Komisyonu İtirafa Rağmen İdamı Onayladı

Aysel Aluş'un mektubu Adalet Komisyonuna gelip okunduktan sonra, herkes dosyanın hükümete geri gönderilmesini beklerken komisyon oy çokluğuyla Askeri Yargıtay'ın kararını onayladı. Kuşkusuz bu bir skandaldı ve Danışma Meclisinin üyelerinin basit birer emir kulu olduklarını kanıtlıyordu. Nitekim, elde ettiğimiz bilgilere göre, dosya komisyonda görüşülürken üyeler bu gerçeği bir kez daha kanıtlamışlardır. Bazı üyeler şu itiraf ta bulunuyorlardı:

"Bizim ve Danışma Meclisi'nin, kesinleşmiş mahkeme kararlarını onamaktan başka bir hakkımız ve yetkimiz yoktur. Bu sebeple karar onanmalıdır" (bunu söyleyenler arasında Profesörler, hukuk adamları bulunmaktadır.)

Bu görüş, sonuçta benimsendi ve yapılan oylamada Komisyon üyelerinin çoğunluğu, Aysel Aluş'un itirafına rağmen Askeri Yargıtay'ın kararının onanması yönünde oy kullandı. Böylece Ahmet Erhan'ın dosyası gerekli işlem yapılmak üzere Danışma Meclisi Genel Kurulu'na gönderildi.

Son alınan bir habere göre, Hükümetin zor durumda kalarak dosyayı geri çekme hazırlığı yaptığı bildiriliyor.

Dosyayı hükümet geri çeksede bir gerçek bugün bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır:

Cuntanın mahkemelerinin verdiği kararların hiç birisi hukuki değildir. İddianamenin hazırlanmasından,duruşmaların yapılışına ve yargıtayda görüşülmesine kadar geçen süreç içnde hukuk kurallarına uyulmamaktadır. Bu nedenle verilen kararların hiç birisi meşru değildir.

Danışma Meclisi ise, bu gayri-meşru işlemlerin suç ortaklığını yapmaktadır sadece.

Yazar İsmail Beşikçi'ye bir mektubu nedeniyle 10 yıl ceza verildi.

Halen tutuklu bulunan yazar İsmail Beşikçi, İsviçre Yazarlar Sendikasına cezaevinden yazdığı bir mektup nedeniyle Askeri Mahkemece 10 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

İsmail Beşikçi, İsviçre Yazarlar Sendikası Başkanına 14 Ağustos 1980 tarihinde cezaevinde iken yazdığı bir mektupta TCK'nun 140. maddesi uyarınca, "devletin hariçteki itibar ve nüfuzunu kıracak nitelikte, devletin dahili vaziyeti hakkında yabancı bir memlekete asılsız ve mübalağalı haber verdiği" gerekçesiyle cezalandırıldı. Yazar Beşikçi'nin ayrıca, 5 yıl süre ile Edirne II Merkezinde gözetim altında bulundurulması da hükme bağlandı.

İsmail Beşikçi'nin yazdığı belirtilen ve 10 yıl cezaya konu olan mektubun kopyası, Beşikçi'nin İstanbul Toptaşı Cezaevinden Adapazarı Cezaevine nakledilirken, kalmakta olduğu koğuşta yapılan aramada bulunmuştu. Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı, mektupta suç unsuru olduğu iddiasıyla dava açtı ve Gölcük Askeri Mahkemesinde yapılan duruşmalar sonucunda yazar İsmail Beşikçi 10 yıl hapisle cezalandırıldı.

Beşikçi: Bilimden Taviz Verilemez

Halen başka bir suçtan tutuklu bulunan yazar İsmail Beşikçi, Toptaşı cezaevindeyken İsviçre Yazarlar Sendikası Başkanı'na yazdığı Fransızca bir mektup nedeniyle 10 yıl ağır hapis cezasına çarptırıldığı mahkemede 239 sayfalık bir savunma yaptı. Beşikçi, yazılı savunmasını mahkeme heyetine sunduktan sonra söz alarak tutanaklara geçen şu açıklamayı yaptı:

"Yazılı savunmada da belirttiğim gibi yazmış olduğum mektupta Kürt meselesini anlattım, gerçekleri dile getirdim. Bilimden taviz verilemez. Bundan dolayı da bir şahsın cezalandırılması düşünülemez. Esasen mektubumu İsviçre Yazarlar Sendikası Başkanlığın'na göndermiştim. Dış ülkelerde yayınlanmadığı yapılan tahkikat neticesi anlaşılmıştır. Gerçeği söylemek suçsa, o zaman dış ülkelerde Türkiye'nin itibarı her zaman zedelenir. Bu bakımdan suçsuzum, beraatıma karar verilmesini istiyorum."

Gerçek Bir Aydın, Gerçek Bir Bilim Adamı:

İSMAİL BEŞİKÇİ

Ömer Polat

12 Mart dönemiydi. Diyarbakır Askeri Cezaevi'ndeydik. Dağ köylerinden getirilen çok sayıda köylüler de vardı içerde. Oturmuş tartışıyorlardı ranzalarının üstünde. İçinden çıkılmaz bir sorun içindeydiler. Sonunda rahmetli Edip Karahan'a baş vurdular. "Edip bey, bilsen bilsen bir sen bilirsin. Hele söyle, cin, peri, var mıdır, yok mudur?" Edip bey önce bir düşündü, sonra başını iki yana salladı, yürüdü. Dr.Tarık Ziya Ekinci'nin karşısına gelince durdu. "Tarık, ben bilemedim, bilsen bilsen sen bilirsin. Hele söyle cin, peri var mıdır, yok mudur?" Tarık bey daha şaşkınlığını gidermeden Edip ağabey yürüdü gitti koğuş boyunca. Bir yandan da söylene söyleneek "Yoktur, yoktur. Ne cin vardır, ne peri. Yoktur."

Son iki aydır Türkiye'de çıkan bir takım sanat dergilerinde bir tartışmadır aldı yürüdü: "Aydın var mıdır, yok mudur? Aydın kimdir?" diye.

Ünlü bir eleştirmen bula bula üç aydın buldu ve adlarını da söyledi. Daha sonra bir sanat dergisinin organize ettiği bir açık oturumda bu ünlü eleştirmenimizin adını aydına çıkardığı aydın, yeni bir düşünce attı ortaya. Aydın ya! "Yalnız solcudan aydın olmaz, sağcının da aydını olur," dedi. Der ya! Sonra tartışma yeniden alevlendi. Sağcıdan da aydın vardır, yoktur diye. Diyecek sözüm yok. Yalnız kulakların çınlasın derim Edip Karahan ağabeyim, derim o kadar.

Sağcıdan da aydın olurmuş, olmazmış tartışmasını biz bu aydınlarımıza bırakalım ve gerçek bir bilim adamı, gerçek bir aydından söz edelim: İsmail Beşikçi'den.

İsmail hocayı 1965 yılında tanıdım. Erzurum Atatürk Üniversitesi Sosyoloji kürsüsünde asistandı. Doktorasını Alikan aşireti üzerine yapmıştı. Soylu bir çalışmaydı. Ama doktor asistan olduktan sonra kolay yoldan profesör olmayı düşünmüyordu. Zati gözünde de yoktu. Yeni bir kitap üzerine çalışıyordu. Ama masasına oturup içten gelen duygularla değil. Araştırarak, köy köy dolaşarak. Hatta kom, mezra gibi küçük yerleşme birimlerini dahi tarıyarak. Bu çalışmalarına ben de katıldım bir iki seferinde. Ama fazla dayanamadım onun bu çalışma gücüne. Ayrı ayrı çok arkadaşlar da katıldılar. Ama hepsi değişti. İsmail Beşikçi devam etti. Ve uzun, yorucu bir çalışma sonucu "Doğu Anadolu'nun Düzeni"ni yazdı. Ve ilk defa adını bile söylemekten korktukları bir yığın Türk aydını, Kürt Halkı sözcüğünü ondan duydular. İsmail Beşikçi'de Türktür. Ama bu aydınlar ürktüler ondan. İsmail Hoca ise bıkmadı, sürdürdü çalışmalarını. 12 Mart öncesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne asistan olarak girdi, hemen ardından da hapisaneye. Polisler arasında gidişini gün gibi hatırlarım. Ufak boyu, küçük mavi gözleriyle dev gibi yürüyordu polisler arasında. Beni gördü, el salladı. Girdi hapisaneye. Düşüncelerini savundu, tek bir ödün vermedi. 1974 affıyla çıktı. Gene sürdürdü inandığı düşünce uğrundaki çalışmalarını. Çok geçmeden bir kitabından ötürü yeniden tutuklandı. Ve hala hapisanede. Hapisanede devam etti çalışmalarına. Bir mektubundan bir buçuk yıl ceza geldi eski cezası bitmek üzereyken. Sonra da bu az gelmiş olacak ki, bir on yıl daha geldi. Ama o yılmıyor, devam ediyor çalışmalarına. Çünkü o insanmış gerçek bir bilim adamıdır, çünkü o gerçek bir aydındır.

İstanbul'a yakın bir ilin hapisanesinde şimdi o. Ve çok yakında kendine aydın dedirtenler, 1974 affından sonra onu kürsüsüne kabul etmeyenler şimdi oturmuş **"aydın var mıdır, yok mudur?"** tartışması yapıyorlar. Hatta çok da ileri giderek, **"Sağcının da aydını olur,"** diyerekten.

Aydın, Fransız-Cezayir savaşında Fransız olduğu halde Cezayır'in haklı savaşı yanında yer alan Jean Paul Sartre gibi düşünürlere denir.

Aydın, toplumun değişmesinden yana olan düşünüre, bilim adamına denir. Ama bu düşüncesini geniş zamanda söyleyip, dar zamanda kıvırtana denmez. Aydın, bağımsızlık savaşlarına gönül veren, o uğurda ödün vermeden -kellesi gitse bile- düşüncesiyle savaşanlara denir. Aydın, ülkesi kan ağlarken, hapisaneleri işkencehaneyken, hapisane avlularında insanları kurşuna dizilirken, sendikaları, dernekleri, partileri kapanmışken çıkıp meydana isyan eden, yiğitçe yazılar yazan, inandığı doğru uğruna ölümden korkmayanlara denir. Üç beş lisan bilen, yakasında profösörlük rozeti olan, çok trajlı bir gazetede köşesi olan, sağcıya bile **"aydın"** diyen her insana denmez. Aydın İsmail Beşikçi gibi bilim adamlarına denir.

★★★★★★★★★★★★★

DANIŞMA MECLİSİ ve ANAYASA

Demir Özlü

Türkiye'de askeri cunta, valilerin gösterdikleri iki misli aday arasından belli sayıda Danışma Meclisi üyesi atadı. Bunlara, doğrudan doğruya seçtiği, 40 üyeyide ekledi. Görünüşte bir meclis oluşturdu.

Bu topluluğa da Anayasa, Seçim Yasası, Siyasal Partiler Yasası gibi, Türkiye'nin siyasal ve hukuksal örgütlenmesinin temel kurallarını hazırlamak görevini verdi. Ama, bütün bu konularda son sözü söyleme yetkisini, bu meclisin demokrasi dışı yapısına da iyice güven duymayarak kendisine ayırdı.

Temel yasaların yapılması için tutulan bu yolun, hukuk geleneğimizde yeri yoktur. **'Halk egemenliği', 'Ulus egemenliği'** gibi Fransız devrimi ilkelerinin ve bizdeki 1920 Millet Meclisi geleneğinin çok gerisine gidilmiştir. Hatta bu atama yolu, 20. yüzyıldaki birçok faşist rejimlerin yöntemlerinden de daha geridedir. Temel yasaları görünüşte yapacak olan bu topluluğa katılan üyeleri valilerin seçmesi, bizim hukukumuzda 1934 tarihli,' **Polis Vazife ve Selâhiyetleri Kanunu'**nda valilere verilen yetkileri çağrıştırmaktadır. Öyle ya, kişi ve konut dokunulmazlığını ortadan kaldırabilen vali, meclis üyeleri de aday gösterebilir ya da seçebilir!

Danışma Meclisi denilen bu topluluğun seçimini İçişleri Bakanı'na bağlı olan valilere vermek rastgele bir uygulama değildir. Cunta'nın oluşturmak istediği rejimin kendine özgü yöntemlerinden biri bu uygulamada yatmaktadır. Daha, sırada, valilere sıkıyönetim komutanlarının yetkilerini verecek olan **'Fevkâlâde Hal Yasası'** vardır. Bir ilde herhangi bir toplumsal olay başgösterdi mi, aramalar, kişi ve konut dokunulmazlığının ortadan kalkması, kitle tutuklamaları, sansür, -Devlet Güvenlik Mahkemeleri de kurulacağına göre- özel siyasal mahkemelerin işletilmesi, idam cezaları uygulanması, kitleleri başka illere sürmek gibi uygulamalar valiler eliyle yapılacaktır. Bu tür uygulamalar, yani sivil sıkıyönetim rejimi için, ordu desteğinde, valilerin geniş yetkilerle donatılması düşünülmektedir.

Bu danışma Meclisi'nin yapacağı anayasaya, son anda, **'Fevkâlâde Hal'** ve DGM'lerle ilgili maddeler, oturtulacağı kolayca tahmin edilebilir. Sadece, bu iki konudaki maddeler dahi bu metne otoriter-faşist bir nitelik vermeye yeterlidir.

Isterse, bu metnin temel haklar bölümü 1961 Anayasası'ndan alınsın. Basınla ahbablığı arttıran komisyon başkanı Aldıkaçtı'nın oynadığı rolün ardından bu emrivâkilerin saklı olduğu kesindir.

Bu nitelikte bir anayasa hazırlanacak ve referanduma sunulacaktır.

Batı ülkelerinde, atanmış kurullarca hazırlanan ve sadece halk oylamasından geçirilerek kabul edilen hukuksal belgelere göre yönetilen rejimlerin adı: **'plesibiter diktatörlükler'**dir: Hitler Almanya'sı, Lui Napolyon Fransa'sı gibi...

Demokratik anayasalarsa, seçimle gelmiş meclislerce yapılırlar ve halk oylamasından geçirilirler.

* Weimar liberal anayasasını yapan, 1919 Weimar kurucu meclisi, seçimle gelmiş 423 parti temsilcisinden oluşuyordu. Çoğunluk Sosyalistler: 165, Merkezciler: 90, Demokratlar: 75, Muhafazakârlar: 42, Bağımsız Sosyalistler: 22, Alman Halk Partisi: 22, Küçük Partiler: 7 temsilciyle bu mecliste yeralmışlardı.

* 1948 Federal Alman Demokratik Anayasasını, 11 eyalet parlamentosundan seçilmiş 65 siyasal parti temsilcisinden oluşan Parlamenter Konsey yapmıştır. Bu konseyin üyeleri şu partilerden geliyorlardı: Sosyal Demokratlar: 27, Hiristiyan Demokratlar: 27, Liberaller: 5, Merkezciler: 2, Komünistler: 2, Alman Partisi: 2.

* 1948 tarihli, demokrat nitelikli Italyan Anayasası'nı yapan meclis 1946 yılında normal seçimle seçilmiş, 1947'den sonra kurucu meclis gibi çalışmaya başlayarak, bugünkü anayasayı yapmıştı. 1946 genel seçimiyle seçilmiş meclisin 467 üyesi şu siyasal partilere bağlıydılar: Hiristiyan Demokratlar: 207, Sosyalistler: 115, Komünistler: 104, Milli Demokratik Birlik: 41.

* 1946 Fransız Anayasası'nı, 2. dünya Savaşı'nın ve Nazilerle işbirliği yapan Mareşal Pétain'in Vichy rejminin yıkılmasının ardından yapılan genel seçimlerle kurulan Kurucu Meclis yapmıştı, bu meclisin 522 üyesinin dağılımı şöyledir: Komünistler: 142, MRP: 140, Sosyalistler: 133, Ilımlılar: 48, Radikal Sosyalistler: 19, Bağımsızlar ve öteki partiler: 40.

Bu meclisin 249'a karşı 309 oyla kabul ettiği anayasayı Fransız halkı, halk oylamasında reddetti. Tıpkı 1966'da, General De Gaulle'ün korporatif temsil tekliflerinin reddedildiği gibi.

1946 Anayasası'nı, 1946'da yeniden halk oyuyla seçilen Kurucu Meclis yaptı. Bu seçimlerde MRP 5.6 milyon, Komünistler 5.2 milyon, Sosyalistler 4.2 milyon oy almışlardı.

* 1958 De Gaulle dönemi Anayasası'nı da mesleklere göre seçilmiş bir korporatif meclis değil, 1956 genel seçimleriyle oluşmuş doğal bir meclis yapmıştır, bu meclisin 544 üyesi şu siyasal görüşlerdendir: Komünistler: 149, MRP: 71, Sosyalistler: 90, Radikal Sosyalistler: 34, Demokratik ve Sosyalist Birlik: 5, Radikaller: 33, Sosyal Cumhuriyetçiler: 18, Bağımsızlar: 95, Başkaca Solcular: 4, Başkaca Sağcılar: 55.

Görüldüğü gibi batı demokrasilerinde, önce siyasal düşüncelerin serbestce oluşmasına olanak verilmekte, ardından baskıdan uzak genel oyca seçilmiş -halk iradesini yansıtan- meclisler anayasalar gibi temel belgeleri yapmaktadırlar. Bütün bu ülkelerin meclislerinde sağdan komünistlere kadar herbir siyasal görüş temsil edilmektedir.

* * *

Anayasa yapan kurucu meclisleri seçimle kurmayan ve siyasal partilerin temsiline olanak tanımayan rejimlerse faşist rejimlerdir: 1933-45 Hitler Almanya'sı, 1922-43 Musolini Italya'sı, 1926-74 Salazalar Portekiz'i, 1933-75 Franko Ispanya'sı, 1929-45 Avusturya'sı...gibi.

Nedir bu bizdeki Danışma Meclisi?

Kimdir bu adamlar? Hangi siyasal görüşü temsil etmektedirler?

Halk mı seçmiştir onları? Kimin iradesini temsil etmektedirler?

Günümüzde artık devletin işlediği toplu ve kararlı bir cinayetten başka bir anlam taşımayan **'idam cezalarını'** hakları ve yetkileri olmadığı halde, onaylamak için can atan bu kişilerle Türkiye halkının ne ilgisi var?

Cutaya karşı muhalefet nedenlerinden biri **'anayasa'** sorunu çevresinde düğümlenmektedir.

O **'anayasa'** sorunu ki, 1876 Anayasası için Mithat Paşa Taif zindanlarında canını vermişti.

O **'anayasa'** sorunu ki, bütün 19. yüzyılımızın demokrat aydınları, bu yüzden yıllarca sürgünlerde yaşadılar.

Ilk olarak tarihimizde, gerici güçler, halk iradesi dışında bir anayasa düzenlemeye girişiyorlar.

Onların anayasasını redde hazır olalım!

En derin bir bilinçle, tarih bilgisiyle, sorumluluk duygusuyla davranabilelim bu dayatma karşısında.

Orhan Apaydın'ın Avukatı da Tutuklanmak İsteniyor

DİSK Savunma avukatlarından ve Istanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın'ın savunmasını üstlenen avukat Burhan Apaydın, tutuklanmak isteniyor. Aynı zamanda Orhan Apaydın'ın kardeşi olan Burhan Apaydın, 2 Nisanda Istanbul Sıkıyönetim Askeri Savcılığına ifadeye çağrıldı. Burhan Apaydın'ın ifadesini alan Albay Süleyman Takkeci, Apaydın'ı tutuklanması talebiyle mahkemeye sevketti. Takkecinin talebini yerinde bulmayan mahkeme, Burhan Apaydın'ın tutuklanmasına gerek görmedi ve Burhan Apaydın hakkındaki soruşturmanın tutuksuz olarak sürdürülebileceğini karara bağladı. Albay Takkeci buna rağmen bir başka mahkemeye baş vurarak itirazda bulundu. Askeri savcının itrazının önümüzdeki günlerde başka bir askeri mahkemede incelenecektir.

HALKEVLERİ HAKKINDA DAVA AÇILDI

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı, Halkevleri yöneticileri hakkında dava açtı ve Halkevlerinin kapatılmasını istedi. 2 Numaralı Askeri Mahkemede açılan davanın iddanamesinde, Halkevleri yöneticilerinin dernekler yasasına aykırı davrandıkları, amaç dışı faaliyette bulundukları ve bazı yasadışı örgütlerle işbirliği yaptıkları iddia ediliyor.

Savcının iddianamesi, 1977-80 dönemini kapsıyor. Savcı, bu yıllarda Halkevlerinde görev alan Tabii Senatör Ahmet Yıldız, CHP Milletvekilleri Ferhat Aslantaş ve Erol Saraçoğlunun 4 yıla kadar, Niyazi Ağırnaslı (Avukat), Ergin Atasü (Demokrat Gazetesi Ankara Temsilcisi -Doktor-), Oğuz Türkyılmaz (Mühendis), Mehdi Bektaş (Avukat), Akın Birdal (Mühendis), Ismail Dinçer (Mühendis), Hüsnü Solmaz (Mühendis) ve Halil Ibrahim Şen'in de (Öğretmen) 3 yıla kadar hapislerini istiyor.

Savcı iddianamesinde ayrıca, Halkevleri'nin DİSK, TÖB-DER gibi kuruluşların yanısıra, Devrimci Yol, TKP, Halkın Kurtuluşu, Kurtuluş gibi örgütlerle de işbirliği yaptığını iddia ediyor.

Askeri Savcı iddianamesinin son bölümünde, Atatürk tarafından kurulmuş olmasına rağmen, 1975'ten sonra solcuların denetimine geçtiği ve yasa dışi faaliyetlere destek olduğu gerekçesiyle Halk Evlerinin kapatılmasını istiyor.

CUNTA ve DEMOKRASİ

Ali Erçin

Cunta'nın şefi K.Evren, günlerdir Türkiye televizyon ve radyolarında "çok önemli" diye üstüste anons edilen konuşmasını geçtiğimiz günlerde Bursa'da yaptı.

Bu gerçekten çok önemli konuşmadan sonra, eğer birileri hala Cunta'nın "demokrasiye saygısı"ndan sözediyorsa, ondan"demokrasi" umuyorsa, bunlar ya iflah olmaz safdillerdir veya kölece yaltaklanmayı meslek edinmiş kişilerdir. Çünkü, Bursa'daki konuşmasında esas olarak, ağırlıkla burjuva siyasal güçleri, kadroları konu alan,onlara saldıran tehditler savuran K.Evren, Cuntanın siyasal kimliğini ve niyetlerini, demokrasiye ne denli düşman,bir anlayışı temsil ettiğini olabilecek en açık biçimde sergilemiştir. Şüphe yok ki Cunta ve Evren bu sergilemeyi ilk kez yapıyor değildirler. 12 Eylül günü yapılan açıklamadan, hatta 1 Ocak 1980'deki "uyarı mektubu"ndan beri Cunta sözcülerinin yaptığı her konuşmada, onsekiz aydır sürdürülen icraatlarının her noktasında, bu anti-demokratik, gerici siyasal kimliği açık seçik görmek mümkündü. Ancak Bursa konuşmasına gelinceye kadar Cunta sözcüleri bu kimliklerini "aşırı uç"lara ve elbetteki özellikle sosyalistlere hücum eden beyanlar içinde dile getiriyorlardı. Çoğu sözde "burjuva demokrat"lar bu sözlerden kendilerine, kendi siyasal anlayışlarına yönelik bir anlam çıkarmıyorlar; daha doğrusu bundan kaçınıyorlardı. Böylece onlar Cuntanın hışmından korunacaklarını, onları demokrasi konusunda "yumuşak" olmaya iteceklerini sanıyorlardı.

Fakat Cunta bu ham hayallere, bu zavallı umutlara aldırmayarak, başından beri sahip olduğu amaç ve anlayış doğrultusunda yoluna devam etti. Daha ilk açıklamalarından ve uygulamalarından kolayca anlaşılabiliyordu ki; Cunta Türkiye'deki demokrasinin bazı "olumsuz" sonuçlarından değil, asıl olarak demokrasinin kendisinden rahatsızdır; "demokrasi"yi baştan beri şüpheyle, düşmanca karşılayan bir anlayışı dile getirmektedir. Mevcut koşullar ona bu gerici siyasal anlayışını uygulamaya koymak fırsatını vermiştir ve Cunta bu "tarihi" fırsatı son noktasına kadar kullanmakta kararlıdır.

Devrimci-demokratlar başından beri Cuntanın bu azılı gerici niteliğini vurgulamışken, pek çok "demokrasi yanlısı" geçinen çevre, ve özellikle düzenin iki büyük partisi(AP-CHP)nin resmi sözcüleri "Türk ordusunun demokrasi aşkı"ndan dem vurup,onun "demokrasiyi onarıp" çekileceğini propaganda etme işine gönüllü koştular. Oysa Cuntanın, düşük düzeyde bir kahvehane hatibi kıratındaki sözcüsü Evren, 1981 Ocağında Konya'da yaptığı konuşmada demokratik sistemin en temel noktalarını burun kıvırarak eleştiriyor, ülkenin iki büyük partisini "tencereyi pisletenler" gibisinden aşağılayıcı nitelemelerle suçlamaya devam ediyordu. Ardından ünlü 52 numaralı MGK kararı çıkartılıyor ve daha sonra da bütün partilerin feshedilmesine geçiliyordu.

Bütün bunlar olurken 12 Eylülden beri Cunta'ya incir yaprağı takma görevine sıvanmış M.Barlas gibi sözde "demokrat" kişi ve çevreler, Askeri Yönetimin "yumuşamaya başladığını" söyleyebiliyorlardı.

Evren'in Bursa konuşması, bu gibileri bile, ham hayallerden uyandıracak içeriktedir. Çünkü Cunta'nın başı ve sözcüsü burada siyasal anlayış ve niyetlerini bütün yönleri ve dayanakları ile derli toplu biçimde sergilemiştir.

CUNTA'NIN NİYETİ VE HESAPLARI

Evren, Bursa'da 12 Eylül öncesi siyasal düzenin iki büyük partisine, liderleri şahsında saldırmış, onları hakaret dolu, ifadelerle suçlamıştır. Bunu yaparken o malum"demokrasiye mutlaka döneceğiz" tekerlemesini söylemekten de geri durmamıştır.

Oysa günümüz koşullarında, 12 Eylül darbesinden, on sekiz ay süren askeri yönetimden sonra gelinen durumda, hem AP ve CHP'ye ağır hakaretlerle saldırmak, onları tehdit etmek, hem de "demokrasiye dönmekten söz etmek" mümkün değildir. Bu iki tavır bir arada olamaz.

Çünkü 12 Eylül darbesinden bu yana geçen on sekiz ayın sonunda açıklıkla görülen gerçeklik şudur ki;AP ve CHP bütün yıpranmışlıklarına karşın örgütlü güçlerini büyük ölçüde korumaktadırlar. Bunun yanısıra, daha da önemli olarak şu açıkça görülmektedirki AP ve CHP'nin yerini dolduracak, onlardan daha farklı programlar getirerek düzenin iki ana partisi rolünü üstlenebilecek siyasal oluşumlar yoktur. Cuntanın bu amaçla teşvik ettiği bazı girişimler tamamen başarısız kalmıştır. Şu açıktır ki Türkiye'nin yakın geleceğinde adına demokrasi denilecek bir düzen olacaksa, bunun iki ana partisi, AP ve CHP'den bağımsız olamayacaktır. Adları değişik iki büyük parti olsa bile bunlar kaçınılmaz olarak AP ve CHP'nin "devamı" olacak ve "siyasi faaliyetten uzak tutulan" AP ve CHP'nin eski yönetim kadrolarınca yönlendirileceklerdir.

Bu gerçek herkes tarafından ve elbette Cunta tarafından da görülmektedir. Oysa Cunta bilmektedir ki Türkiye'nin siyasal düzenine istediği gibi şekil vermesine bu gerçek önemli ölçüde engeldir. Bundan ötürü rahatsızdır. Evren, Bursa konuşmasında bu rahatsızlığını şu sözlerle dışa vurmuştur:

"Yeniden kuracağımız demokratik sistemde yer alacak yeni partilerle yola çıkılacağını daha önceleri dile getirmiştim. Bir de gördük ki kapatılan partilerin üst yöneticileri ve lider kadroları sanki partilerine bir şey olmamış gibi, eskiden olduğu şekilde teşkilata direktif vermeye devam etmekteler. Aynı ekipler yine işbaşına geleceklermiş gibi toplantılar düzenlemekte çalışmalarını sürdürmekteler."

Şüphesiz, eğer AP ve-kısmi dağınıklık içinde olmasına karşın-CHP, örgütlü ilişkilerini hala sürdürebiliyor, partilerin yönetici kadroları örgütleri üzerindeki nüfuzlarını hala koruyabiliyor ve bir çok yerde etkinliklerini hala gösterebiliyorlarsa bu, söz konusu partilerin toplumda ne denli köklestiklerini, ve bu gerçekliğin 12 Eylül rejimine rağmen değişmediğini kanıtlar. 12 Eylül rejimini "geçici" sayan, "demokrasi"ye yeniden dönmekten söz edenler Türkiye toplumunun bu gerçeğini kabul etmek, dikkate almak zorundadırlar. Oysa Cunta tehditle,"öyle bir yumruk yerler ki nereden geldiğini anlamazlar" gibi külhanbeyi zorbalıklarıyla bu gerçeği yoketmek, hiçe saymak istiyor.

Cuntayı rahatsız eden "gerçek"ler sırf bundan ibaret değil. 12 Eylül rejimiyle yaşanan onsekiz ayın sonunda Türkiye toplumuna bakan herkes görebilir ki ağır baskı ve suskunluk perdesinin altında Türkiye toplumunun 12 Eylül öncesi siyasal biçimlenişi hemen hemen aynen durmaktadır. Toplumdaki başlıca siyasal akım ve gruplaşmalar değişmemiş, yalnızca bunlar arasındaki çatışma, yerini gergin bir "mütareke"ye bırakmıştır. Elbetteki bir çok siyasal akım ve gruplaşmanın, özellikle Türk-Kürt sosyalist Hareketine dahil olanların örgütlü güçleri ağır darbeler yemiş, dağılmışlardır. Cunta yoğun terörü ile olsa olsa apolitik kesimi biraz daha genişletmiş, ancak yeni bir ideolojik - politik bakış getiremediği için, toplumdaki başlıca siyasal akım ve gruplaşmaları değiştirememiştir.

Cuntanın uyguladığı ekonomi politikalarının geniş halk kesimleri üzerindeki etkileri de dikkate alındığında bu noktanın gelecek için ne denli önemli olduğu kendiliğinden ortaya çıkar. Cunta şefleri görebilmektedirler ki, şu anda rejimin gözü dönmüş terörü altında sinmiş duran toplum, bırakalım kısıtlı bir demokrasi ortamına, terörün nispeten azaldığı bir "sivil yönetim" ortamına geçildiğinde tepkilerini yavaş yavaş dışa vuracaktır. Ve çok geçmeden de bu tepkiler kendisine"can güvenliği sağladım" diyerek kan kusturan, alabildiğine ezip yoksullaştırarak hiç bir önemli soruna çözüm getirmeyip, aksine ağırlaştıran askeri yönetimden hesap sorma noktasına gelecektir. Cunta şefleri içgüdüleri ile seziyorlar ki bundan sonraki dönemde Türkiye'de var olan her türlü siyasal hareket-faşistler hariç- Türkiye'deki ordu kurumuyla hesaplaşmayı gündemine mutlaka alacaktır. "Demokrasi"yi bir parça ciddiye alan burjuva nitelikli bir hareketten tutun Marksist niteliğini özümlemiş bir sosyalist harekete kadar her tür akım, Türkiye toplumunun şu son yüzyıldaki deneylerinden sonra sağlıklı bir toplum için bunun zorunlu olduğunu anlama noktasına varmış olmalıdır.

Cunta hayvani bir içgüdüyle bunu seziyor ve onun için "son şansı"nı kullandığını söylüyor. Evet, gerçektir, 12 Eylül onların "son şansı"dır, ama ne yaparlarsa yapsınlar bu "son şans"larıyla amaçlarına varamıyacaklardır.

Cunta, ecelinin geldiği duygusuyla, saldırganlaşıyor. Evren, Bursa konuşmasında Türkiye'de asgari insan haklarına saygı gösterilmesini, "demokrasi"ye bir an önce dönülmesini isteyen, bu yolda telkin ve baskıda bulunan B.Avrupa devlet ve kamuoyuna da gülünç, saçma sapan gerekçelerle güya meydan okuyor. Bu amaçla Türkiye halklarının bağımsızlık konusundaki hassasiyetini kullanmaya çalışıyor, "ulusal onur"dan söz ederek bir "bağımsızlık kahramanı" pozuna bürünüyor. Bu oyunu oynarken yıllardır "tam bağımsızlık" diyen sosyalistleri karalamaya kalkışıyor ve onların "ülkemizin iç işlerine karışan "Batı Avrupa ülkelerinin" kucağına oturduğunu söylüyor. Sosyalistlerin bulundukları B.Avrupa ülkelerinde neyin kavgasını verdiklerini, dün söyledikleri ile bugün söyledikleri arasında hiç bir farkın olmadığını bilenler Evren'in bu alçakça yalan ve yakıştırmasına cevap vermek gereğini bile duymazlar. Fakat NATO'nun, IMF'nin sultasındaki bu generaller çetesinin "bağımsızlık kahramanı" rolüne sahtekarca soyunurken ve bu arada B.Avrupa'ya meydan okuma gösterisine kalkışırken sırtını nereye dayadığını da çok iyi bilip görüyorlar.

Evren'e bu sahtekarca "bağımsızlık" türküsünü söyletenler ABD'dir. Cunta'nın "demokrasi takvimine inandığı"nı ilan eden Reagan yönetimidir. Kamuoyunun öteden beri bildiği gibi Cunta, ABD'nin yeni Ortadoğu stratejisinde güvenilir bir piyon olmayı kabul etmiş, kendini bu role uyarlamaya başlamıştır. Buna karşılık ABD'de Cunta'ya her tür desteği vermiştir.

Evren Bursa konuşmasında bu noktayı da açığa vurmadan edememiştir. Avrupa'daki çeşitli kuruluşların Cunta aleyhindeki tavırlarını sayıp dökerken, "...biz bir Avrupa ülkesiyiz. Aynı zamanda da bir Ortadoğu ülkesiyiz. Avrupalı dostlarımız bu 51 parlementerin oyuna uyarak böyle bir karar alacaklarsa :alsınlar, kendilerinin bileceği iştir. Bunların vebali de onların olacaktır.."demesindeki kasıt açıktır. Cunta "ardımda ABD var;onunla Ortadoğu üzerinde 'iş tutar' ve bunun karşılığında sağladığım imkanlarla kendimi sürdürürüm"diyor. "Demokrasi" diyen B.Avrupa'ya bu "vebal" den söz ediyor. Şantajın bu biçimi herhalde görülmüş değil!

"CUNTA İÇİ ÇATIŞMA" KONUSU

Evren konuşmasında, ötedenberi bazı çevreler tarafından sürdürülen "cunta içinde kanatlar olduğu, bunların birbirleriyle çatıştığı" yolundaki propagandalara da değindi. "Birbirimize sıkı sıkıya bağlıyız","aramızdan su sızmıyor" dedi.

Bu sözlerin gerçeği anlattığı söylenmelidir. Fakat şu var ki Cunta'nın, ordu yüksek komuta kadrolarının bu "su sızdırmaz" birliği, onların tam bir görüş beraberliği içinde olduğu anlamına gelmemektedir. Evren böyle bir izlenim yaratmaya çalışıyor. Fakat bizce bu "birlik ve beraberliğin" anlamı şudur: Cunta, otoritesini sürdürmekte en büyük kozunun "birlik ve beraberlik" olduğunun tam bilincindedir."Son şansı"nı kullanmakta olduğunun içgüdüsüyle bilmektedir ki bu "birlik" imajı bozulduğu an Cunta yönetiminin sonu gelmiş demektir. Cunta içi bir darbeyle ötekileri tasfiye edip tepeye yerleşebileceğini gören bunu kolaylıkla yapabileceğini kestiren bir ekibin elini kolunu bağlayan budur. O nedenle hepsi bilmektedir ki cunta içi görüş, tutum ayrılıkları "dışa aksedecek" bir çatışma ile kesinlikle çözümlenmemelidir. Böyle bir çatışma halinde hiç biri kazanmış olmayacaktır. Öyle bir çatışma ile başlayacak süreçte Cunta içi hesaplaşmayı kazanan da çok geçmeden otoritesini yitirecektir.

Bu nedenle Evren'in sözünü ettiği "su sızmaz birlik ve beraberliğin" temeli Cunta içi tam görüş ortaklığı değil, üzerinde otoritelerini kurdukları zeminin olağanüstü hassaslığıdır. Cunta üyeleri bir dizi tarihsel-toplumsal faktörün oluşturduğu bu olağanüstü hassas noktada,en ufak bir "iç çatışma"nın topunu birden tepetaklak edivereceğini bilerek, tıpkı bir domuz topu gibi birbirlerine sarılmaktadırlar.

Bunun bir başka kanıtı, Cunta'nın başından beri generaller dışındaki ordu kesimini "politika dışı" tutmaya gösterdiği özendir. MGK üyeleri ve generaller, özellikle 12 Eylül rejiminin ilk yılı içinde ordu subay ve astsubay kesimleri ile yaptıkları seri toplantılarda "politikanın ne denli pis bir iş olduğu", kendilerinin bu işe "mecburen bulaştıklarını" ve bu işi tüm ordu adına yaptıklarını, dolayısıyla küçük subay ve astsubayların verilen emirleri yapmanın ötesinde politika ile uğraşmamalarını, aksine davranılırsa korkunç bir felakete sürükleneceğini, Atatürk'ün de bunu önemle öğütlediğini telkin edip durdular. Hatta bu ilk yıl içinde, orduda varolduklarını bildikleri sol eğilimli subay ve astsubayları tasfiye yoluna gitmekten bile kaçındılar. Böyle bir "temizliğin" kendi altlarında kaynaşmaya yol açabileceğini, bunun da sözünü ettiğimiz hassas zemini sarsıp dağıtabileceğini hesaplıyorlardı. O nedenle ordu içi "temizliği" ancak 1982 yılına girilirken ve son derece gizli usullerle gerçekleştirdiler.

Bu konuda asıl vurgulanması gereken nokta şudur: Bilindiği gibi bazı çevreler bu "cunta içi çatışma" motifine dört elle sarılmakta, tüm dikkatleri ile bu nitelikte ipuçları bulmaya, bunları propaganda etmeye çalışmaktadırlar. Bu gibileri daha 12 Eylül'ün ilk günlerinden itibaren Cunta içinde iki kanat olduğunu söylemeye başlamışlardı. Bu çevrelerin tasarladıkları "demokrasiye dönüş" planı bu nokta üzerine kurulmuştu. Onlara göre, Türkiye'de demokrasiye dönüş, Cunta içinde varsayılan bu "ılımlı kanatın" ötekileri tasfiyesi yoluyla, veya o "ılımlı kanadın" güçlenmesi insiyatifi ele geçirmesi ile gerçekleşebilir! Bu nedenle söz konusu çevreler, o "ılımlı kanada" hoş görünmeye Cuntaya yöneltikleri eleştirilerle o kanadı ayrı tutmaya ve onu güçlendirmeye hizmet edcek davranışlarda bulunmaya gayret ediyorlar. Böylece 'ılımlı kanad'ın koltuk altına sığınarak,"demokrasi"ye varılacağını sanıyorlar.

Bu düşünce sahipleri toplumdaki her değişimi, birtakım 'kuvvet sahipleri'nden bekleyen, onların 'ihsanı'na umut bağlayan bir anlayışın takipçisidirler. Ve bu anlayışları gereği onlar her durumda kolluk altına sığınacakları bir "otorite sahibi" ararlar;olmazsa kendi hayalhanelerinde yaşatırlar ve buna inanırlar. O nedenle bu gibilerin daha 12 Eylül'ün sabahında Cunta içinde bir ılımlı kanat keşfedivermeleri ve "demokrasi" projelerini buna göre hemen çizmeleri hiç de şaşırtıcı değildir.

Fakat kavramın, gerçek içeriğiyle demokrasi, yani halkın kendi kendini yönetmesi, içeriği gereği "otoritelerin bir ihsanı değildir" tersine o ancak kuvvet ve otorite tekellerine karşı halkın direkt eylemiyle gerçekleşecek bir hedeftir. Demokrasi, halkın bilinçli eylemiyle kurulan, gücünü ve sağlamlığını bu temelden alan ve bu temel üzerinde gelişimini sürdüren bir siyasal düzendir.

Bunca acı deneyden geçmiş Türkiye'deki Devrimci-Demokratlar, özellikle onlar, bu temel gerçeğin iyice bilincindedirler. O nedenle "ılımlı kanat" özlemi çekenleri kendi hayal ve hesapları ile bir yana bırakıpp, Cuntanın karanlık siyasal varlığına karşı, Türkiye halklarının çok yönlü demokrasi kavgasını tüm güçleriyle yükseltmeye kararlıdırlar.

Türkiye ABD'nin Yardım Planında 3. Sırayı Alıyor

Reagan Yönetiminin 1983 yılı yardım programı belli oldu. ABD Yönetiminin 1983 yılı yardım planında Türkiye, Mısır ve Israil'den sonra 3. sırayı alıyor.

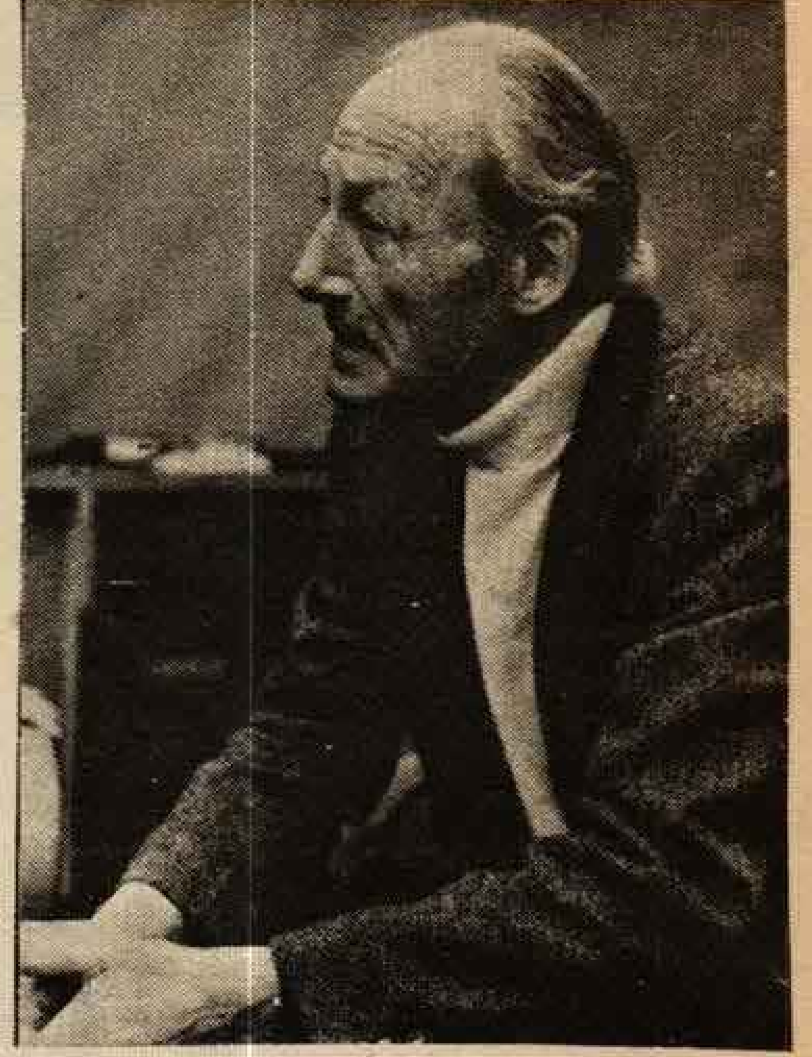
ABD'nin Türkiye'ye verdiği önemin bir kanıtı olan 1983 yardım tasarısında Türkiye'ye verileceği belirtilen 815 milyon Dolarlık yardım paketinin Türk yetkilileri tarafından az bulunduğu bildiriliyor. Milli Güvenlik Konseyi ve Hükümet yetkilileri yardımı az bularak bunun 1 milyar Dolar olmasını istiyorlar. Alınan haberlere göre, ABD Yönetimi, yardımın, 815 milyon Dolarda kalmasına neden olarak ABD'nin bütçe zorluklarını gösteriyor. Türk yetkililerinin 1 milyar Dolarda israr etmesi karşısında ABD Yönetimi Cuntayı ikna etmek için Türkiye'ye Senato Askeri Harcamalar ve Silahlı Kuvvetler Komisyonu Başkanı Senatör John Tower'i, Şubat sonunda Türkiye'ye gönderdi. Senatör Tower, bir yandan, "ABD - Türkiye ilişkilerini daha verimli hale getirmek için" görüşmeler yaparken bir yandan da yapılan yardımı azırgayan cunta şeflerini "ikna" etmeye çalıştı. Tower'le Türk yetkilileri arasındaki en önemli görüşme konusunun bu yardım olduğu öğrenildi.

Yapılan bir araştırmaya göre, ABD'nin askeri yardım programında Mısır ve Israil'den sonra Türkiye 3. sırada yer alıyor. Yine bir başka habere göre, ABD'nin Türkiye'ye 1982 yılında yapmayı kararlaştırdığı ve uygulamaya koyduğu yardımın tutarı ise 700 milyon Dolar. Bu miktar 1983 yılı programında 115 milyon Dolar artırılıyor ...

Nihat Behram'ın Röportajı:

Nihat Behram gazetemiz adına yazar, gazeteci, Uluslararası Hukukçular Birliği üyesi ve Karl Marks ailesinin hayattaki son temsilcilerinden Robert-Jean Longuet ile konuştu

"Faşizme karşı savaşmak için en basitinden insan onuruna sahip olmak yeterlidir" diyen Longuet, **"Yüreğimin bir yanında yurdunuzun kurtuluşu özlemi yatıyor:** *Yazık ki çok yaşlı olmam gidip Türkiye'de güzel halkınız için mücadele vermemi, hiç olmazsa avukat olarak demokrasi yandaşlarımı savunmamı engelliyor.. Fakat varlığım faşizme karşı savaşımızda yanınızdadır.. diyerek Türkiye'ye ilişkin duygularını dile getiriyor.*

Robert Jean Longuet

Karl Marks'ın, torunu, gazeteci ve yazar Longuet:

"TÜRKİYE'DEKİ REJİM KANLI VE ZALİM BİR FAŞİST REJİMDİR"

Ana caddeden Longuet'in evinin bulunduğu dar sokağa saptığımızda arkadaşımın "soracağın soruları kafanda iyice toparladın mı?" sorusuna verecek hiç bir yanıtım yoktu. İlk başlarda soru benzeri bir şeyler düşünmeye çalışmış, sonra düşündüğüm şeylerin sıradan şeyler olduğu duygusuna kapılarak vaz geçmiştim.. Klasik bir konuşma havasının ölçüleriyle kendimi koşullamam daha baştan, konuşmaya ilk karar verdiğim andan itibaren bana yapay gelmişti. Avrupalı bir aydınla, hele ünlü bir aydınla konuşmaya gideceksiniz, nedendir bilmem, sorularınızı önceden hazırlamanız, konu hakkında sürpriz olasılıklara karşı hazırlıklı olmanız, dahası sorularınızı önceden iletmeniz v.s gibi işler gerekir. Öyle çat-kapı gidişlerde her ev Yaşar Kemal'in evi gibi değildir; genellikle soğuk bir şey yaşanır, yada istenilen şey elde edilemez.

Benzeri yığınla deneyime karşın R.J. Longuet'in evine yine de ılıman bir duyguyla çatkapı gidiyorduk.

Kapıyı çaldığımız ve Longuet'in artık yaşlanmış ve fakat son derece sevimli, canlı, heyecanlı yüzünü gördüğümde ve bizi **"yoldaşlar"** *diye karşıladığı an, konuşmaya öncesinde sezgilerimle taşıdığım sıcak duygu daha da pekişti..*

"Aslında gerekli olan da bu" diye düşündüm kendi kendime.. Uzmanlık gerektiren her hangi bir konu, ya da Marksizmin herhangi bir yorumu üstüne falan konuşacak değildim. Tek düşüncem acılı memleketimin duyarlığını taşımak, dünyanın birçok ülkesinde faşizme karşı savaşanların gönüllü avukatlığını üstlenip, ömrü boyunca sömürgeciliğe ve faşizme karşı çalışmış, ailesinin-devrimci mirasını onurla taşımış ve Türkiye'deki askeri darbeyi protesto eden ilk aydınlar arasında olduğunu, anti-faşist çabaları ilgi ile izlediğini ve desteklediğini bildiğim bu kişiye, Türkiye'de olan bitenlerden sözetmek, onun manevi desteğini bir konuşmayla, yine kendisi gibi namuslu bir hukukçu ve demokrasi savaşçısı olan ve bu nedenden ötürü de tutuklanmış bulunan Orhan Apaydın'a ve Apaydın'ın şahsında bütün demokrasi savaşçılarına iletmekti..

Dosyalar, sıra sıra kitaplar ve dünyanın her yanından halkları simgeleyen anılarla dolu çalışma odasına geçerken önünde duraksadığım yağlı boya portre için "Marks'ın kızı" diye açıklarken, yüzünde yaşanmış yığınla anının izleri uçuşuyordu.. Hemen karşıda babası, "ünlü sosyalist lider Jean Longuet'in" diğer köşelerde "Marks'ın torunu Jenny Marks ve Jenny' nin kocası ünlü komünar Charles Longuet'in resimleri" duruyordu..ve J.R. Longuet'in birlikte dergi çıkarttıkları, çalıştıkları yakın arkadaşları H. Barbusse, Romian Ronald, Paul Langevin, Albert Einstein...

"Eviniz sanki bir tarih" diye belirttiğimizde gülümseyerek "kırk yıla yakındır burada oturduğunu, on yıl kadar da Balzac'ın aynı evde oturduğunu" söylüyor..

Türkiye'ye ilişkin konuşmaya nereden ve nasıl başlamam gerektiğinin içimde taşıdığım sabırsızlığını yılların deneyinden geçmiş olmanın verdiği sezgi ve olgunlukla o dağıtıyor:

"Genç yoldaşların ülkeleriyle ilgili beni aramaları karşısında içim yeni baştan mücadele heyecanıyla doluyor; yazık ki çok yaşlıyım ve sana diyemiyorum ki gidip Türkiye'de, o güzel halkınızın yanıbaşında savaşayım..

Fakat varlığım heran faşizme, ve emperyalizme karşı savaşınızda yanınızda sayın.. Adımla anti-faşist mücadeleniz için yapılması gereken ne varsa yapın, bana sormayın.."

Ve ben Türkiye'den gelen son haberlerden söz ediyorum; bir bilim adamının yazdığı bir mektuptan ötürü 10 yıla mahkum edilişinden, işkence de öldürülenlerden, idamlardan, meslektaşı Orhan Apaydın'ın tutuklanış nedenlerinden, tutuklu sanatçılardan, yazarlardan, hergün biraz daha yoğunlaşan baskılardan, yasaklardan, kanlı devlet teröründen..

"Faşizm her zaman aynı şeyleri yapa geldi diyor, ve bugün yeni azgınlık yöntemleri arıyor, yeni cinayet yöntemleri deniyor; ABD'nin başındaki deli yeni çılgınlıklar peşinde; kapitalizm derin bir buhran içinde, şaşkın vaziyetteler hiç olmazsa durumlarını koruyabilmek için çılgınca şeyler tasarlıyorlar; halkların içindeki huzursuzluğun farkındalar; artık dünyayı bütün olarak düşünemiyorlar, parçalar halinde çare arıyorlar, gelişen mücadelelerden korkuyorlar ve anti-komünizm silahına sıkı sıkıya sarılıyorlar.."

Ve Türkiye diyorum, emperyalizmin özellikle göz diktiği yerlerden biri" **"Evet diyor, Türkiye onlar için çok önemli, fakat Türkiye onun gerçek sahipleri için daha önemli, kendi halkı bağımsız ve özgür günlerini eninde sonunda kazanacak.."**

"Hala Türkiye'de faşist dikta rejiminin olup olmadığının avrupalı aydınlar arasında tartışılır olması, bizim için şaşırtıcı; bunda Türkiye'de faşizmin, uluslararası burjuvazinin 'aşırı sağda da, aşırı solda da karşı olma maskesiyle tezgahlanmış olmasının payı bulunduğunu" söylüyorum..

"Avrupalı aydınların her şeyi bildiğini, bilmeleri gerektiğini düşünerek onları gözünüzde büyültmeyin" diyor, ve şöyle ekliyor: **"Bir yanıyla gerçekten son derece bilgisizler; yılmadan, usanmadan onlara ülkenizi, ülkenizin tarihini, rejimini, konumunu, sosyo-ekonomik yapısını, halkınızın durumunu, olan bitenleri anlatmalı, defalarca anlatmalısınız.**

Onları bilgilendirmeden,ikna etmeden kazanamazsınız. Genellikle her zaman aynı hata işleniyor, herkes kendi memleketi hakkında herşeyin bilindiğini sanıyor. Düşünün ki Türkiye hakkında çok az şey biliniyor. Gazeteler özellikle yazmıyorlar. Sizlerin ısrarla gerçekten doğru şeyler yazacak iyi niyetli kişileri arayıp, bulup, bilgilendirmeniz gerekli. Biryanı ile ise bugün dünyada çoğu şey eskisi gibi net değil. Bir yanı ile ise avrupalı nükleer savaş korkusu içinde..."

Robert-Jean Longuet sonra uzun mücadele yıllarından, anılarından söz ediyor. Çocukluk yıllarında başlayan anti-faşist, antiemperyalist heyecanı, sömürgeciliğe karşı duyduğu hırsı ve mücadele günlerinden.. 1934 te Cezayir'de, Morako'da, Etiyopya'da, 1936 da Almanya'da, Bulgaristan'da yaşadığı mücadele günlerinden.. Karşılaştığı zorluklardan örnekler veriyor ve şöyle ekliyor: **"Bunları sömürgeciliğe, emperyalizme,faşizme karşı mücadelede nasıl ısrarlı olunmak gerektiğinin örnekleri olarak; kimi zaman küçücük ayrıntıların dahi zamanında iyi değerlindirilmezlerse ne büyük engeller olabileceğinin örnekleri olarak anlatıyorum.."**

Demokrasi mücadelemize yeni insanlar kazanmamız için usanmadan her yolu denememizi söylerken şu anısını anlatıyor: **"Fas için çalıştığım günlerdi. Moroka'daki rejime karşı genel bir sağırlık havası hakimdi bir seferinde şöyle bir yöntem denedim, Moroka'dan sıcak hayatın içinden bir kaç genci getirdim ve burada parlementoya sokup konuşturdum. Dinleyenler şaşkınlık içinde kaldılar ve 'bizi böyle şaşırtan' ürküten şeyleri bu gençler nasılda böyle soğuk kanlı bir şekilde anlatıyorlar, biz onların yerinde olsak isyan ederdik' dediler.."** *Ve Longuet* **"Unutmayın ki diyor, faşizme karşı olmak için en basitinden insan onuruna sahip olmak yeterlidir. Bu onuru taşıyanlar az değil, onları bulmalısınız, anlatmalısınız."**

R.J. Longuet konuşmamızın bitimine doğru kalkmak üzere hazırlanırken, "durun diyor, daha oturun, size evidiğer kesimlerini gezdireyim.." Ve her biri yığınla anı dolu resimler, eşyalar gösteriyor. Ve bir ara bana, büyük dedesi Marks'ı kastederek "onun gazeteci yanı en az bilinen yanı diyor, fakat önemli yanlarından biri; o bir sorunun üstüne bütün ayrıntılarıyla giden ve aradığı yanıtı çok titiz olgunlaştıran biriydi.. Sürgündeki gazeteniz için Marks'ın bu yanını mutlaka araştırın, size katkıları olacak.."

Bize ayırdığı zaman ve konuşmamızdan ötürü teşekkür ettiğimde, **"Türkiye'nin sorunları, yeni gelişmeler hakkında kendisine bilgi ilettiğimiz için, teşekkürü kendisinin etmesi gerektiğini"** *söylüyor ve konuşmamızı şöyle tamamlıyor:* **"Türkiye'de ve her yerde Türkiye'nin kurtuluşu ve özgürlüğü için, faşizme karşı mücadele eden bütün dostlara yazınız aracılığıyla selamım olsun, sizlerle beraberim.."**

28.3.1982 Paris

KÖROĞLU

(Kiziroğlu Mustafa Bey Kolu)

Ömer Polat

"Yazın Köroğlu'na bir acı name
Tez yetişsin leke kondu yurduma
Sözüm haksız ise gel beni kına
Doğru kalem söyleyende şer olmaz."

Ay, laciverte çalan gök yüzünde yıldızlarıyla başbaşa kaldığında, Bolu dağları da, Çamlıbel de yitti gitti gözden. Kırat yavaşladı, dörtnaladan eşkine düştü. Köroğlu'nun başı göğsüne indi, bir tatlı uyku bastırdı, göz kapaklarını zor kaldırır oldu. Kırat eteği yarpuz bağlamış, dört bir yanı kekik kokan bir kaynağın başında durdu. Köroğlu indi Kırat'tan. Eğeri, gemi aldı ağzından, terini iyi bir kuruladı atın. Kırat kaynağın akarından. Köroğlu kaynaktan suya ağız değirdiler. Ayın şavkı düşmüş soğuk kaynak suyundan kana kana içtiler. Kırat dağ otuna ağız attı. Köroğlu dalını bir kayaya verdi, azık torbasını açtı. Kırat çayırda yan gelende, Köroğlu uykuya boyun eğende, ay da ta uzaklarda batmış gibi görünen Bolu dağlarıyla oynaşa durdu, az sonra da battı.

Karşı dağlardan konup gelen gün ışığı bir zaman Köroğlu'nun heybetli suratında. Köroğlu uyandı, Kırat'ı başı ucunda bekler buldu. İçten, ta yüreğinin başından kopup gelen bir içtenlikle gülümsedi, kalktı. Kırat'a eğerini vurdu, yemi ağzına geçirdi, sonra da kendi kuşandı. Kılıcını sol yanına, gürzünü sağ yanına astı, atlandı. Önünde uçsuz, bucaksız bir ova uzayıp gidiyordu. Köroğlu'nun mahmuzları değmeden Kırat şahlandı. Aç kurttan beter daldı ovaya. Kırat'ın altından sıçrayan çayır otları Köroğlu'nun başına yağıyordu. Çayırın yaban gülü, sarı çiçeği, çimen otu yağıyordu gökten. Köroğlu coşa geldi.

Canım Kırat gözüm Kırat
Kaçıp çekilip gidelim
Her yanında çifte kanat
Uçup çekilip gidelim
Budur Kıratın durağı
Bilmez yakını ırağı
Ab-ı kevserdir sulağı
İçip çekilip gidelim

Köroğlu söyler ezeli
Bağlar döküyor gazeli
Akçadağından güzeli
Alıp çekilip gidelim

Söz yele uydu, yel kırata. Çekilip gittiler ovadan. Yüce karlı dağları uçup geçtiler. Pınarbaşını ikindiye vurdular, akşamı Darende deresinde ettiler. Kırat gene bir kaynak başında durdu. Uzatmayalım, yorgunluklarını almak için içtiler, yediler, uyudular. Gün doğmadan Akçadağ göründü karşıdan. Köroğlu indi Kırat'tan. Şalvarını, cepkenini ters giydi, başına bir derviş papağı geçirdi, bıyıklarını sarkıttı, yaşlandı, yaşlıdan beter bir dervişe döndü. Kırat geri mi kalır Köroğlu'dan? O da ayağının binini topal etti, başını yere eğdi, büzüldü, bir derviş atına döndü.

Köroğlu at yedekte girdi Akçadağ çarşısına. Girmesiyle de ağzı bir derviş ağzı bibi açık kaldı gerçekten. Çarşının böylesini görmemişti ömründe. Bu çarşı Bolu beyinin zulmu altındaki çarşılara benzemiyordu. Her şey gülüm gülüm açmıştı. Önce bir şenlik var sandı, yanından geçen birine sordu, gelen yanıt iyice şaşırttı Köroğlu'nu. Bir türkünün akışında düzen tutturmuş bakır dövenler, güğümlere nakış dökürenler, sarı çiçek balını türküyle atanlar, mağazaların allı, yeşilli hint kumaşıyla dolduranlar, kahve önlerinde yarenlik edenler şaşırttı da şaşırttı Köroğlu'nu. Bir kahve önünden geçerken selam verdi:

"Buyur derviş baba," diye masalarına buyur ettiler.

Zorla gitti masalarına, oturdu, kahve getirdiler. Kırat'ın başına arpa torbası taktılar. Önce yarenlik edip sağdan soldan sual ettiler. Tanıdığı birisi, yoksa akrabasının olup olmadığını sordular. Köroğlu'ndan "yok" yanıt alınca da konuk etme yarışına girdiler. Köroğlu kan ter içinde, binbir yalanla zor kurtuldu masadan. Kırat'ı yedeğe aldı, bir han aramaya başladı. Akçadağın alt başında dört yanı kavak ve söğüt ağaçlarıyla kaplı bir han buldu. Atı tavlaya çekti, kendi de handaki konukların arasına karıştı. Ocak başı koyu bir sohpetin içindeydi. Köroğlu' na derviş diye yer verildi. Aralarına yaşlı bir gezginci dervişin gelmesi ocak başına yeniden can getirdi. Gezip gördüğü yerleri sormaya başladılar. Köroğlu, Bolu tarafından geldiğini, halkının açlık ve yokluk içinde olduğunu, Bolu beyi denen bir zalımın halkı haraca kestiğini anlattı. Bu sefer de Köroğlu'nu sordular. Köroğlu'yu tanımadığını söyledi Köroğlu. Sorgu suval bitince sormak sırası Köroğlu' ya geldi. Soruları dolandıra dolandıra Kiziroğlu Mustafa Bey'e getirdi.

"Sizin burası beysiz bir memlekete benzer," diye girdi söze. "Bütün dünyayı gezdim bu yaşıma dek. Nerede bey gördümse orda halk zerul perişan, açlık içinde, kamçı altında gördüm. Ne şans ki size beyiniz yok dünya üstünde. Yaşlı bir köylü yanıtladı Köroğlu'yu:

Devamı gelecek sayıya

DİSK DAVASI

Yücel Top

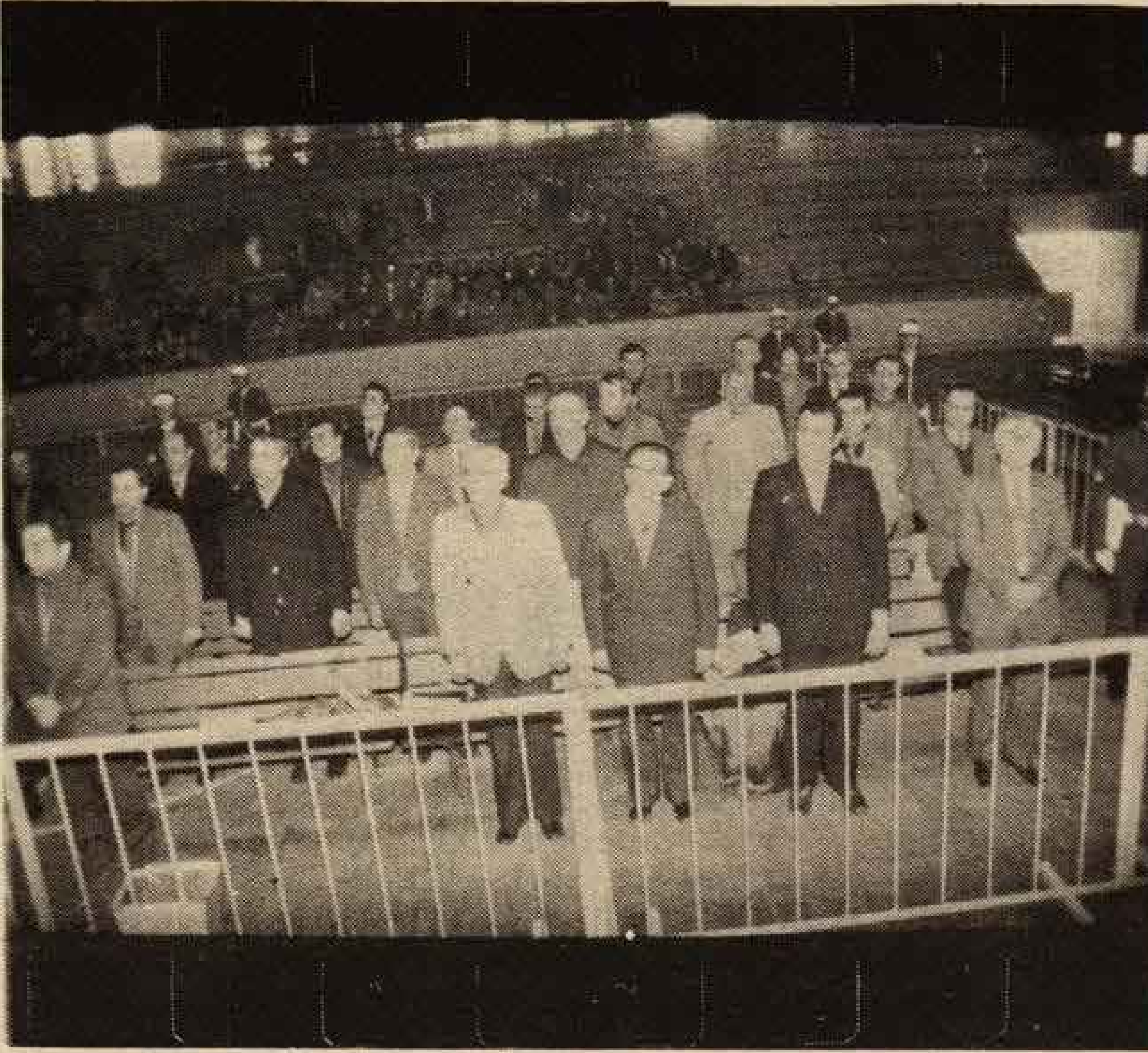
DISK-Temsilcisi

DİSK davası aylardan beri dünya ve Türkiye kamuoyunun yoğun ilgisini üzerinde toplamaya devam ediyor. Şüphesiz aynı ilginin ülkemizde yargılanmakta olan onbinlerce insana, yüzlerce davaya da gösterilmesi başta gelen dileğimiz ve amacımızdır. Fakat bilindiği gibi bu konuda karşılaşılan en önemli engel, 12 Eylül'den çok önce başlatılan, Cunta tarafından daha da kuvvetle işlenen "terörizm" motifine dayalı propagandanın gücüdür. Bizler, bu engeli aşabilmek için yeterli kapsamdaki çabayı şu ana kadar gösterebilmiş değiliz. Bu yüzden söz konusu propagandanın etkileri hala sürmekte; ülkemizde ve dünyada bir çok iyiniyetli kişi ve kuruluş, Türkiye'yi 12 Eylül'e getiren halklarımızın demokratik haklara yönelik mücadelesinin çetin koşullarını gereğince değerlendirememekte ve bu yüzden Cunta'nın Türkiye'de "can güvenliğini sağlamak", "iç savaşı önlemek" için iş başına geldiği görüşüne belli bir haklılık tanımaktadırlar.

Cuntanın gerçek kimliğini ve niyetlerini gizlemeye yarayan bu tür görüşlerin sarsılmasında DİSK davasının büyük rolü olmuştur. Çünkü cunta, başından beri diş bilediği işçi sınıfı hareketini iyice ezip, sindirmek için DİSK'i de bir "terörizm" olayı olarak göstermeye çalışmış; bizzat Cunta şefi Evren, pek çok açıklamasında DİSK'in sendikal bir kuruluş değil "terörist bir örgüt", hatta "terörün ana kaynaklarından biri olduğunu yineleyip durmuştur. Fakat DİSK iddianamesi yayınlandığında açıkça görülmüştür ki, bu suçlamalar tümüyle yalan ve tahriftir. DİSK, herhangi bir demokratik ülkedeki sendikal kuruluşların yapageldiği en doğal eylemlerinden ötürü en ağır cezalara çarptırılmak istenmektedir. DİSK'in suçlanan eylem ve tavırları, demokratik bir sendikal kuruluşun görev ve sorumluluk sınırları içindedir. As.Savcılık, DİSK'in terörist diye nitelenmesine gerekçe olabilecek en ufak bir kanıt gösterememiş olmasına karşın, hala Cunta'nın iddialarını yinelemekte ve DİSK yöneticilerinin demokratik bir sendikal kuruluşun yerine getirmekle yükümlü olduğu eylemlerinden, sendikal faaliyetlerinden ötürü idamını talep etmektedir. Kaldı ki As.Savcılık yalnızca 52 DİSK yöneticisinin başını istemekle yetinmemekte, peyderpey açılacak davalarla sanık sayısının 2000'i aşacağını açık açık belirtmektedir idianamede. Öyle anlaşılıyor ki Cunta ve onun görevlendirdiği As.Savcılık ve mahkeme, peşpeşe açılacak bu davalarla işçi sınıfı hareketinin bilinçli, en mücadeleci unsurlarını bir iyice budamayı ve böylece işçi sınıfına ve genelde halk kitlelerine etkisi yıllarca sürecek bir gözdağı vermeyi kafasına koymuştur.

DİSK Davası ile bu plan yürürlüğe konulmuştur. Cunta ve egemen sınıflar, işçi sınıfının ve geniş halk kitlelerinin kıpırdayamaz hale getirildiği bir "sessiz" düzen kurmak ve bu düzeni olabildiğince kalıcı kılmak için tüm güçlerini seferber etmişlerdir. Bütün hukuk kurallarını hiçe sayarak açtıkları DİSK davası, bu planın en önemli kısmıdır. DİSK'in hesabını sessizce görebilirlerse, gereken tepkiyle karşılaşmazlarsa hemen ardından hazırladıkları yeni sendikalar yasasını gündeme sokacaklardır. Edinilen bilgilere göre işçi hareketinin kazanılmış tüm haklarını son noktasına kadar silip süpüren nitelikte olduğu anlaşılan bu yeni "sendikalar" yasası çıkarıldığında genel örgütlenme hakkından geriye pek bir şey kalmamış olacaktır.

Sırf bu nokta bile DİSK davasının Türkiye toplumunun geleceği açısından taşıdığı büyük önemi göstermeye yeter. Egemen sınıf sözcüleri ve cunta bunun bilincindedirler.

Disk Yöneticileri mahkemede: Ekonomik talepleri bile savcı tarafından "suç" ilan edildi. *Fotoğraf: Demokrat Türkiye*

O nedenle de bir yandan DİSK'i en ağır ceza istemleriyle yargılarken, bir yandan da DİSK aleyhine, DİSK'i karalayıcı propagandalarını bütün hızıyla sürdürmektedirler. Bu propagandada her çeşit yalan ve tahrifi çekinmeden kullandıkları gibi DİSK soruşturmasında ve yargılamasında da hukuk ilkelerini, en temel insani hakları fütursuzca çiğnemekte, hiç bir kural, yasa tanımamaktadırlar.

KANUNSUZLUĞUN RESMİ GEÇİDİ

Cunta'nın DİSK'e karşı izlediği kesin düşmanca, kural tanımaz tavır DISK yöneticilerinin gözaltına alınmasıyla başladı. Hiçbir yasal gerekçe gösterilmeden gözaltına alınan DİSK yöneticileri ve yüzlerce çeşitli düzeylerdeki DİSK görevlisi "güvence altına alınmak" adı altında askeri kışlalarda hapsedildiler. Burada işkence ve tehditle sorguya alındılar, pişmanlık belgesi vermeye zorlandılar. Bu istekleri yerine getirmeyen DISK yönetici ve üyeleri, yasal süreler aşılarak gözaltında tutuldular, ağır işkencelere uğradılar. Örneğin Genel Başkan A.Baştürk 105, Genel Sekreter F.Işıklar 101, Genel Yönetim Kurulu Üyeleri R.Güven 105, C.Küçük 103, K.Nebioğlu 117, M.Zırtıloğlu 105, M.Aktolgalı 105, S.Çelebi 101 gün gözaltında kaldılar.

DİSK yönetici ve üyeleri, bu süre içinde ağır baskı ve işkenceler altında kendilerini suçlayan ifade metinleri imzalamaya zorlandılar. Onlar çıkarıldıkları ilk mahkemede bu ifadeleri reddettiler, bunların kendilerine zorla, işkenceyle imzalatıldığını belirten dilekçeler verdiler. Mahkeme sanıkların büyük bir bölümünü bırakma kararı verdi. Ancak bu kararı veren yargıç Sıkıyönetim K.lığı emriyle hemen değiştirildi, serbest bırakılan sendikacılar yeniden tutuklandı.

Bu arada Cunta sağcı basının da gönüllü işe koşulmasıyla DİSK aleyhinde sistemli bir kampanya yürütmekteydi. Ayrıca DİSK sendikacılarının mal ve para varlıklarına el konuluyor, bir kısım sendika malları yok bahasına devlete devrediliyordu. Cunta, mahkemeye intikal eden bir konuda lehte ve aleyhte yayın yapılamaz' kuralını hem kendisi çiğniyor, hem de çiğnenmesini teşvik ediyordu. Konu DİSK olunca şüphesiz bu hukuk kuralı dikkate alınmazdı. Ayrıca DİSK Sendikalarının malları adeta gasbediliyor, "kutsal mülkiyet hakkı" bu durumda hiç sözkonusu edilmiyordu.

DİSK davasının açılması aşamasına gelinirken bu kanunsuzluklara yeni boyutlar eklenmeye başlandı. As. Savcı görülmemiş bir hukuk ihlali yaparak bir basın toplantısı yaptı ve DISK'i, yöneticilerini suçladı. Yargılama teamüllerine tümüyle aykırı uygulama, Cunta ve görevlilerinin DİSK aleyhine kamuoyu oluşturmak için her tür kuralı hiçe saymaya kararlı olduklarının bir göstergesiydi.

Bu gözü dönmüş tutum her yerde kendini gösteriyordu. Avukatların tutuklularla görüşmesi engelleniyor; dava dosyasının incelenmesi talebi türlü güçlüklerle karşılaşıyordu.

Dava, 24 Aralık 1981'de, 2 numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinde başladı. Ve ilk günden görüldü ki, o ana kadar As.Savcılık eliyle yürütülen kanunsuz uygulamalara mahkeme heyetinin açık kanunsuzlukları da eklenmektedir. Heyet ilk etapta mahkemede "savaş hali hükümleri"nin uygulanacağını ilan etti. Ortada bu kararı haklı gösterecek hiç bir neden olmadığı halde, mahkeme heyeti, avukatların bütün hukuki itirazlarını sertçe azarlayarak kararında diretti. Böylece daha başından sanıkların savunma hakkı alabildiğine kısıtlanmış oluyordu. DİSK davası gibi tüm ülke ve dünya kamuoyunun ilgiyle izlediği bir davada böylesi bir uygulamaya cüret edebilen Cunta mahkemelerinin, gözlerden ırak öteki davalarda işlediği ve işleyebileceği hukuk cinayetlerini düşünmek bile elem verici.

Ardından avukat sayısının sınırlandırılması kararı geldi. Mahkeme heyeti, her sanığın tek bir avukat tutacağını söylüyordu. Bu hiç bir kurala dayanmıyan, keyfi kararın o ana dek bir benzeri görülmemişti. Mahkeme asıl olarak DİSK davasında böyle bir uygulama getiriyordu. İtiraz eden avukatlar mahkeme heyetinin saldırgan, öfkeli tavırlarıyla karşılaştılar. Bir kısım avukatlar mahkemece dışarı atıldılar. Bu koşullar altında savunma görevlerini yerine getiremeyeceklerini gören avukatlar topluca bir dilekçe vererek, heyetin bu tamamen hukuk ve mantık dışı uygulaması sürdükçe davaya katılamayacaklarını bildirdiler, mahkemeyi terkettiler. O günden beri DİSK davası avukatsız sürmektedir.

Avukatların bu protestosuna karşı As.Yönetimin verdiği cevap, DİSK avukatlarının önde gelenlerinden biri olan, İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın'ı gözaltına almak oldu. Gözü dönmüş bir öfke ile DİSK'e saldıran As.Yönetim, DİSK'i savunan herkesi ve ilk etapta da DİSK avukatlarını elbette hoş görmeyecek, bütün hıncıyla onları sindirmeye çalışacaktı. Nitekim basında yer alan haberlerden askeri yönetimin öteki DİSK savunucuları hakkında da aynı türden girişimlerde bulunduğu öğreniliyor. DİSK hukuk dairesi avukatlarından E.Tahiroğlu hakkında açılan tahkikat, bunun örneği.

As.Savcının üç aya yakın bir sürede ancak okuyabildiği 842 sahifelik iddianame, baştan sona açık hukuk ihlalleri ile doludur. Bu metin aynı zamanda Cunta'nın sahip olduğu siyasi anlayışın içyüzünü, demokrasiye düşman içeriğini tüm çıplaklığıyla sergileyen bir belgedir.

DİSK'i en ağır cezaya çarptırmak peşin hükmü ile işe başlayan Cunta ve As.Savcılık, geçerli hukuk ilkeleri ve kuralları içinde bu amaca varamıyacağını görünce, bütün bu kuralları çiğnemekte tereddüt etmemiştır. DISK'i "terör" suçuyla, "silahlı ayaklanma iddiasıyla mahkum edebilmek için -burada anlatılması uzun sürecek bir çok yola başvuran, bu arada bazı DISK üyelerinden akıl almaz işkencelerle DISK'in silahlı isyan hazırlığı içinde olduğuna dair ifadeler almaya çalışan As.Savcılık bunlardan da bir sonuç alamayınca, bu kez yeni bir suç türü icat etmiştir. İddianameye göre DİSK'in işlediği suç "...yıkıcı propagandalar ve kitlesel eylemlerle silahlı kalkışmayı destekleyen...bir psikolojik taarruz"dur! Hiç bir hukuk kitabında, ceza yasasında geçmeyen bu suçun delilleri diye As.Savcının gösterdiği olguların tümü, DİSK'in yasal sendikal eylem ve girişimleridir. Bu eylem ve girişimlerin pek çoğu yapıldıkları tarihlerde hiç bir cezai kovuşturmaya uğramamış; cezai kovuşturma konusu olanlar için ise en fazla 1 yıllık cezalar istenmiş, çoğu da beraatle sonuçlanmıştır. As. Savcı bunları yeniden dava konusu yapıyor ve bunu yaparken de yeni hiç bir kanıt getirmiyor. Buna karşın en ağır cezaları talep ediyor ve gerekçe olarak da, tüm bu yasal eylemlerin gerisinde gizli bir amacın, mevcut düzeni yıkma amacının olduğunu söylüyor. Özetle As.Savcı, eylemin kendisini değil, o eylemleri yapanların sahip oldukları siyasi düşünceyi mahkum ediyor. Sanıkların eylemleri tamamen yasalar çerçevesi içinde olabilir. As.Savcıyı bu nokta hiç ilgilendirmiyor. Ona göre asıl önemli olan sanıkların siyasi düşünceleridir. Sosyalist olduğunu söyleyen sanıklar, tamamen yasal çerçeve içinde kalmış olsalar bile, o siyasi düşünceye sahip oldukları için kesinlikle suçludurlar.

O nedenle iddianame, bahsedilen eylem ve girişimlerin zamanında hiç bir kovuşturmaya uğramayışına, kovuşturma konusu olanların çoğunun beraatle sonuçlandığına aldırmıyor. Ne "zaman aşımı" kuralı ve "aynı eylem nedeni ile iki kez mahkeme olamıyacağı" ilkesi As.Savcı için geçerli değildir. O, DİSK'i mahkum ettirmeyi kafasına koymuştur ve bunun için evrensel hukuk kurallarını, geçerli yasa usullerini yok saymaya kararlıdır.

As.Savcılık, DİSK Sendikalarının toplusözleşme ile sonuçlanmış ekonomik amaçlı grevlerini bile "ağır suç" saymıştır. Bunun nedeni sendikaların üyeleri için talep ettiği ücret ve öteki hakların As.Savcıya göre "fazla" oluşudur. As.Savcı, DİSK Sendikalarının, üyelerinin yaşam düzeylerini iyileştirmek için talep ettiği bu "fazla" hak ile "ülke ekonomisini çökertmek", "Devleti tahrip etmek" isteğini iddia edebilmektedir.

Ekonomik talepler için yapılan grev vb. eylemlere bile bu şekilde "kulp" takabilen bir kafanın, DISK'in siyasal-toplumsal talepler doğrultusunda yaptığı eylem ve girişimlere temelden karşı çıkacağı, kör bir nefretle karşılayacağı açıktır. Nitekim As.Savcı DİSK'in ülkede yoğunlaşan faşist saldırıları protesto için iktidar koltuğundaki siyasi mahkemeler(DGM) kurulmasına karşı çıkışını, 1 Mayıs törenlerini vb. siyasal-toplumsal tavır alışlarını tamamen "ihtilal hazırlığı", hatta bizzat "ihtilal" diye nitelendirmekte, en ağır hücumlarını bu konuda yapmaktadır.

"Demokrasi"ye saygı duyan, benimseyen bir düşünce sahibinin DISK'in adı geçen eylemlerinde herhangi bir suç bulması mümkün değildir. Herkes bilir ki Sendikaların siyasi konularda kendi araç ve yöntemlerince tavır alması "demokrasi"lerde en tabi bir olgudur. DİSK'in tamamen yasal hak ve sınırlar içinde kalarak aldığı siyasal tavırları idamlık suç sayan As.-Savcı ise, hem bunu yapıyor hem de arada bir "demokrasi"den yanaymışcasına sözler edebiliyor. Tam bir iki yüzlülüktür bu. Ve bu sözler, onun ve yukarısındaki Cuntanın siyasi anlayışını gizlemeye yetmemektedir. Ve besbellidir ki Cunta "ayak takımı" diye gördüğü işçi sınıfı ve halk kitlelerinin "siyaset" gibi "yüksek" bir faaliyete katılmasını, bu yoldaki atılımlarını nefretle karşılayan en gerici bir siyasi anlayışı temsil etmektedir. DİSK'e karşı duyduğu dizginsiz öfkenin, hıncın kaynağı buradadır.

185 CHP Milletvekili ve Senatörü Hakkında Soruşturma Yapılıyor

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcısı Albay Süleyman Takkeci tarafından hazırlanan DİSK iddianamesinde adları geçen 185 CHP'li parlementerlerin ifadelerinin alınmasına başlandığı bildiriliyor.

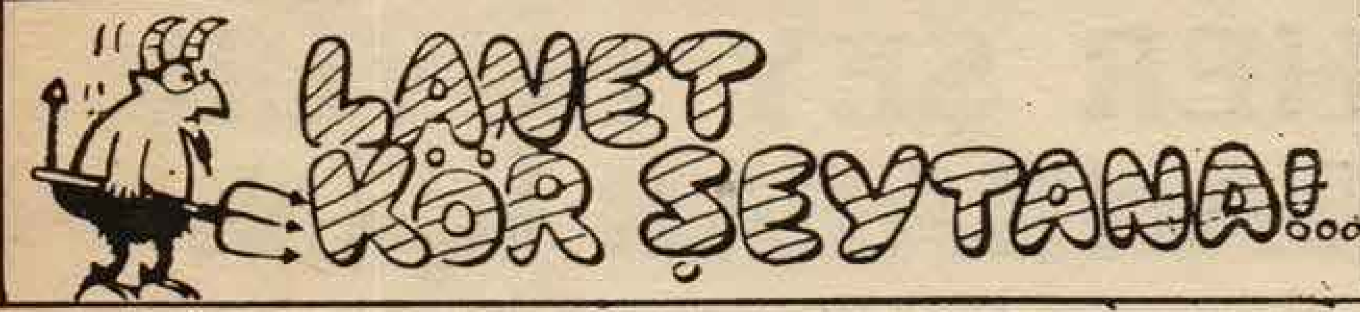
12 Eylül öncesi meclisinde ve daha önceki meclislerde görev alan CHP'li parlamenterler DISK'in çeşitli toplantılarına katılmakla suçlanıyorlar. 1 Mayıs gibi eylemlere destek mesaj gönderen veya DISK'in genel kurullarına dinleyici olarak katılan tüm CHP milletvekileri ve senatörleri hakkında askeri savcının TCK'nın hangi maddesinden dava açacağı henüz kesinlik kazanmadı.

28 Mart'tan itibaren gruplar halinde emniyet müdürlüklerine çağrılan CHP'li milletvekileri ve senatörler, ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar. CHP'li parlementerlerin daha sonra askeri savcılarca ifadelerinin alınacağı bildiriliyor.

Çocuk Kitaplarının 18 Yaşından Küçüklere Satışı Yasaklandı

Emniyet Genel Müdürlüğü, ilerici yazarların imzasını taşıyan çocuk kitaplarını tümden yasaklamak yerine yeni bir uygulamaya girişti. Bu yeni yönteme göre, 29 adet çocuk kitabının "1117 Sayılı Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kanunu" gerğince 18 yaşından küçüklere kitap satışı sınırlandı. Sınırlanan çocuk kitapları 1979-1980-1981 yılları arasında yayınlanan kitapların bir bölümünü oluşturuyor. Emniyet Genel Müdürlüğünün emriyle, İstanbul Cağaloğlu'ndaki belli yayınevlerini dolaşan görevliler, ellerindeki listede adı bulunan çocuk kitaplarının üstüne "Satışı tahditlidir, 18 yaşından küçüklere satılamaz" damgasını vurdular.

Satışı sınırlanan kitapları, Arkadaş, Gözlem ve Oda yayınları arasında çıkan çocuk kitapları oluşturmaktadır. Bu kitaplar, İran Şahı'nın katlettirdiği ünlü yazar Bahrengi'nin bütün kitapları ile, ilerici Türk yazarlarının çocuklar için yazdığı kitaplardır.

Malumu İlama Ne Hacet

Regan yönetimi, Evren'in "Demokrasi Takvimine" inanıyormuş.

O da ne söz a acanım,Evren-Esin kimin eseri? Sen takvimi yazana değil, yazdırana bak!

Regan dediğin Halvot'un kart artisti, şimdilerde rejisör. Sen oynayana değil, oynatana bak!

İnsan kendi yaptığı takvime hiç inanmaz olur mu?

VATANIN HARIMI İSMETİ

Kenan Evren Paşa:

"Memlekette el sürülmedik yer bırakmayacağız!" diyor.

Demek ırzına geçtikleriyle yetinmeyecekler, bir tel saç bırakmadan kirletecekler vatanın harimi ismetini.

Ne diyelim, "Delinin fermanı okunmaz!" demişler.

Bizler payımıza düşeni aldık, Allah çocuklarımıza acısın.

MGK YENİ BİR KARARNAME ÇIKARMALI nalı

Evren Paşa devam ediyor:

"İkinci olarak Avrupalılar bizden şunu istiyorlar, fikir suçlularını derhal serbest bırakmalıymışız. Fikir suçu dedikleri 141/142'ye, yani komünizm propagandası yapmış, komünizm hakkında kitap yazmış ve örgüt kurmuş. Bunları fikir suçu kabul ediyorlar. (Haltediyorlar paşam!)

Paşa mazur görmeli o cahilleri. Önce fikir suçunun ne olup ne olmadığını onlara öğretmeli. Başta Evren-Esin Paşa, Şahinkaya ve ötekiler olmak üzere engin kültür ve düşünceleriyle irşat buyurmalılar Avrupalıları, ve de dünya kamuoyunu. Tıpkı Türk vatandaşlarını olduğu gibi.

Bunun için fikir suçlarını tasnif eden bir karar ya da bir yasa çıkarmalılar Konseyden. Sonra bu kararı ya da Konsey Yasasını Avrupa Parlementosu ve Avrupa Konseyi üyelerine ve hatta bütün dünyaya en seri vasıtalarla yaymalıdırlar.

Eğer yine anlamazlarsa teslim etsinler bu densizleri Süleyman Takkeci'ye, attırsınlar kodese!

Var mı bunun başka yolu!

Paşa'dan Bir İnci Daha

"Bize söylüyorlar ki, 'Sizde komünist partisi niye yok?' Bizde komünist partisinin işi yoktur. Mesela bazı Avrupa ülkelerinde, şimdi isim vermeyeyim (çok biliyormuş gibi) faşist parti yoktur ve yasaktır (Ne ayıp şey!). Biz onlara söylüyor muyuz, 'Sizde faşist parti niye yok?' diye. (Değil mi yani!)"

Şey... Acaba Evren Paşaya, "Türkiye'de faşizm iktidarda." diye bir şey söylemişler midir?

Ama sanmıyoruz. Çünkü o denlisi onların da işine gelmez!

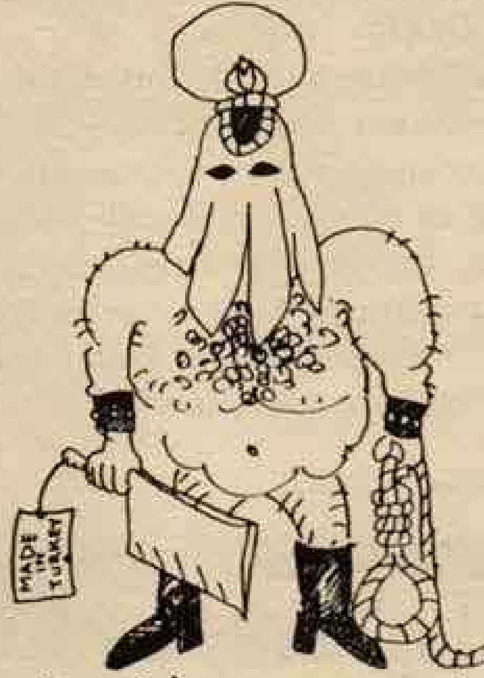
İNCİNİN İNCİSİ

"Batılı dostlarımız bize diyorlar ki, 'Sizde niye idam var?' (Size ne yahu!). Biz onlara diyor muyuz, 'Sizde niye idam yok?' diye."

Aman paşam etki altında kalıp da idamı falan kaldırmaya sakın yeltenmeyin. Bizim onlardan farklı olarak elimizde kala kala idam, işkence ve bir de adam kurşuna dizmek kaldı. Özellikle zat-ı devletleriniz zamanında bu yolda dünyayı ayağa kaldıracak kadar yol alındı. Şimdi o da elimizden giderse biz adımızı nasıl duyuracağız dünyaya!

Zati Avrupalılar idamı kaldırdıklarına pişman olmuşlar. Eğer yeniden idamı ve işkenceyi tesis etmek isterlerse uzman heyetler gönderebiliriz.

Hiç değilse bu denli bir üstünlüğümüz olsun canım!

Çok Oluyorlar Doğrusu

Sonra demişler ki Paşa'ya, "Demokrasiye döneceğinize inanmıyoruz!"

Hoppala!.. Demokrasinin tüm arızalarını temizlemediler mi paşalarımız. Dernek, sendika, sansürsüz basın kaldı mı? Zindanlar dopdolu. 102 kişi işkencede temizlendi. Operasyonlarda katledilenlerin sayısı belli değil. Daha geçtiğimiz haftalarda Diyarbakır Çezaevinde en az 15 "Kürt asi" kurşuna dizilmedi mi? 14 "terörist" ipte sallandırıldı, 4 bini de sırada!..

Bunlar hep "Demokrasiye geçişin" işareti değil midir? Ne Barış Derneği arızası kaldı, ne Bülent Ecevit "jurnalcısı!" Bunlar hiç değilse 365 günde çıkarılan 360 Konsey yasasını, Konseyin 52 numaralı bildirisini, son olarak lütfedip Bursa nutkunu da mı okumadılar? Daha inanmazlarsa bir zamanların hızlı solcusu Mehmet Barlas'ı dinlesinler, müseccel Damat Metin Toker'i okusunlar, Başkan Regan'a sorsunlar!..

Eğer yine inanmamakta israr ederlerse 1.Şubenin DAL gurubuna yollayın Paşam... Hepsini değil, yalnız birisini taksınlar işkence makinasına, öbürleri bir solukta inanıp iman getireceklerdir!

Nushile uslanmayanın hakkı kötektir paşam!..

YUMUŞAK AMA NE YUMUŞAK

"Dünyada hiçbir askeri darbe yoktur ki, bizim kadar yumuşak, bizim kadar demokratik olsun!" diyor Kenan Paşa. (Allah nazardan saklasın!)

Bu yumuşak ve de demokratik rejimi, Fazıl Hüsnü Dağlarca'dan uyarladığımız bir iki dize ile pekiştirelim:

Çakır gözleri vardı, yumuşak elleri
Girdiler zindanlara tabur tabur
Öldürüldüler işkencelerde,
Operasyonlarda bölük bölük
Verildiler kara toprağa boy boy
Selamlar gelir canlarımdan

TAM BAĞIMSIZLIK

Batının demokratik organları:

"İşkence yapmayın, adam asmayın, insan haklarına saygılı olun!.." dedikçe öfkeleniyor Cunta Şefi Paşalarımız:

"İçişlerimize karışıyorsunuz!" diyorlar.

Oysa "karışmak" yerine gelip işin içine otursalar o denli öfkelenmez paşalarımız. Çünkü ABD politikanın, IMF ekonominin, NATO Silahlı Kuvvetlerin göbeğine oturmuştur, hiç kızmıyorlar paşalarımız.

Bir de Cuntanın "bağımsızlık"şiarını iyi bilmek gerekir.

"Politik,askeri, ekonomik alanda bağımlılık,hapishanede,işkencede, adam boğazlamada tambağımsızlık!"

Bilmem anlatabildik mi?

SAHİBİNİN SESİ

Nicedir, bir "anayasa" şamatası sürüp gitmektedir. Sanki Cunta şeflerinin buyruğu dışında bir takım özlemleri yansıtan bir "anayasa" yapılacakmış gibi.

Geçtiğimiz günlerde Cunta şefi Kenan Evren Paşa "Yeni Anayasa"-nın bir kez daha sınırlarını çizdi, "Yeni Anayasa komünizme kapalı olacaktır..." buyurdu.

Hani bir takım kuruluşlardan görüş alınıyordu, hani yeni Anayasa'yı halk iradesi belirleyecekti!

Halk bu, olur'a es kaza "Anayasa'nın komünizme açık olmasını" istedi ve bu yönde oy kullandı. O zaman ne olacaktır?

Ya sizler ne dersiniz Danışma Meclisinin sayın üyeleri?..

"Kenan Paşa ile aynı fikirdeyiz!" diyeceksiniz.

Tıpkı sahibinin sesi!.. ★★★

BORÇLU ÇIKAN İŞÇİLER ve YÜKSEK HAKEM KURULU

Arif Özserin
DİSK, Sine-Sen
Genel Sekreteri

12 Eylül 1980 sonrasında DISK ve bağımsız sendikaların kapatılması, Türk-Iş'e bağlı sendikaların faaliyetlerinin durdurulması, grev yasağının konulmasından sonra Yüksek Hakem Kurulu (YHK) oluşturuldu.

Aralık 1980 de MGK tarafından çıkarılan "Süresi sona eren Toplu İş -Sözleşmesinin Sosyal Zorluluk Hallerinde yeniden yürürlüğe konulması" hakkındaki kanunla kurulan YHK. bir senedir yaptığı çalışmalar, (yani Toplu-İş Sözleşmesi -T.İ.S yenilemeleri) ile herkesin eleştirisini üzerine topladı. Basında hemen hergün bu kurulun çalışmasına ilişkin yazılar, yorumlar, eleştirileryer alıyor.

Bu eleştirileri biraz daha somutlaştırmak ve YHK'nun gerçek işlevini ortaya çıkarmak gerekmektedir.

Aralı 1980'de çıkan Yüksek Hakem Kurulu kanununda şu hükümler yer alıyordu:

1) YHK süresi sona eren Toplu Sözleşmeleri gerekli gördügü değişiklikleri yaparak yeniden yürürlüğe koyar.

2) Süresi dolmuş T.İ. Sözleşmelerindeki hükümlerden sakıncalı olanlar (yani geçen dönemde kazanılmış tüm haklar) sözleşmeden çıkarılabilir.

3) YHK yürürlüğe koyduğu (yani kendisinin hazırladığı) sözleşmeleri isterse süresi içinde değiştirebilir. (yani işverenin itirazına göre düzeltebilir.)

4) Bakanlar Kurulu, bir T.I. Sözleşmesinde değişiklik yaparak tüm işkoluna o sözleşmeyi yayabilir.

(Örneğin, Türk-İş'e bağlı Kristal-İş Sendikası ile Paşabahçe Cam Fabrikasında YHK tarafından yapılan T.İ.S.'nin sosyal yardımlarla ilgili bölümlerinden büyük eksiltmeler yapan Bakanlar kurulu bu sözleşmeyi tüm Cam işkolunda geçerli kıldı. Agustos 1981)

YHK ÜYELERİ KİMLERDİR?

- Yargıtayın iş davalarına bakan (yani meşhur 9. Daire) daire başkanı. Bu kişi aynı zamanda kurulun da başkanı olacak ve gerekirse 2 oyu olacak. Bu zat artık herkesin tanıdığı NACİ VARLIK'tır.
- Bakanlar Kurulu tarafından atanan iki üye (Prof. Sefa Reisoğlu-Eski Milli Eğitim Bakanı, brokrat Rüştü Altay, bürokrat.)
- Çalışma Bakanlığı Çalışma Genel Müdürü(Saddettin Özbezeyen).
- Devlet Planlama Teşkilatı Sosyal Planlama Genel Müdürü (Kazım Özkay, bu kişi eski MHP'li olarak bilinen ve 12 Eylül'den önce Demirel hükümetince oluşturulan toplu sözleşmeler Koordinasyon Kurulu Başkanı idi.)
- Işverenler adına 2 üye (1. üye, Işveren Sendikaları Konfederasyonu adına Kubilay Atasayar, 1 üye kamu işverenlerini temsilen Bakanlar kurulunca seçilen Albay Necati Polat.)
- Türk-İş'i temsilen Deniz Ulaş-Iş Sendikası Başkanı Emin Kul ve Sağlık-Iş Başkanı Mustafa Başoğlu.

Yüksek Hakem Kurulu aslında yeni bir olay değildir. 1939-47 yılları arasında (yani 2. Dünya savaşı sırasında ve sonrasında) Inönü tarafından da uygulanmış bir yöntemdir. O dönemde sendika kurma yasağı ve dolayısıyla GREV yasağı olmasından dolayı İŞÇİ-IŞVEREN sorunlarını çözebilmek (daha doğrusu işçi haklarını yok edebilmek) amacıyla oluşturulmuş bir kurul vardı. O dönemde Yüksek Hakem Kurulu'nun aldığı kararlar arasında 11 saatlik işgünü, mecburi çalışma, hafta tatilinin kaldırılması gibi kararlar bulunuyordu.

12 Eylül'den sonra oluşturulan Yüksek Hakem Kurulu, kuruluş kanunuda gördüğümüz gibi oldukça fazla yetkilerle donatılmıştır. Bu kurulu kuran Generallerin bir amacı da kendilerine yönelecek eleştirileri bu kurulda sınırlamak ki -tanponlamaktır. Yani sahte hedef ortaya çıkartmaktır. 1 senelik çalışmaları sırasında görülmüştür ki, YHK'nun yaptığı sözleşmeyi eleştiren başta Türk-Iş ve ona bağlı sendikalar YHK'nu Milli Güvenlik Konseyine şikayet etmişlerdir. Sormak gerekir; kimi kime şikayet ediyorsunuz."

Yüksek Hakem Kurulu 4 Mart 1981 tarihinde ilk sözleşmeyi ele alırken şu ilkeleri kendine rehber edinmişti;

1) Kidem tazminatını giderek yok etmek,
2) Ücretleri en asgarı düzeye indirmek (Dondurmak),
3) Ikramiyeleri düşürmek,
4) Sözleşmeleri 3 yıllık yapmak,
5) Sosyal yardımları azaltmak (yakacak, yiyecek, giyecek, çocuk, Sağlık),
6) 1 Mayıs ve 24 Temmuzu sözleşmelerden çıkarmak,
7) İzin günlerini azaltmak,
8) Örgütsüzlüğü özendirmek.

Yüksek Hakem Kurulu bu ilkelerin hepsini yerine getirmek için var gücüyle çalışıyor. Ama taktik olarak ilk günlerde hepsini birden yok etmeyi uygun görmedi ve kademe kademe bu işi gerçekleştirmeye başladı. Örneğin ücretler: 1979 için ücretlere % 100 Brüt zam.

1980 için ücretlere % 70 Brüt zam,
1981 için ücretlere % 10-3000 Brüt zam,
1982 için ücretlere % 25 Brüt zam.

Örneğin ikramiyeleri geçen dönemde senede 6 hatta 8 ikramiye alınırken YHK önce ikramiye sayısını 4'e ve nihayet 2'ye indirdi.

Izin günlerini azaltan bildiri ise bizzat Genel Kurmay Başkanlığından geldi. 24.7.1981 tarihli bildiriye göre işçiler genel tatil ve ulusal bayramlar dışında tatil yapamayacaklar. Örgütsüzlüğü özendirmek için 7.8.1981 tarihinde yine Genel Kurmay Başkanlığı bir bildiri yayınladı ve kapatılan sendikalardan ayrılmanın serbest olduğunu duyurdu.

1 Agustos 1981 tarihli gazeteler ise, "yenilenen bir sözleşmeyle işçiler borçlu çıktı" başlığını atıyorlardı. Evet, YHK; YSE Genel Müdürlüğünde çalışan işçiler ile Yol-Iş Federasyonu arasındaki sözleşmeyi yenilemiş ve bu sözleşme 40.000 işçi, işverene 35.000'er Lira borçlu düşmüşlerdir.

11.8.1981 tarihli gazeteler ise 6100 Koop-Iş üyesinin Kıdem tazminatlarının YHK'nun yaptığı sözleşme ile ortadan kaldırıldığını yazdılar.

Yeni çıkarılacak Toplu Iş sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasasının pratikteki uygulanmasına kadar yürürlükte kalacak olan Yüksek Hakem Kurulu sistemi, gelecekte de işverenlerin en büyük arzusudur. Yeni oluşturulacak Toplu Sözleşme sisteminde YHK'a yine ağırlık vermek onu sözleşme düzeninin ana parçası haline getirmek eğilimi oldukça kuvvetlidir.

Uzun yıllar işçi sınıfının kanlacanla elde ettiği hakları bir çırpıda yok eden Yüksek Hakem Kurulu'nun çalışmaları bu acılı -karanlık ve baskı dolu günlerle birlikte unutulmayacaktır.

TÜRKİYE'DE FİYAT ARTIŞI % 40'a YAKLAŞTI

1982 yılının ilk günlerinde petrole yapılan zam nedeniyle fiyat artışları yeniden yükselmeye başladı. Petrolün ardından inşaat malzemelerinin ve diğer bazı temel ürünlerin fiyatları da hükümet tarafından arttırıldı. Ocak ayı içinde petrole ikinci kez yapılan zamla birlikte bütün fiyatlar kendiliğinden artarken, tren, otobüs gibi ulaşım araçlarının fiyatları bakanlıkça yükseltildi.

Aşırı fiyat artışlarına neden olan son zamlarla emekçilerin yoksullaşması iyice arttı. Böylece baskının ve zulmün yanı sıra katmerleşen yoksulluk insanlara yaşamı iyice çekilmez hale getirdi.

Türkiye'deki aşırı fiyat artışları resmi makamlar tarafından dahi kabul edilen bir durum haline geldi. Örneğin, Devlet Istatistik Enstitüsü ve Ticaret Bakanlığı tarafından yapılan hesaplamalara göre Türkiye'de geçtiğimiz yıl fiyat artış oranı bir önceki yıla göre % 40'a yaklaştı. Devlet Istatistik Enstitüsü'nün Ocak 1982'de yayınladığı 1981 yılı verilerine bakıldığında, 1981 yılında fiyatlar 1980'e göre % 40 arttı. Yani 1980 yılı Kasım ayında 5.000 lira olan bir çift ayakkabı, 1981'in Kasım'ında 7.000 Lira oldu.

Devlet Istatistik Enstitüsü'nün sadece 11 şehri içine alan bir indeksine göre geçtiğimiz yıl bu illerde fiyat artış oranı bir önceki yıla göre şöyle oldu: Ankara 35.9, Istanbul 36.6, Izmir 39.3, Adana 43.1, Antalya 35.1, Bursa 36.3, Diyarbakır 37.2, Erzurum 35.7, Eskişehir 35.6, Ordu 33.2, Samsun 32.3.

Türkiye'de resmi kurumlarca tutulan indekslerin ve yapılan araştırma sonuçlarının her zaman gerçeği yansıtmadığı dikkate alınırsa bu rakamların daha da yüksek oldukları kolayca anlaşılır. Uzmanlar, devletin ekonomiye ilişkin rapor ve açıklamalarını her zaman kuşkuyla karşılarlar. Ve bunda haklıdırlar da. Çünkü, devlet kurumları, yaptıkları hesapların sonuçlarını hükümetin uyguladığı ekonomik-politikayı doğrulamak için genellikle çarpıtarak açıklarlar. Indeksleme yöntemlerindeki hatalar bir yana, sonuçlar hep hükümetin izlediği politikayı doğrulayan rakamlar yığını olarak karşımıza çıkar.

24 Ocak Istikrar Tedbirlerinin mimarı Turgut Özal'ın ve diğer hükümet üyelerinin uyguladıkları ekonomik-politikayı, **"enflasyon oranını düşürmek"** şeklinde özetledikleri dikkate alınırsa yukarıdaki rakamların da bu tezi doğrulayacak biçimde düzenlendiği anlaşılır. **1980 ve daha önceki yıllarda enflasyon oranının %150'ye ulaştığı düşünülürse, enflasyon oranının 1981'de yüzde 40 olarak açıklanması, hükümetin politikasının başarılı olduğu izlenimini yaratmaktadır.**

Çeşitli Avrupa ülkelerinde fiyat artış oranlarının, başka bir ifadeyle enflasyon oranlarının % 5-7 arasında değişmesi ve bunun küçüklüğü dikkate alınırsa, Türkiye'deki fiyat artış oranının, -resmi açıklama ve indekslerin kabulü halinde bile- ne kadar fazla olduğu kolayca anlaşılabilir.

ÖZAL DÖVİZ PEŞİNDE...

Amerika'ya "Taş" satıp yurda 150 milyon liralık döviz kazandırdı

FRANKFURT- Tahir HACIKADİROĞLU

...elerdir "Istanbul'un taşı, ... man buna anlam veremedi. ... senedir üzerinde çalışıyoruz. Halen Amerika, İngilter... İtalya'da pazarladık. Am...

Kadri Akkoç, ıslımsız taştan yapılan süs eşyasını gösteriyor...

ABD ve İskandinav ülkelerine papatya ihraç edeceğiz

İZMİR

Amerika ve İskandinav ülkelerine de çeşitli hastalıkların tedavisinde kullanılan papatyanın Türkiye'den ihracı için çalışmalara başlandı.

Ihracatçılarımız bu çiçeği pazarlarken, Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'de toplayıcılara her konuda yardımcı olabileceğini açıkla-... ...tim Üyesi ...cayı, papatyanın çiçeği ve yaprağını kaynatarak suyunu içer. Bu nedenle papatya ihracatı gerçekleştirilmesi yolunda adımlar atılıyor.

Türkiye masrafı çok az olan bu çiçeğin dış satımından büyük döviz girdisi sağlayabilir. Yapılacak iş papatyanın toplanıp basit fırınlarda nemini almaktan ibarettir.

Ihracat gerçekleştirilmeye başlandığında Avrupalı'nın mide ve bağırsak rahatsızlıklarını papatyaları... ...dereceğiz" ...larımızda pa-... toplayıcılara anlatılmalıdır." dedi.

Bu arada papatya ihracatı başla... tılması için Ege Üniversitesi Ecza... lık Fakültesi'nin her türlü yardı... yapmaya hazır olduğunu açıklaya... Dekan Necmettin Zeybek konu il... ilgili olarak şunları söyledi:

"Ülkemizde kendiliğinden yet... şen papatyayı ihracata yönl... mek hem ülkem... sağlayacak... az zahm... getire...

Türk ekonomisinin döviz sorununu çözmek için Özal'ın başlattığı ihracat seferberliğinin iyi gittiğini yukardaki gazete küpürlerinden kolaylıkla anlayabilirsiniz...

KÜL OLACAK MİLYARLAR

Kamu Iktisadi Teşekkülleri (KIT)' nin şimdiye kadarki altyapı ve endüstri yatırımları, siyasi ve ekonomik çevrelerde tartışmalara neden oldu. Ocak ayında bir holding gazetesi "Kül Olan Milyarlar" başlığı altında bazı önemli kamu yatırımlarını hedef alan yayınlar yaptı. Gazetenin, "projelerin gereksizliği, plansızlığı ve kaynak israfına yol açtığı şeklindeki iddiaları tartışmaları alevlendirdi.

Süleyman Demirel'in, bu iddiaları reddeden ve eleştirilen yatırımları savunan bir cevap yazısı nedeniyle Hayat Dergisinin 1 Şubat sayısı resmi makamlarca toplattırıldı. Demirel hakkında Istanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığınca soruşturma açıldı.

Kapatılan AP Genel Başkanı, tartışmayı, Tercüman gazetesine Şubat ayı başında verdiği demeçlerde sürdürdü. (Nazlı Ilıcak'ın "Telefondaki Ses" yazıları, Demirel'in söylediklerine tercüman oluyordu.)

Mart 1982 başlarında ise, Devlet Planlama Teşkilatı (DPT), tartışma konusu olan projelerle ilgili hazırladığı bir raporu cuntaya sundu. Rapor tartışmayı başlatan Milliyet gazetesi tarafından bir zafer havası içinde yayınlandı. DPT Raporunda genel olarak bu projelerin tamamlanmasının geciktiği ileri sürülüyordu. Raporda Uludağ Volfram Tesisi, Divriği Demir Cevheri Konsantrasyon ve Paletleme Tesisleri, gibi zaten tamamlanmış yatırımların işletmeye alınma aşamasında çıkan sorunlar söz konusu edilmekte,fakat gereken ek yatırımların yapılacağı belirtilmektedir. Alaybey Tersanesi ile Toprak Mahsulleri Ofisi'nin Silolar Projesi'nin gerçekleştirilebileceği,Makine Kimya Endüstrisi (MKE)'ne devredilmiş bulunan "Erbakan Projelerinden ise vazgeçildiği belirtilmektedir.

Fakat tartışmanın esas olarak, Ankara-Istanbul Çift Hat Demiryolu Akhisar Sigara Fabrikası ve Gemlik Amonyak Fabrikası hakkındaki yazılardan çıktığı anlaşılmaktadır.

AET ülkelerinin büyük önem verdikleri ve Avrupanın ABD ve Japonya karşısında önemli bir atılımı diye nitelendirilen TEM, (Avrupaaşırı Karayolu) projesi ile çeliştiği için yarıya yakını tamamlanmasına rağmen Istanbul-Ankara Demiryolu Projesinin terkedilmesi; büyük Holdinglerin Sigara üretimine girme planları ile çeliştiği için Akhisar Sigara Fabrikası'nın tamamlanmasının 1986'ya ertelenmesi Gemlik Amonyak fabrikasının ise yabancı sermayeye bırakılması önerilmektedir.

Rapor, cuntanın milyarların heba olması pahasına holdinglerin çıkarı uyarınca politikasını sürdüreceğini göstermektedir.

TEKEL Ürünlerine Dördüncü Kez Zam Yapıldı

Tekel ürünlerine yüzde 10 ile yüzde 100 arasında değişen yeni zamlar yapıldı. Cunta döneminde 4. kez yapılan bu zam furyası ile Tekel ürünlerinden bazılarının fiyatları şöyle: Samsun sigarası ve kısa Maltepe 60 TL, uzun Maltepe 65, Bafra 35, Birinci 30 TL.

Küçük Rakı 325 TL, büyük Rakı 670, küçük Votka 325, küçük Altınbaş Rakı 450 T.L. oldu.

Bu zamlarla iki yılda sigara ve içki fiyatlarında yüzde 400 dolayında bir artış meydana gelmiş oldu.

Ankara'da Tasfiye Edilen Banker Sayısı 150'ye Ulaştı

Ankara'da tasfiye edilen Banker ve Bankerlik kuruluşu sayısının 150'ye ulaştığı saptandı.

Banka ve Bankerlerle ilgili son düzenlemeler üzerine Bankerlik piyasasındaki panikten sonra mahkemeye başvuran banker alacaklılarının isteği üzerine sadece Ankara'da 250 Bankerlik kuruluşu hakkında tasfiye işlemi davası açıldı. Ankara 3. Ticaret Mahkemesinin incelemeleri sonuçlanmaya başladı. Hakkında dava açılan 250 bankerlik kuruluşundan durumu incelenen 147'sinin tasfiyesine karar verildi. Sadece bir bankerin tasfiye edilmemesi kararlaştırıldı.

HER ŞEY BÜYÜK BANKALAR İÇİN

Necdet Doğan

Maliye Bakanlığı geçtiğimiz yılın son haftalarında, "belirli koşulların yerine getirilmesi halinde banka kurmanın serbest olduğunu" açıkladı. Halen faaliyet gösteren bankaların da belirlenen yeni koşullara 4 yıl içinde uymaları zorunlu kılındı. Bu kararların alınmasıyla birlikte bankacılar ve sermaye çevreleri arasında yoğun bir tartışma başladı. Kararlar neyi ifade ediyordu ve niçin alınmıştı?

24 Ocak Istikrar Tedbirleri bütünlüğü içinde ele alınması gereken bu son karara göre, artık banka kurmak "serbest"ti. (Daha önceleri, banka kurmak için Hükümet kararı gerekiyordu). Ancak getirilen koşullar yeni banka kurulmasını engelliyor, banka piyasasının tekelci yapısını güçlendiriyordu. Kararda banka kurmak için gerekli sermaye miktarı 4 milyar lira olarak saptandı. Ayrıca ilk kurulan 8 şubeden sonra açılacak her yeni şube için sermayenin şube başına 200 milyon lira artırılması karara bağlanıyordu. Öte yandan, bankanın toplayacağı azami mevduat, sermayesiyle orantılı kılındı. Buna göre, banka, sermayesinin 10 katından fazla mevduat toplarsa bu fazla mevduatın yüzde 50'si Merkez Bankasına yatırılacak. Yeni banka kurulmasıyla ilgili bu hükümlere halen faaliyet halinde olan bankaların da 4 yıl içinde uymaları gerekiyor.

Kararname açıklandığında, halen kurulu olan bankaların toplam sermayelerinin 150 milyar lira olduğu ve bu miktarın yeni kararnameye göre 450 milyar liraya yükseltilmesinin zorunlu olduğu düşünülürse, büyük bankaların dışındaki bir çok bankanın iflasının kaçınılmaz olduğu kolaylıkla anlaşılır.

BANKA İFLASLARI KAÇINILMAZDIR

Hükümetin bankacılık sistemine ilişkin son kararı sermaye çevrelerince çeşitli şekillerde yorumlandı. Kararı olumlu bulan çevreler , sözkonusu kararın bankacılık sistemini özkaynak açısından sağlam temellere oturtacağı, bankaların mali yapılarının güçleneceği görüşünü ileri sürüyorlardı. (Bu görüş daha ziyade büyük bankalarla içli-dışlı olan sermaye grupları tarafından savunuluyor.)

Türkiye ölçeğinde faaliyet gösteren büyük holdinglerin veya büyük bankaların dışındaki küçük bankaların sözcüleri ise, birçok bankanın bu koşulları yerine getiremeyeceğini vurgulayarak bu durumdaki bankaların ya birleşeceğini ya da tasfiye olacağını, bunun ise çok kötü sonuçlar doğuracağını söylediler.

Bankacılık sisteminin gerçekten de ciddi bir bunalım içinde olduğu 1981 yılında bir çok çevre tarafından kabul edilen bir olgu haline geldi. Hükümetin aldığı karar ise bankacılık sisteminin bir bütün olarak sorunlarını çözmek yerine, bu sorunlar birkaç büyük bankayı güçlendirerek aşmayı hedefleyen bir özellik taşımaktadır. Yukarda kısaca özetlenen koşullara küçük bankaların uyması mümkün değildir. Zaten kendisi finansman sıkıntısı çeken birçok bankanın sermayesini 4 yıl içinde de olsa 4 milyar liraya çıkarması ve diğer mali hükümleri yerine getirmesi mümkün değildir. Bu durumda, yeterli mali gücü olan bankaların daha da güçlenmesi ve tekelleşmesi, diğerlerinin ise ya bunlar tarafından satın alınması, ya bazılarının birleşmesi ya da tasfiye olmaları beklenen bir gelişmedir. Bir bakıma bu sonuç kaçınılmazdır.

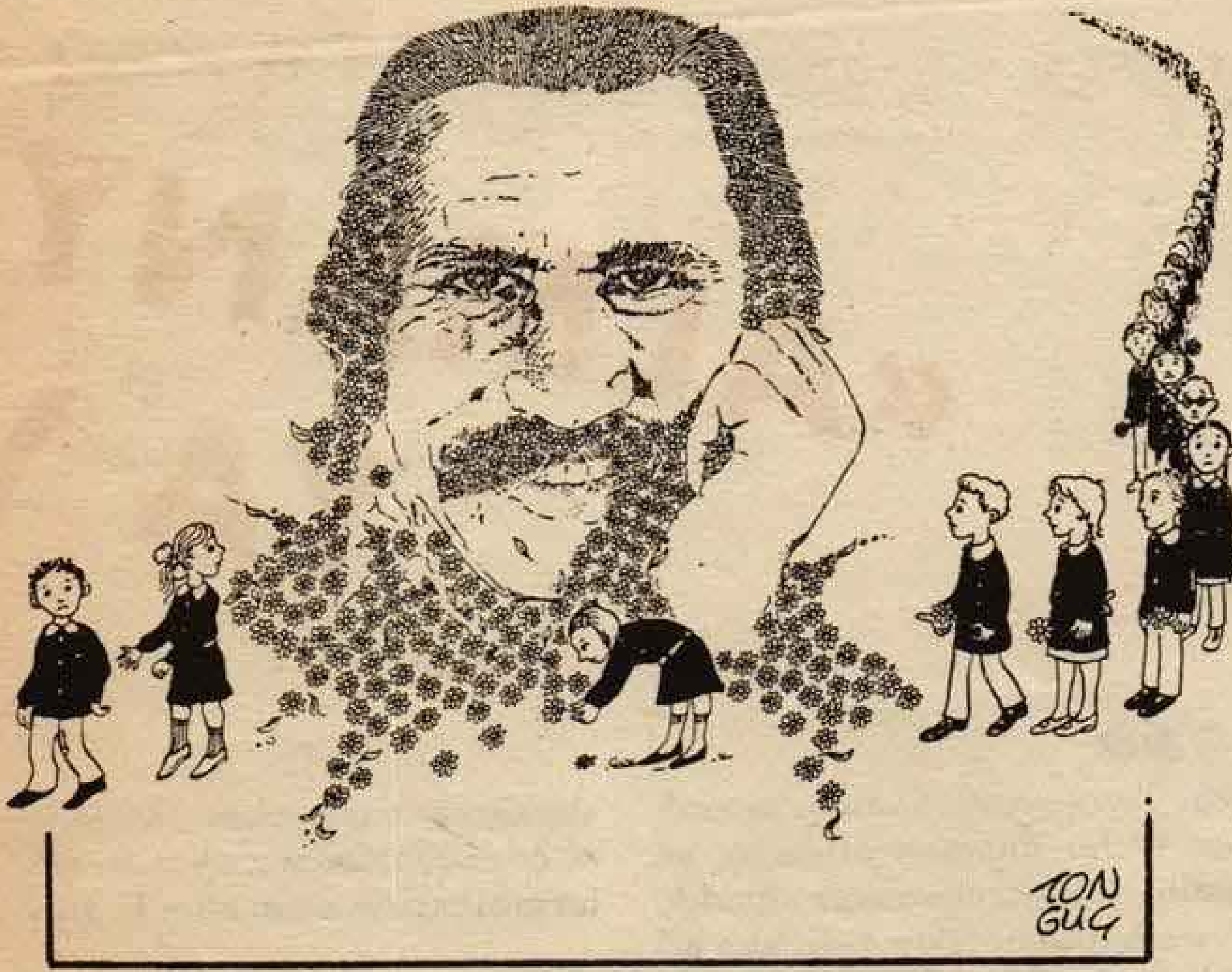
Bankalarla ilgili yeni açıklanan kararların bir başka önemli yanı da, Türkiye'de ekonomik alanda izlenen ve 12 Eylül'le tam rayına oturan 'yeni strateji' ile ilintilidir. *"Ihracata yönelik sanayileşme"* şeklinde adlandırılan bu yeni stratejiye göre, son yıllara kadar iç pazara yönelik olarak büyüyen sermayenin artık dışa açılması ve uluslararası piyasalarda rekabet edebilecek bir yapıya kavuşması gerekmektedir. Bu yapıya kavuşamayan sermayenin ise tasfiye edilmesi kuvvetle muhtemeldir. Bankacılık sektorü ise, henüz dışa açılamayan fakat açılması gereken sektörlerden birisidir. Hükümetin son kararı, bankaların dışa açılması için gerekli yapının ve mali gücün oluşturulmasını bir yerde ve bizzat devlet tarafından zorunluluk haline getirmektedir.

Bakalım, yıkıntının altında kimler kalacak?

BAZI BANKA VE ŞİRKETLERİN 1981 YILI KARLARI

Her yılın Mart ayında banka, şirket ve holdinglerin genel kurulları yapılır ve kârları açıklanır. Bir takım hesap oyunlarıyla vb. yöntemlerle -şirketlerin kârlarını düşük gösterdikleri bilinir bir gerçektir. Buna rağmen 1981 yılı, özellikle büyük şirketler açından büyük kârların elde edildiği yıl olmuştur. Bir kaç örnek:

AKBANK :	**3 Milyar Lira**
TÜRK TİCARET BANKASI :	**839.5 Milyon Lira**
HALK BANKASI :	**5 Milyar Lira**
İPRAŞ (İst. Petrol Rafineri A.ş)	**18 Milyar Lira**
Bağfaş (Bandırma Gübre Fabrikası A.Ş) :	**1 Milyar 750 Milyon Lira**
KOÇ HOLDİNG :	**1 Milyar 400 Milyon Lira**
Sönmez Holding :	**731 Milyon Lira**
T. Sınai Kalkınma Bankası :	**2.4 Milyar Lira**
Transtürk Holding :	**300 Milyon Lira**
İŞ BANKASI :	**4 Milyar 769 Milyon Lira**

Ümit Kaftancıoğlu'na Mektup:

Dursun Akçam

Sevgili Ümit,

Iki yıl önce katlettiler faşistler seni. O zamandan beri okuyamadın, yazamadın, neler oldu bitti bilemedin. Sana biraz havadis yazmak istiyorum. «Ölmüş bir kişiye mektup yazılır mı hiç?» diye soranlar olabilir. Sen ölmedin, yaşıyorsun öykülerinde, romanlarında, irili ufaklı daha nice yapıtlarında ve de halkın yüreğinde...

Sıcak ve evrensel bir sevgiyle kucakladın içinden çıktığın köylerin ezik insanlarını. Onların acılarını, öfkelerini, özlemlerini dile getirdin, dramlarını yazdın Dönemeç'lerde, Yelatan'larda, Tüfekli'lerde ve ötekilerde. Halkın kültür gömüsüne, dil kaynağına indin ustalıkla, iplik iplik, renk renk derledin, işledin. Onlarla ağladın, onlarla güldün.

Asıl adın Garip'ti Anadolu'nun ötebaşında bir garip köyden, Sazkara'dan. Sizin oraların köylerinde insanlar açlıktan ölürler. Ot yerler açharmanından önce, haziran ayında, temmuz başında. 1974 yılında 40 insan can vermişti, zehirli otlardan, çoğunluğu çocuktu. Apandisitten, zatürreden, romatizmadan da ölürler doktorsuz ilaçsız. Doğan çocukların yarısı telef olur boğmaca, kızıl, kızamıktan...

Sen bu ölümlerden bir rastlantı kurtulmuştun. Çobanlık yapmıştın on yaşına değin. Sonra sığırı sıpayı dökerek Cılavuz Köy Enstitüsüne yürümüştün iki gün, yayan yapıldak.

Köy Enstitüleri bir kurtuluştu senin için, sencileyin yoksul köylü çocukları için. Satiler Satılmış'lar, Veli'ler, Ali'ler sökülmüşlerdi karanlığın böğründen, terkedilmişlikten. Okuyacaklar, aydınlanacaklar, aydınlatacaklardı candarma ve tahsildardan gayri kimsenin uğramadığı köylüleri. Ama karanlığın ağaları, halk düşmanları tez farkettiler, yıktılar Enstitüleri. Daha sonra bu kurumları faşist komando kamplarına çevireceklerdi.

Köy Enstitülerini yıktılar ama bu enstitülerden yetişenleri kolayca yıkamadılar. Yıllarca uğraştılar, baskıyla, zulümle susturmaya çalıştılar. Sen susmadın, teslim olmadın. Ezilen Halkın yanında yerini aldın hep. Gücün yettiği ölçüde yazdın, direndin, yüreğine düşman kurşunu girinceye değin.

Sana haber yazacağım demiştim. Son günlerin kanlı ortamını Istanbul'da birlikte yaşamıştık. Sivil faşist çeteler, kendilerinden olmayan herkese saldırıyorlardı. Bir geçtiğimiz yoldan ikinci kez geçmezdik. Her gün ayrı bir taşıt, her gece yatacak ayrı bir yer arardık. Koltuğunda yazılar, Demokrat Gazetesine gelip giderken kurulmuş pusulardan nasıl geçtiğini anlatırdın.

Yüreğin dayanamazdı çoğu kez, "Bu akşam bize gidelim ağabey" derdin, "Nurcan köfte yapacak, bir şişe de şarabım. Bir saldırıya uğrarsak, ikimiz birlikte..."

Nurcan öğretmen sürekli hastaydı. Sen iki çocuğunu dizlerinde sallayarak yazmıştın yazılarının çoğunu. O sıralarda Nurcan'ın kolu kırılmıştı bileğinden. Tek kolu ile sofra kurmaya çalışırdı.

Cavit Orhan Tütengil'i de katletmişlerdi aynı günlerde. Gazetecilerden başkasını bırakmıyorlardı cenaze törenine. Orada karşılaşmıştık. Askerler süngü takarak önümüzü kestiler, "Cenazeye yaklaşmayın." diyorlardı. Sen ille de bir adım daha atmak istiyordun. Sonra bir dipçik darbesi ile uzandın dal boyunla oraya. Bu kez de sana yaklaştırmadılar kimseyi. Tek böbrekle yaşıyordun. Öldürdüler sanmıştım.

Son görüşmemizdi gazetede. Ben bir toplantı nedeni ile Almanya'ya hareket edecektim, sen de Ankara'ya. Danıştay'daki davanı kovuşturmaya. Nice zamandı Istanbul Radyosu yaptığın programları yayınlamıyordu. Terfi ettirmemişlerdi, kızağa almışlardı sonunda. O nedenle başvurmuştun Danıştay'a.

"Ben Ankara'dan dönünceye değin, sen de Almanya'dan gelmiş olursun." demiştin.

Frankfurt'a indiğim ilk gece öğrendim faşistler katletmişlerdi seni, sabah vakti, sevgili kızını okula götürürken, arabanın içinde... Böylece yitirdiğimiz nice can dostlarımız arasına sen de katılmıştın!..

Senden sonra daha çok canlar alındı Ümit, çok ocaklar söndü. Sivil faşist çeteler kan kusturuyorlardı halkımıza. Demokrat'a da yasak kondu Ankara'da. Anadolu'ya gazete gönderemez olmuştuk. Biz yasağı kaldırmaya çalışırken askerler yönetime el koydular.

Can düşmanı saldırgan çetelere bir şey yapıldı sanma. Bir bölüğünü göstermelik olarak tutukladılar, ilerici, demokrat, yurtseverleri ezmede kalkan olarak kullanmak için. O zaman sivil faşist çetelerin hedefi olanlar, bu kez de üniformalı resmi görevlilerin hedef tahtası oldu. Analarımız, bacılarımız, halkımızı faşist kitle katliamlarına karşı savunan kardeşlerimiz şimdi ne haldedir bilemezsin!..

Önce "teröristler" adı altında topladılar insanları Anadolu'da bir baştan öbür başa, kimsenin kaşına gözüne bakmadan. Ama hepsini tek kılıfa sığdıramadılar, kılıfsız sürdürdüler bu kez de. Disk'ten 52 sendikacının kellesini istedikten sonra Barış Derneği yöneticilerine, Bülent Ecevit'e, CHP yönetim organlarına değin geldiler.

Bugün on binlerce insan zindanlarda. 14 kişi asıldı, 3934 kişinin idamını daha istiyor askeri savcılar. Işkenceden ölenlerin sayısı yüzden fazla. Sakat kalanların hesabı bilinmiyor.

Askeri Cunta ile uyum içinde olmayan tüm dernekler, sendikalar kapalı. Sağdan ses çıkarmayan ne gazete kaldı, ne de bir başka yayın aracı. Tek Cumhuriyet Gazetesi kaldı, düşe kalka yaşamaya çalışıyor.

Bir de Danışma Meclisi adı altında bir derleme komisyon kuruldu. Parlamento binasında otomatik bir makina gibi akan kararlarını onaylıyor.

Sevgili Ümit, bizler yaşıyoruz ama Türkiye'de değil, yurt dışında. Ülkemizdeki ortamda yaşama hakkımız yok. Sana bu haberleri yazarken bile bir takım kaygı lar taşıyorum. Eğer yazmazsam senden, Doğan Öz'den, Bedrettin Cömert, Cavit Orhan Tütengil ve faşizmin kurbanı daha nice nice arkadaşlarımdan utanırım. Ve de zindanlarda çile çekenlerden, işkencelerde can verenlerden utanırım. Yarın halkımızın yüzüne nasıl bakabilirim! Teslimiyetçiliğin, korkaklığın batağında ölmek, ölümlerin en kötüsü.

Biliyorum bu haberler seni üzmüştür. Ama gün gelecek sana güzel haberler de yazacağım. Yakındır o günler. Şimdilik hasretle gözlerinden öperim. Hoşça kal, Ümit kardeşim.

OPERASYONLAR

Maraş'ın Çiğili Köylüleri Meydan Dayağından Geçirildi

Sıkıyönetim Kuvvetlerinin Maraş'ta yeni bir operasyon başlatıkları ve köylüleri, silah arama bahanesiyle meydanlara toplayarak sıra dayağına çektikleri bildiriliyor. Maraş'ın çiğili köyünde yapılan bu baskında dayaktan sonra silahlarını teslim etmelerini isteyen komutan köylülerden herhangi bir cevap alamayınca yeniden askerlere buyruk vererek ikinci kez dövdürdü.

Sivas'ın Arık Köyün'de Operasyon

Sivas'a bağlı Imralı Ilçesinin Arık Köyünde sıkıyönetim kuvvetleri tarafından Şubat ayı sonunda yapılan operasyon sırasında yaşlı bir köylü ile karısı işkence sonucu ağır şekilde yaralandılar. Bir ihbar üzerine köye baskın yapan askerler, devrimcileri evinde sakladığı iddiasıyla 55 yaşındaki Idris Değerli ile karısını gözaltına aldılar. Arık köyü nüfusuna kayıtlı Idris Değerli işkence sonucu ağır şekilde yaralandı. Hastaneye kaldırılan yaşlı köylü yurttaşın halen sorgusuna devam edildiği bildiriliyor.

Ankara'daki Operasyon

Ankara'da Mart ayı içinde başlatılan yeni bir operasyonda 150 dolayında Devrimci Yol taraftarının gözaltına alındığı bildiriliyor. Alınan haberlere göre, operasyon, Mamak keçikıran gibi gecekondu semtlerinde evler kuşatılarak, geceleri baskınlar yapılarak sürdürülüyor. Gözaltına alınanların halen emniyet müdürlüğünde işkencede oldukları, operasyonun ise devam ettiği bildiriliyor.

Adana'da Operasyon: 119 Kişi Gözaltına Alındı

6. Kolordu ve Adana Bölge Sıkıyönetim komutanlığı tarafından yapılan açıklamada, gözaltına alınanların toplam 360 kişi olduğu, bunların 119'nun sol görüşlü, 10'nun sağcı, geri kalanının da yönü belli olmayanlar olduğu belirtildi. Açıklamada operasyonlar sırasında, çeşitli çap ve markada 186 tabanca, 12 makinalı tabanca, 27 pi yade tüfeği, 2 otomatik tüfek, 1 teksir makinası, 1 daktilo makinası ile yasak yayınların bulunduğu belirtildi.

Hasan Kılıç'ın işkencede öldürüldüğü tesadüfen ortaya çıktı.

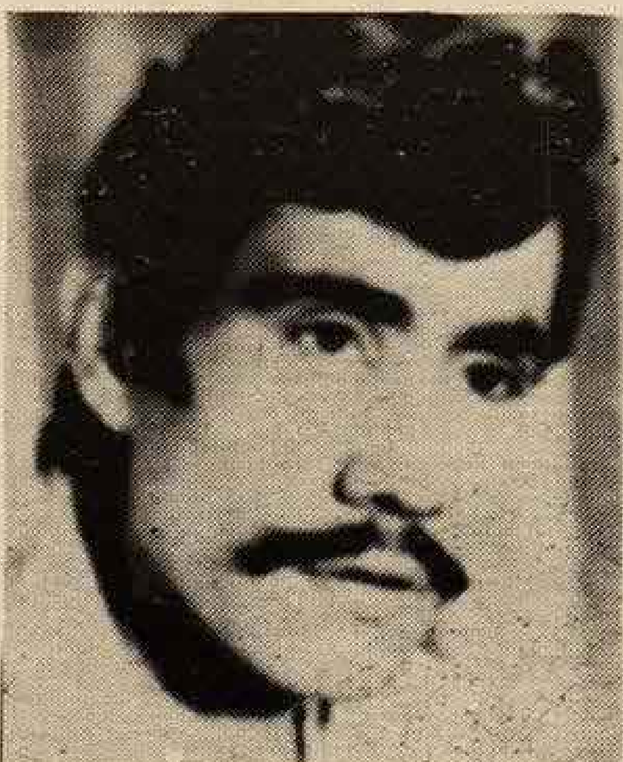
8.Kolordu ve Sıkıyönetim Mahkemesinin bir kararında, Hasan Kılıç adlı bir yurttaşın 1981 yılı Ocak ayında işkence sonucu yaşamını kaybettiği anlaşıldı. Böylece gizlenen bir işkence olayı daha aydınlanmış oldu.

Duruşmalar hakkında kamuoyuna herhangi bir açıklama yapılmayan bir işkence davasının kararı, Hasan Kılıç adındaki Tunceli'li yurttaşın işkence ile öldürüldüğünü kanıtladı. 8.Kolordu ve Elazığ Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde, 28.12.1981 tarihinde alınan bir kararda, polis memurları Ahmet Malkoç ve Nedim Kaynar'ın Hasan Kılıç adındaki bir sanığın işkence sonucu ölümüne sebep olmaktan 2'şer yıl 9'ar ay cezaya çarptırıldıkları anlaşıldı.

Hasan Kılıç'ın işkence ile öldürülmesi olayı tesadüfen öğrenildi. Bir yurttaş kendi davası ile ilgili olarak 28.12.1981 günü gittiği Elazığ Askeri Mahkemesi Kalemin'de, Hasan Kılıç olayının karar tutanaklarını okudu. Ve bunu bir gazeteye iletti. Gazetenin ve Hasan Kılıç'ın ailesinin araştırması ve zorlaması sonucu mahkeme karar hakkında açıklama yapmak zorunda kaldı.

Bozovalı köylü 10 ay önce öldürülmüş.

Urfa'nın Bozova Ilçesi Ikiz köyü nüfusuna kayıtlı 1950 doğumlu Hasan(Hüseyin) Akar adındaki yurttaşın 1981 yılı Haziran ayında işkence edilerek öldürüldüğü ortaya çıktı. 1980 yılı sonunda gözaltına alınan ve Adana'ya gönderilen Hasan Akar'ın Haziran 1981'de ölüm halinde köyüne getirilip ailesine teslim edildiği öğrenildi. Hasan Akar, sıkıyönetim kuvvetleri tarafından evine getirildikten bir kaç gün sonra yaşamını yitirdi. Bayram oğlu Ayin Zeliha'dan doğma Hasan Akar, Bozova'nın Ikiz köyünde topraga verildi.

Hasan Akar

İŞKENCE İLE BİLİNMEYEN YENİ ÖLÜM OLAYLARI

● 12 Eylül'den sonra işkence ile öldürülenlerin sayısına 4 yurtseverin ölümü daha eklendi.

Demokrat Türkiye'nin saptadığı yaklaşık bir yıl önceki bu 4 ölüm olayı sırayla şöyle:

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

İşkenceye dayanamayan bir sanığın cezaevinde intihar ettiği açıklandı

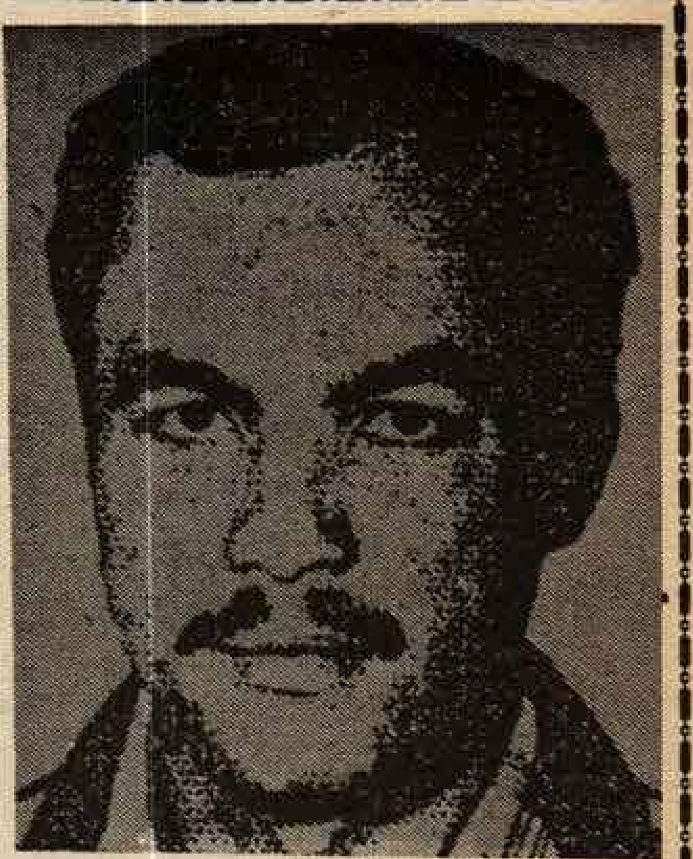
Gölcük'te devam etmekte olan "TKP Davası"nın 20 Ocak 1982 günkü duruşmasında, "TKP Davası" sanıklarından Hasan Erdal kalaycı, Haşim Dorul adındaki arkadaşının işkenceye tahammül edemeyerek intihar ettiğini açıkladı. Duruşmada TKP üyeliğini ve diğer suçlamaları kabul etmeyen Hasan Erdal Kalaycı, yapılan baskıları anlattı ve açıklamalarını tutanaklara aynen şöyle geçti:"Cezaevinde kaldığım süre içinde benimle birlikte gizli örgütten itham edilen Haşim Dorul, bu işkencelere dayanamayarak intihar etti. Sonrasında bunun nedenlerini anlatan bir mektup bıraktı. Bu mektup, olayın soruşturmasını yürüten savcı tarafından alındı. Ben tutukevine gelmeden önce bir kişi daha intihar etmiş."

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

İşçi Fehmi Özaslan da İşkenceyle Öldürülmüş

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 3 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülmekte olan bir dava sırasında bir işkence olayı daha ortaya çıktı. 3 Numaralı mahkemenin 19 Ocak 1982 günkü duruşmasında, "Acilciler Devrimci Cephe" adıyla açılan bir davanın sorgusu sırasında, sanıklardan Cengiz Bülbül, emniyette Fehmi Özaslan adında bir kişinin işkence sonucu öldüğünü gördüğünü söyledi.

Cengiz Bülbül'ün işkenceler konusundaki ifadesi tutanaklara aynen şöyle geçti:"Cengiz BülbülBunların hepsi iftiradır. Zira ben emniyetteyken ağır işkencelere tabi tutuldum. Vücudumda sigara söndürüldü. Kendisine vücudundaki arazları mahkeme heyetine göstermesi istendi. Sanık pantolonunu sıyırarak sağ ayağını açtı. Diz kapağının iç kısmında gözle görülebilir nitelikte rengi beyazlaşmış 7 adet civarında demir bir lira büyüklüğünde açık renkte izler görüldü. Sanık bunların emniyette sigara izmaritlerinin söndürüldüğü yerler olduğunu söyledi. Sanığa soruldu: Ben Fehmi Özaslan adındaki kişiyi mahalleden tanırım. Ancak kahvesinde işçi olarak çalışmış değilim. Kendisi emniyette işkencede ölmüştür."

Fehmi Özaslan

Görüldüğü gibi, bugüne kadar hiç bilinmeyen bir işkence olayı daha açıklığa kavuşmuştur. Fehmi Özaslan'ın işkence ile katledilmesinden bu yana yaklaşık bir yıl geçmiştir. Buna rağmen, ilerici ve devrimcilerin karanlı çabaları ve açıklamaları sonucu bu işkence olayı uzun süre gizlenememiştir.

Ölü, yiğit, gölge ve buz, ne varsa
tohuma dururlar yeniden
ve halk toprağa gömülü
tohuma durur bir yerde
Buğday nasıl filizlenir sürür de
çıkarsa toprağın üstüne
Güzelim kırmızı elleriyle
sessizliği burgu gibi deler de
biz halkız yeniden doğarız ölümlerde...

Pablo NERUDA

İŞKENCEDE ÖLENLERİMİZ

Hüseyin KARAKUŞ	27.9.1980	İst. Em. Md.
A. Hilmi VEZIROGLU	2.10.1980	Bursa Em. Md.
Mehmet CİZRELİ	6.10.1980	MİT Bl. Merkezi
Hasan Asker ÖZMEN	7.10.1980	Ank. Em. Md.
Gülden ERDEM	12.101980	Ank. Em. Md.
Ekrem EKŞİ	14.10.1980	İst. Em. Md.
Ahmet KARLANGAÇ	18.10.1980	İst. Em. Md.

(Devam edecek)

◎◎◎

Altı kadın vardı demir kapının önünde,
beşi toprağa oturmuş, ayakta biri;

sekiz çocuk vardı demir kapının önünde
besbelli, henüz öğrenmemişler gülümsemeyi.

Altı kadın vardı demir kapının önünde
ayakları sabırlı, ellerinde keder;

sekiz çocuk vardı demir kapının önünde
cin gibi bakıyor kundaktakiler.

Altı kadın vardı demir kapının önünde
sımsıkı gizlemişler saçlarını;

sekiz çocuk vardı demir kapının önünde
biri kavuşturmuş avuçlarını.

Bir jandarma vardı demir kapının önünde,
ne dost, ne düşman; nöbet uzun hava sıcak.

NAZIM HİKMET

NEDEN SUSUYORUZ?

İşkencenin tarihi çok eskilere dayanır. Sınıflı toplumun ortaya çıkmasına kadar gider. Egemen olan sınıf hep işkence etmiştir egemenliği altında olan insanlara. Yani en açığından söylersek işçilere, köylülere, bütün ezilenlere. Ayırmamıştır kadın, erkek, yaşlı-çocuk. Bu gün yurdumuz işkence altında inlemektedir. Hapistekiler işkencede, dışarda analar, babalar bacılar, çocuklar işkence altındadır. Kurtuluş savaşında cepheye mermi taşıyan analarımız, bugün hapishanelere giyecek taşıyorlar, hasret taşıyorlar. Ama bin bir eziyet içinde. Kurtuluş savaşında düşmandan çektikleri eziyeti şimdi kendi içimizdeki düşmandan çekmekteler. Onlar için de savaşta ana olan analarımız, bacılarımız şimdi düşmandır onlar için.

Oğlu hapiste, işkencede olan bir ananın mektubu elimizde. Şöyle:

"Komutan bütün ziyaretçilere bağırdı: "Siz hem bunları doğru dürüst yetiştirmeyin, hemde utanmadan kalkın ziyarete gelin," diye. Oğlumu görmek istiyordum. Arkadaşları hapishaneden işkenceye götürüldükleri için hepsi açlık grevindeymiş.

Ziyaretçilerden bazıları açlık grevinde olanların üç cemseyle hastaneye kaldırıldığını söylüyorlardı. Hastanede serum veriliyormuş. Yüzlerce ana-baba bekleşiyorduk. Sabahın beşinden beri. Komutan görüşmelerin yasaklandığını söylüyordu. Birden bir kadın döndü hepimizden yana bağırdı: "Neden susuyoruz? Neden bir şey söylemiyoruz? Daha ne kadar susacağız? Evlatlarımızı öldürüyorlar, işkence yapıyorlar. Açlık grevindekilere bile işkence yapıyorlar." Ağlayıp sızlamaya başladık. Gören bizi ruz-i mahşerda sanırdı. Çocuklarımızı görmeden gitmeyeceğimizi söyledik, görüştürmeye mecbur kaldılar. Ben oğlumla görüşürken iki askerin koluna girdiği bir genç geldi.

Görüşmeye gelen karısıymış. Askerler gencin kollarını bırakınca yere uzandı. Öyle konuştu karısıyla. Daha neler neler gördüm, anlatamıyorum. "

◎◎◎

Yaylalar yaylamaz olmuş
Kışlalar kışlamaz olmuş
Bar tutmuş söylemez olmuş
Ağızda dilleri gördüm.

Kimisi boynunu eğmiş
Tenini toprağa salmış
Anasına küsüp gitmiş
Boynun buranları gördüm.

YUNUS EMRE

«ALMANYA YA V

TAYLAN'DAN GERİYE TEK KALAN ŞAPKASI, DUVARA ÇAKILMIŞ

Hapishaneden çıkarılmış bir mektup elimizde. Bir bölümünü aktarıyoruz sizlere. Çünkü söyleyecek başka sözüm yok. Mektup 8 Mart 1982 tarihini taşıyor.

"Bu günlerde keyfim yok desem, yalan olmaz. Taylan gitti. Annesi yeterli besin alamadığından onu dışarı gönderdi. Hepimizin yüreğinden çocuk giderken bir şeyler koptu zaten. Haber hepimizden gizlenmişti. Gideceğini akşam duyduk. Feryat figan, ağlamalar. O hepimizin yavrusuydu. O anda bencilce şeyler duymuş olacağız ki, gülmemiz gereken şeye ağladık. Ve o kapıdan çıkıp giderken artık hıçkırıktan herkes boğuluyordu... Taylandan geriye kalan şapkası, duvara çakılı. Ve birde patikleri şimdilik armağan bize. Bir de sevgisi, maviş gözleri, gülücükleri ve ağlaması kulaklarda kaldı. Taylan annesinin karnında bir aylıkken tanıştı hapishaneyle ve dünyaya gelince öyle şeylerle selamlaştı ki anlatmak zor. Biz ona daha iyi baktığımıza inanmış olacağım ki, gidişini hazmedemiyorum bir türlü. İlk kez bir çocukla birlikte oluşumdan mı, nedir, onu çok arıyorum. Ve seviyorum. Hoş burda kalsa dünyanın güzelliklerinden sadece belkide aslolan dostluğu bulacaktı, ama bir A..., bir D..... gibi herşeyi değil. Askeri, tutukluyu, kelepçeyi ve dört duvarı tanıyacaktı eminim. Sevecekti dünyasını çünkü; alternatif bir yaşantısı olmadığı için tutsak hayata belki de bizden iyi uyum sağlayacaktı. Neyse yaşı küçüktü ve idamdan kurtuldu ve tahliye oldu, tüm küçük yaştakiler gibi. Görüyorsunuz canlarım bayağı sistemkar yazıyorum. Neredeyse çocuğu tanıksız, delilsiz, bizler gibi yatıracağım elimde olsa.

Hüseyin Gazi'nin doruğuna çıkıp
Ardında olanları gören var mı?
Bilen var mı?

O dağın yamaçlarını
kaç bahar döllenmedi erikler, kayısılar
gelincikler, laleler daha kaç bahar
boynu bükük kalacaklar.

Gidip göresin oldu mu?
kanadı kırık, gagası kan içindeki serçeleri?
Yaralarını kanlarıyla sardım,
ya toprağa küskün karıncalar...

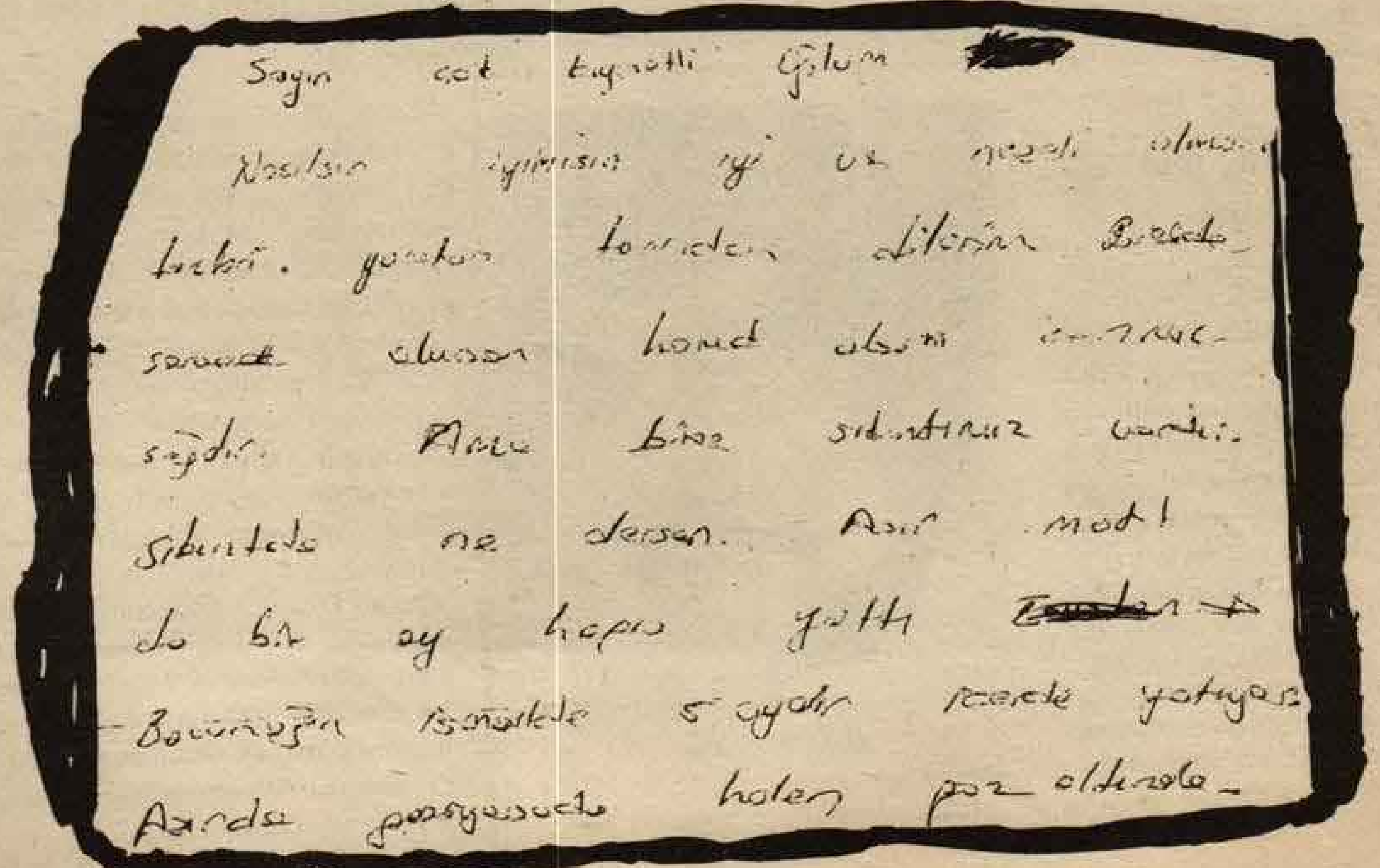
Kaldır başını Hüseyin Gazi
Eteğinde neler neler oluyor.
Analar kızlarını saramaz oldu
Yavuklular yüreklerde tutsak

İncecik bilekler
kelepçeden
zincirden yazamaz oldu...

(Şiir mektubun sahibine aittir)
İşte böyle can dostlarım, gine karamsar başlıyorsan..."

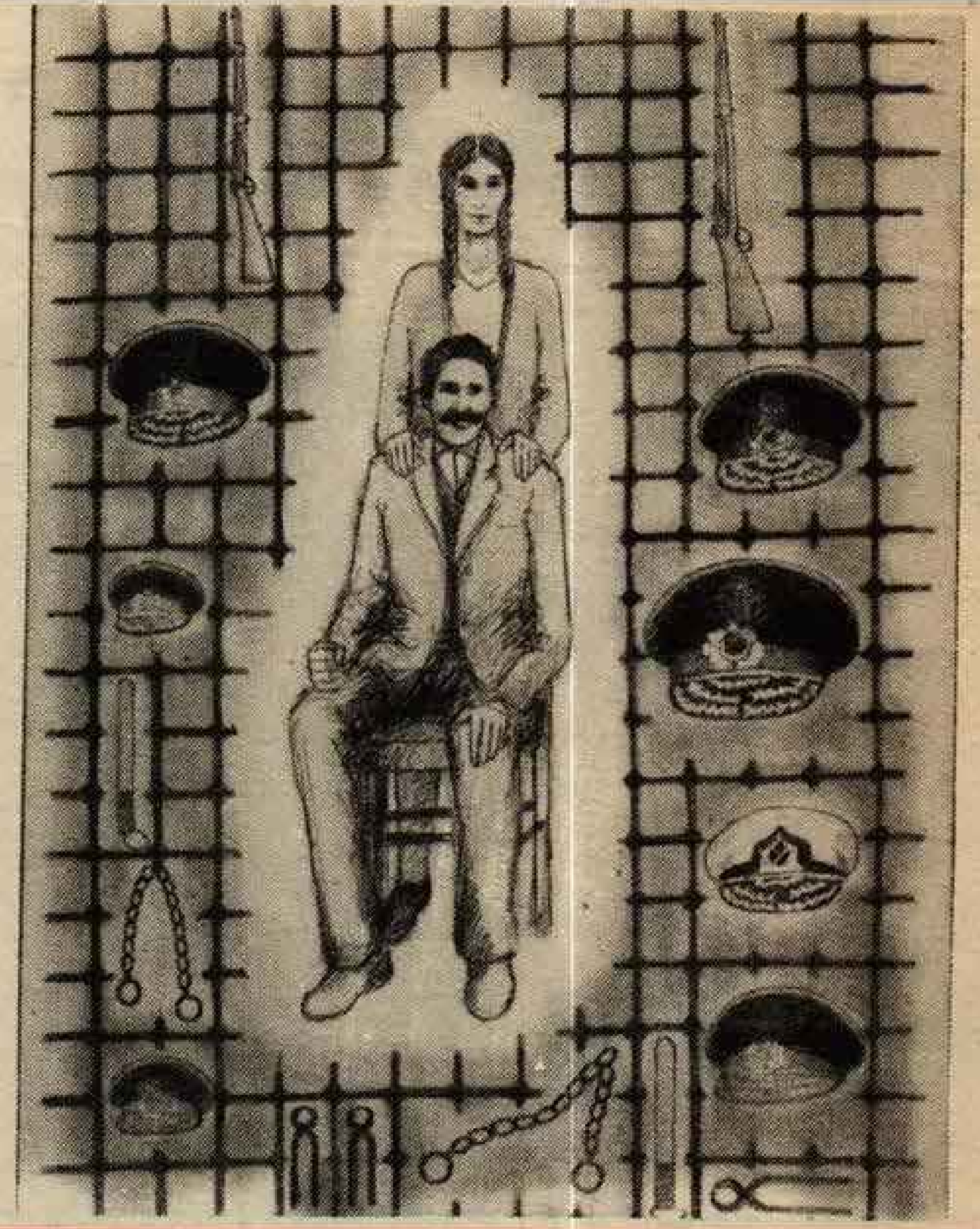
Mamak Cezaevinde direniş yaptıkları gerekçesiyle 5 yıl hapis cezası istenen kadın tutuklular mahkemede.

Sayın çok kıymetli Gülüm [redacted]
Nasılsın iyimisin iyi ve neşeli olmanı
bekleri. yarından dilerim. Bizlerde
sorarsak olursan hamd olsun iyimiz
sağdır. Ama bize sıkıntımız varmı:
sıkıntıda ne dersen. Asır mat!
da bir ay hapis yattı [illegible] →
Boşunayın koğuşta 5 aydır sende yatıyor
Arada parmaklık kalan göz altında.

ACI VATAN»
TAN?

DEMİR KARAKOYUN

◎◎◎

Kadınlarımız, analarımız tarlalarda, fabrikalarda çalışırken, savaşlardan mermi taşırken sizin de analarınız, sizin de bacılarınız. Ama işin biraz sıkıya düştü mü, karınız biraz azaldı mı kadınlarımız, bacı ve analarımız bir kalemde düşmanınız olur çıkar. Kimini hapislerde, kimini dışarlarda çürütürsünüz. Hem işkenceyle. Ama bir sözü var halkımızın: "Ah, yerde kalmaz," diye. Bunu da bilmelisiniz. Hiç bir kanın yerde kalmayacağını da.

"Beyim gelir arkasında bin atlı
Cümlesi de sanki kuştur kanatlı
Ölürsek derdimiz olur bin katlı
Yar yetimi kalırmıydı meydanda

Derviş Paşa gayri kına yakınsın
Böbür böbür dört bir yana bakınsın
Emme bizden gece gündüz sakınsın
Öç alırız ilk fırsatı bulanda

Dadaloğlu söyler size adını
Şimdiden yok bilsin hasım kendini
Bağlasalar parçalarım bendimi
Yatacağım bilsem bile zindanda"
DADALOĞLU

akan kanlar, ayakları işkencede patlayıp akan kanlar, analarımızın kanlı göz yaşları Kızılırmak oldu Kızılırmak.

Ama Kızılırmak bir gün taşacak. 12 Eylül öncesi kurduğun pilanlar bu gün içindi. Grevsiz, senkikasız, aydınsız, sessiz bir toplum. Sömürü serbestliği, sendika yasağını gerektiriyordu, konuşan ağızların kapanmasını gerektiriyordu. Şimdilik başardın. Ama unutma Kızılırmak hep sessiz akmaz. Bir de coşar. Hem öyle bir coşar ki, Köroğlu'nun dediği gibi:

"Yarın seyreyle bunlara
Kıyarlar tatlı canlara
Belenirler al kanlara
Yarar yırtar yer adamı.

Yarın sen görürsün bizi
Kan tutar ovayı düzü
Birine yetmez beş yüzü
Birine yetmez beşyüzü
yarar yırtar yer adamı

Sabah seyreyle bunları
Alırlar tatlı canları
Köroğlu'nun aslanları
Aç kurt gibi yer adamı"
KÖROĞLU

NAZIM HİKMET

Yazdığım mektubun kapatmak zarfını ve zarfı yırtılmamış mektup almak yasak...

"ÖLEM BİZE KIZMAYIN"

Yurdumuzda sadece çocuklar, kocalar, kardeşler, işkencede değildir. Yurdumuzda bütün işçilerin, köylülerin, memurların, ezilen bütün halkımızın anaları, bacıları, karıları işkence altındadır. Şimdi okuyacağınız mektup Almanya'daki iki oğluna yazılmış bir ananın mektubudur.

Sevgili S..... ve B......

Uzun zamandır. sizden de mektup alamadık, biz de göndermiyoruz. Baban size mektup yazmış, bilirsin onun mektubu biraz sıkıcı olur. B.... ile A... aranıyorlar, Ben babana diyorum ki, hiç değilse S.... gelsin. İki yıldır görmedik. Seni de çok özledik. Baban seni de arıyorlardır diye korkuyor. Ama seni ne diye arasınlar ki! Şimdi biz burada uğraşıp duruyoruz. Babanla diyoruz ki Ramazan ayında İstanbul'a gidek. Nasıl olsa orada yatacak bir oda buluruz.

O zaman B.......'nin okulu da tatil oluyor.. Siz dersinizki ne suçu var. Geberesiceler, ölesiceler, suçlu suçsuz demiyorlar. Buradan beş kişi götürdüler. Cumartesi götürüp Pazar günü öldürdüler. Kimi diyor suçsuz, kimi de diyor Hamido olayında güya üç kişiyi tiren istasyonuna götürüp öldürenlermiş. Yani onu diyecek değilim, 3-5 ay yatan, suçsuzan suçun ispatlanmayıp çıkan yoktur. Giren işkence, şu bu. Siz nasılsınız? Bize mektup? Yoksa bize darıldınız mı? Biz çok iyiyiz, bizi merak etmeyin. Hepinize ayrı ayrı selam. Gözlerinizden öperim. Ayrıca kız arkadaşınıza da çok selam eder gözlerinden öperim. A..... de eski davadan aranıyor. Askerlikten durumu düzelirse B...... de gelebilir. Ama bu durumda bizden habersiz gelmeyin. Ölem bize kızmayın. Inanın biz de sizleri özledik."

"Akşamın ara yeri
İyleşmez yara yeri
Kırk tane yaram olsa
Tutulmaz ana yeri" demiş halkımız türkülerinde

"Anasız kuzu melemez," demiş

"Anasız çocuk kanatsız kuş gibidir," demiş.

"Ana üvey olunca, baba gavur olurmuş" da demiş.

"Ana gibi yar, vatan gibi diyar yoktur," demiş.

"Cennet anaların ayağı altındadır," demiş Hz. Muhammed.

Ve yurdumuza da en güzel adı bulmuş, "ANAVATAN" demişiz. Peki siz ne yapıyorsunuz analarımıza, en kutsal varlığımıza ey kanemenler, ey zalimler! Analarımız elleri koyunlarında, gözleri yaş, hapisane kapılarında Analarımız acı içinde sayenizde Ama onlar sayesinde siz yağ bal içinde yüzüyorsunuz.

12 Eylül öncesi sokaklardan kan akıyordu da, şimdi bal mı akıyor? İşkencelerde, öldürdüklerinizin kanları, kızlarımızın bekaretinden

NASILSIN İYİMİSİN?

"Sayın Çok Kıymetli Oğlum....... Nasılsın, iyi misin? İyi olmanı bizleri yaratan Tanrı'dan dilerim. Bizden soracak olursan hamdolsun canımız sağdır. Ama biraz sıkıntımız vardır. Sıkıntı da ne dersen? A..... Mart'ta bir ay hapis yattı. Bacanağın İ...... de beş aydır içerde yatıyor. K...... da hala göz altında Suçu yok, muhtarın ihbarı üzerine yatıyor. İ...... tüfek yakalattı onun için yatıyor.

Dinle oğlum elektirik parası bin lira geldi, yatırdım, Beş bin lira da şimdi geldi. Oğlum bunu yatırmayacağım, çünkü yemeğe ekmek parası bulamıyorum. Eğer yatırmazsak saati keseceklermiş. Para mı salacaksın, saati mi söksünler? Buna karşı ne diyorsun? Millet odununu kömürünü alıyor. Bir ton kömür geçen kıştan artırdık çarnaçar. İki ton daha alırsak yeter. Yarım ton da odun lazım. Tekrar selam eder gözlerinden öperim."

Evet, nasılsınız, iyi misiniz sayın paşalar? Kışlık kömürünüzü düşünüyor musunuz? Ya yarım ton da odun almak gerekse? Ne yaparsınız paşalar? Ya oğullarınız hapislerde, işkencelerdeyse üstüne üstlük? Biz iyiyiz diyebilir misiniz? Diyemezsiniz, çünkü bizden değilsiniz, düşmansınız, düşman.

"Bursada havlucu Recebe,
Karabük fabrikasında tesviyeci Hasana düşman,
fakir köylü Hatçe kadına,
ırgat Süleymana düşman,
sana düşman, bana düşman,
düşünen insana düşman,
vatan ki bu insanların evidir,
sevgilim, onlar vatana düşman...
Nazım Hikmet

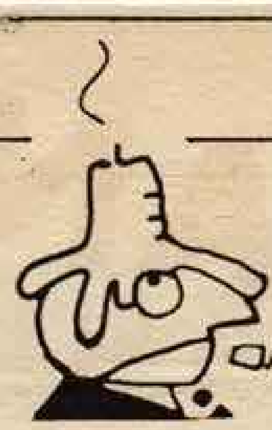
Güneş bir yara gibi açılmış gökte akıyor kanı
Uçak alanı,
Karşılayıcılar, eller göbekte:
coplar, cipler
hapishane duvarları, karakollar
ve dar ağacında sallanan ipler
ve siviller göze görünmez
ve bir çocuk işkenceye dayanamadı
attı kendini emniyette üçüncü kattan
Ve işte Emniyet Müdürü Bey
uçaktan iniyor
Amerikadan dönüyorlar
mesleki tetkikattan.
incelediler uyku uyutmamak usullerini
ve memnun kaldılar pek
hayalara bağlanan elektrodtan
ve bizdeki tabutlukların üstüne
bir de konferans vererek
açıkladılar faydalarını
koltuk altlarına kaynar yumurta koymanın
boyun derisini kibritle ince ince
yakıp soymanın...
Emniyet Müdürü Bey uçaktan iniyorlar
Amerikadan dönüyorlar
ve coplar, cipler
ve darağaçlarında sallanan ipler
üstad döndü diye seviniyorlar..
Yıl 1959, Nazım HİKMET

İŞKENCECİLERİ İLAN EDİYORUZ

Enver Göktürk	Ank Em. Md. 1 Şubede Komiser Muavini
Ali Akan	Ank Em. Müdür Muavini
Mustafa Öner	Ank. Em. Md. 1. Şb. Komiser Muavini
Davut Bucak	Ank. Em. Md. 1. Şb. Polis (DAL Grubundan)
Yusuf Köken	Ank. Em. 1. Şb. Polis (DAL Grubundan)
Tugay Tuğrak	Ank. Em. 1. Şb. Polis (DAL Grubundan)

(Devam edecek.)

YALANCININ MUMU

Antenler yalan söylüyorsa
Yalan söylüyorsa rotatifler

Olsa olsa yatsıya kadar söyler.

Sevgili okuyucular,

12 gün süren Yunanistan ve Kıbrıs yolculuğunu hemen bir başka yolculuk izledi. Önce sanatçılarımızın programlarının profesyonelce Videoya geçirilmesini sağlamak için Hollanda'da bir sanat kuruluşuyla anlaşma yapmaya, hemen sonra da yaz sonunda yapılması tasarlanan büyük bir Sanat ve Barış şenliğinin organizasyon çalışmaları için gene Almanya'dan uzaklara gitmem gerekiyor..

Sözün kısası, bu ayki "Yalancının Mumu"nu gereken özenle hazırlamama imkan kalmadı. Ama sizler imdada yetiştiniz.. Işte söz verdiğim gibi, sayfayı okurlarımıza ve onların yolladığı haberlere bırakıp iç huzuru içinde öteki görevime gidiyorum..

Kalın sağlıcakla.

Şanar Yurdatapan.

Not: TC pasaportu taşıyan bu okurlarımızın başına resmi bir kaza gelmesin diye, adlarını saklı tutuyorum.

Nikaragua'nın beyazlardan oluşan Marksist yönetimi, "rejim aleyhtarı" olduklarını öne sürdüğü melez halkı ortadan kaldırmak için sistemli bir kıyım yapıyor. Nikaragua askerleri köyleri basıp kadın erkek ve çocukları biraraya toplayarak üzerlerine benzin döküp yakıyorlar. Fransa ise bu yönetime 240 milyon liralık askeri yardım yapıyor.

Yalancının Yalancısı

Hürriyet Gazetesinin en can alıcı yerinde alev alev yanan şu acı resme bakıp da içi parçalanmayacak insan düşünülebilir mi?....

Hele resmin altında yazanlar, göğsünde kalb taşıyan herkesin tüylerini diken diken ediyor:

"Nigaragua'nın beyazlardan oluşan Marksist yönetimi, "Rejim Aleyhtarı" olduklarını öne sürdüğü melez halkı ortadan kaldırmak için sistemli bir kıyım yapıyor."

Nikaragua askerleri köyleri basıp kadın, erkek ve çocukları bir araya toplayarak üzerlerine benzin döküp yakıyorlar.. Fransa ise 240 Milyon liralık yardım yapıyor...

Şimdi bu gazeteyi gören masum ev kadınlarının, küçük çocukların, yaşlı ninelerin nasıl dizlerini dövdüğünü, nasıl canavar hain Nikaragualı komünistlere beddualar yağdırdığını görür gibi oluyorum.. Eh, bir tek haberle kaç kuş birden:

1 - Nikaragua'da Somoza'yı deviren Sandinista'lar, meğer halk filan değilmiş, baksanıza halka işkence ediyorlar.

2 - Komünistler böyle insanlık düşmanıdır. Mazallah bir yakalarlarsa adamı kıtır kıtır doğramaktan zevk alırlar.

3 - Fransa başkanı Sosyalist Mitterand da bu canavarlara yardım ettiğine göre, o da hainin biridir. Zaten Sosyalist de bir çeşit komünisttir.

4 - Bu resmin altını şişiren büyük gazeteci ne yazık ki bir şeyi unutmuş. Hani Papandreu?.. Oldu olacak benzini de o yollamıştı diye yazıp aynı taşla dört kuş vuraydın benim aslan kardeşim...

Ama bak, bu resmi kesip yollayan U.D., beraberinde bir de Almanca dergi yollamış. KONKRET adlı derginin Nisan 1982 sayısı.. Aaa, 11. sayfada aynıresim, okuyalım bakalım altında ne yazıyor?

Amerikan dış işleri bakanı Haig, Salvador'daki savaşa Küba ve Nikaragua'nın destek olduğunu ispatlamaya uğraşırken fena halde rezil olmuş.. Tövbe tövbe... Ne olmuş ki?..

Orlanda Tardencillas diye bir Nikaragua'lıyı Salvador hükümet kuvvetleri içeri tıkmışlar. Adam "Herşeyi bülbül gibi söylemiş" basının filan gözü önünde.. Bizi Küba'da Castro eğitip Salvador'a yolladı demiş.. Artık gözlerim açıldı, gerçeği gördüm demiş.. Bunların hepsi meğer komünistmiş de beni aldatmışlar demiş... Velhasıl, sayın General Haig de zevkinden dört yıldız olup adamı şahit göstermiş basına.. Bir de yukarıda gördüğünüz fotoğrafı.. Işte hikayenin bundan sonrası birdenbire tersine dönüyor.. Bu Orlando, itiraflarından ötürü her bir türlü ödüllendirilip Amerika' ya girmesine de izin veriliyor.. Ah Haig Paşam, hiç böyle gaf yapılır-mı?.. Hiç Allahsız Komonistlere insanlık yapılır'mı?.. Orlando efendi, canını emniyete alır almaz tekrar topluyor gazetecileri.. Salvador'da söylediklerimin hepsi yalandı.. İşkenceden kurtulmak için öyle demek zorunda kaldım diye feryadı basıyor..Haydaa, al başına belayı.. (Ah,CIA ona ne yapacağını çok iyi bilir ama, herifçoğlu bütün kamuoyunun gözü önünde de kazaya uğratılmaz ki..Sonra suçu gene zavallı CIA' den bilirler..)

Biçare Haig'cik bu rezaleti nasıl sineye çekeceğini düşünürken bir bomba da Paris'ten geliyor.. Gamma adlı bir haber-Foto ajansı, bu resmin kendileri tarafından çekildiğini iddia etmez mi?..Işin daha acı tarafı, Ajans şöyle de diyor Beyaz Saray'a: Aman ne yapıyorsunuz bey efendi?..Bu fotoğraf 1978 yılına aittir. Somoza'nın askerleri tarafından yakılan Sandinista gerillalarının cesetlerini göster iyor.....

Ya işte böyle ....Haig yalancısının mumu böylece fısst diye söndü dünyanın gözleri önünde..Ya yalancının yalancısı boyalı gazetemiz? İşte onun mumu da hiç değilse yurt dışında- okur umuz U.D'nin yardımıyla söndürdük..Darısı güzel yurdumuzun başına...O günler de gelecek, inanın gelecek..

Kuveyt'te yer yerinden oynadı

Devlet Başkanı Kenan Evren, Kuveyt Emiri Şeyh Cabir El Ahmed El Sabah'la başbaşa bir görüşme yaptı. Resmi görüşmelerin bugün başlayacağı bildirildi.

"Yaşasın Türkiye yaşasın Evren"

Mehter takımı Pakistanlıları fethetti

●Kuveyt Emiri tarafından sıcak bir şekilde karşılanan Evren, için havaalanına kırmızı halılar serildi

Bu gidişle üç ampulden üçünü de söndüreceğiz

Elektriğe 8 ayda 3. zam

22-3-82

● 12 Ağustos 1981'de evlerde 510, ticarethanelerde 535 kuruş olan elektriğin kilovatsaati, evlerde 740, ticarethanelerde 790 kuruşa yükseldi.

● Zam, 1 Mart 1982 tarihinden geçerli olacak. Bakanlık zamma gerekçe olarak "akaryakıt ve taşkömürü zamlarını" gösterdi.

ANKARA, (Hürriyet) - Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, elektriğin kilovatsaat fiyatına 12 kuruş zam yaptı. Böylece elektriğe 8 ayda 3. zam gelmiş oldu. Bakanlığın dünkü Resmi Gazete'de yayınlanan genelgesinde zamma "akaryakıt ve taşkömürüne son yapılan zamlar" gerekçe olarak gösterilirken, yeni elektrik zammının ilkeleri kilovatsaat başına 15 kuruş olarak yansıyacağı belirtildi.

Enerji Bakanlığı'nın bu konuya ilişkin genelgesinde uygulama konusunda şöyle denildi:

"Elektrik enerjisini TEK'den satın alıp dağıtım şebekelerini kendi sınırları için-

(Devamı Orta Sayfada)

Yalan efendim, bunların hepsi yalan, yok Türkiye'de açlık, sefalet varmış, yok ekmek küçüle küçüle sandoviç kadar olmuşmuş, yok işsizlik o kadar çok artmışmış ki kahveler adam almıyormuş.

Bunların hepsi yalan. Size bir şey söyleyeyim mi; daha Türkiye' den döneli iki gün oluyor. Aman efendim bir rahatlık bir bolluk, gençler paralarını nereye harcayacaklarını bilemiyorlar, hemen hemen hepsinin yolda müzik dinleyebilmek için bir volkmeni var. Herkesin altında bir araba,benzin menzin sorunu diye de bir şey yok. Siz hala açlıktan bahsedin, ortalıkta hep şişman şişman insanlar geziniyor.

İnanın bana refah ve rahatlıktan millet Coni Walker wiskisini fıçı ile içiyor.

Sayın Şanar Bey af buyurunuz bugüne kadar sabrettim fakat artık dayanamıyacağım!.. Şu yalanmış bu yalanmış, ne yani Türk gazeteleri hep yalanmı yazıyorlar, alın size "Hürriyet"ten bir tane de gerçek bir haber...

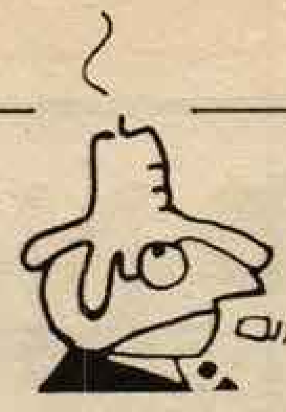
Mektubumu yayınlamayacağınızdan eminim bu yüzden bizzat kendi elimle koyuyorum...

Gelelim Offenbach'tan Y.G.'nin yolladığı küpüre...

Aynı gazetedeki yanyana iki haber, herşeyi o kadar açık anlatıyor ki altına tek satır yazmaya gerek görmedik. Başarılı bir gazetecilik örneği verecek bu iki haberi yanyana basan gazeteye çok teşekkür ederiz. Y.G.'yi de kutlarız bu güzel örneği kaçırmayıp bize ulaştırdığı için..

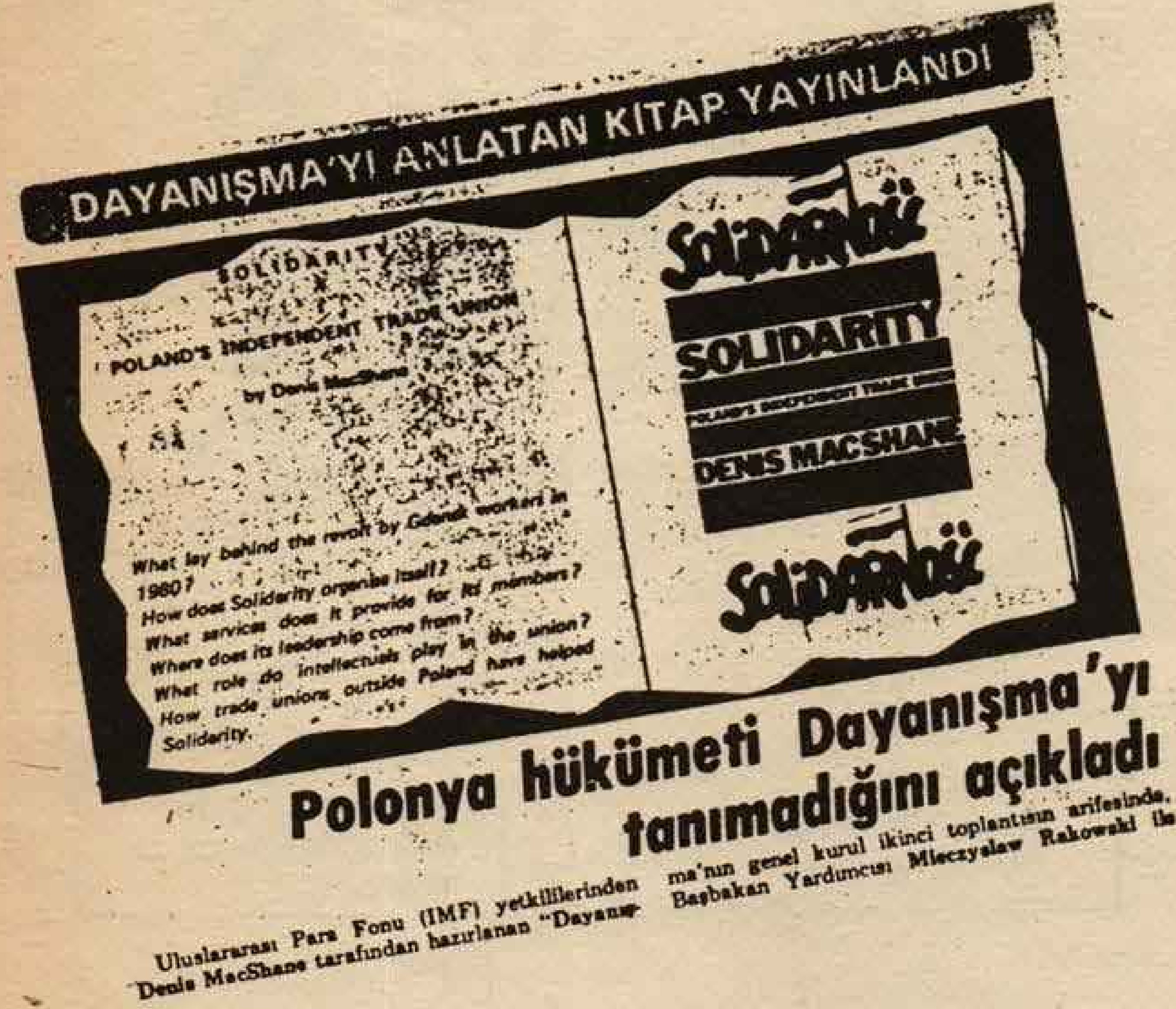

YALANCININ MUMU

Antenler yalan söylüyorsa
Yalan söylüyorsa rotatifler

Olsa olsa yatsıya kadar söyler.

DAYANIŞMA'YI ANLATAN KİTAP YAYINLANDI

SOLIDARITY
POLAND'S INDEPENDENT TRADE UNION
by Denis MacShane

What lay behind the revolt by Gdansk workers in 1980?
How does Solidarity organise itself?
What services does it provide for its members?
Where does its leadership come from?
What role do intellectuals play in the union?
How trade unions outside Poland have helped Solidarity.

SOLIDARNOŚĆ
SOLIDARITY
DENIS MACSHANE
SOLIDARNOŚĆ

Polonya hükümeti Dayanışma'yı tanımadığını açıkladı

Uluslararası Para Fonu (IMF) yetkililerinden Denis MacShane tarafından hazırlanan "Dayanış-ma'nın genel kurul ikinci toplantısın arifesinde, Başbakan Yardımcısı Mieczyslaw Rakowski ile

Şanar Yurdatapan'a

23 Eylül 1981 tarihli Milliyet gazetesinde şöyle bir haber gözümüze çarptı.

"Uluslararası Para Fonu (IMF) yetkililerinden Denis Mac Shane tarafından hazırlanan "dayanışma" adlı kitap yayınlandı. IMF'nin Polonya ile ilgili raporunu da kapsayan 170 sayfalık kitapta dayanışmanın......anlatılıyor."

Gazetede ayrıca kitabın kapağının resmi de yayınlanmış.

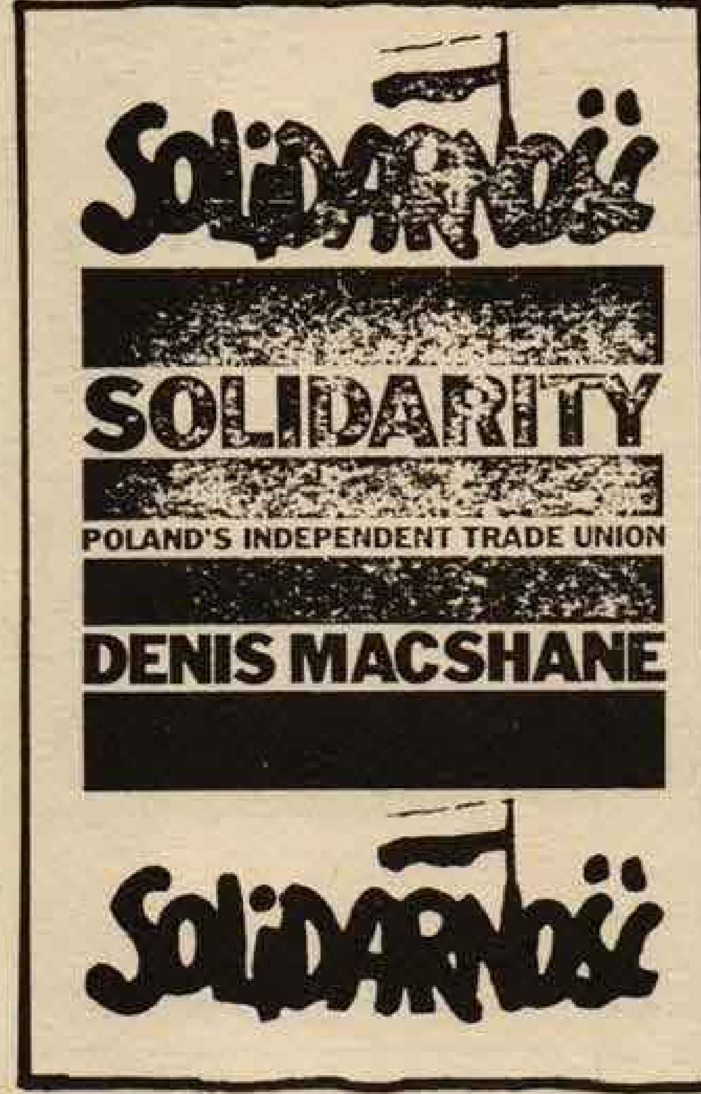
şimdi,
kitabın kapağı doğru,
170 sayfa olduğu doğru (aslında 172 sayfa ama önemli değil)
kitabın dayanışma sendikasını çeşitli yönleriyle anlattığı doğru,
kitabın yazarının ismi tamamiyle doğru.Ancak bazı ufak-tefek yanlışlar var.Kitapta IMF'nin Polonya raporu ile ilgili tek satır yok. Hatta IMF'nin ismi bile geçmiyor.

Işin en neşeli yanı ise şöyle;IMF yetkilisi olduğu iddia edilen Denis Mac Shane, her nasılsa Ingiltere'de politik olarak "solcu" diye bilinir.Hatta hatta geçmiş dönemlerde BBC(Ingiliz Radyosu)'de Prodüktör olarak çalışmış, ayrıca Ingiliz ve Irlanda ulusal gazeteciler sendikasıda başkanlık etmiş.

Şu anda ise uluslararası metal işçileri federasyonunda görevli olarak çalışıyor. Size Milliyet'in fotokopisini ve kitabın hem ön hem arka kapağının fotokopilerini gönderiyoruz. Arka kapakta sayın IMF yetkilisi Denis Mac Shane'ın kim olduğuna dair kısa bir bilgi var.

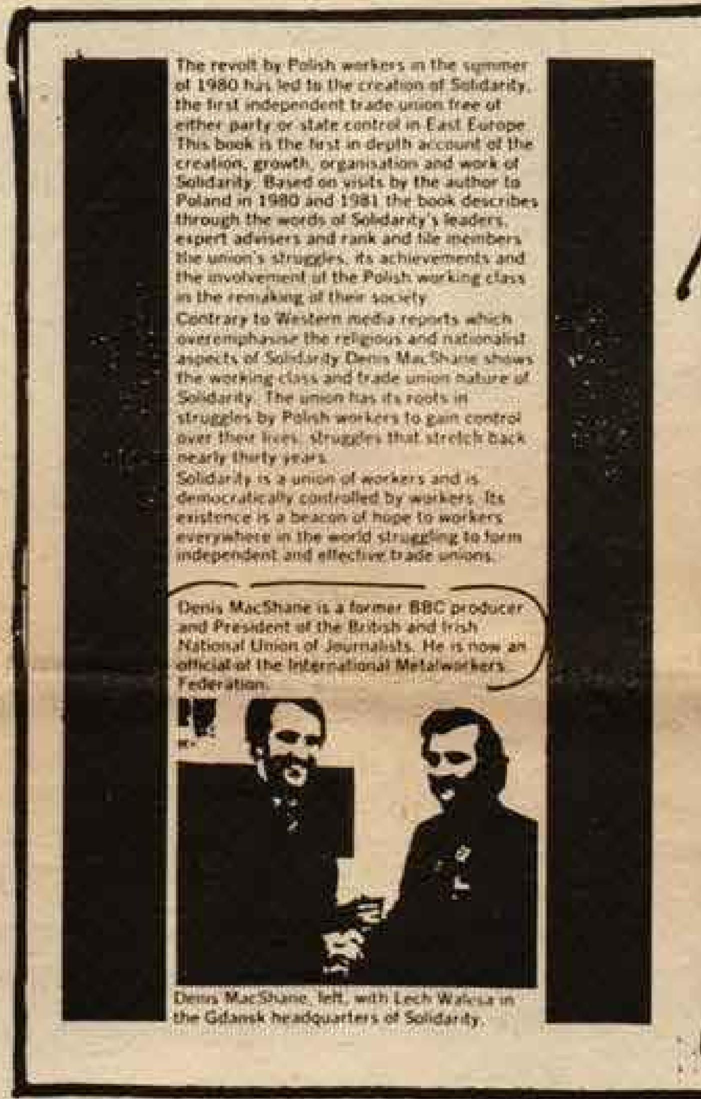
Haber işinize yarar diye düşündük. Yorumunu siz eklersiniz artık. selamlar.
Ingiltere'den bir Demokrat Türkiye okuru

Anlaşılan International Metalworkers Federation (IMF) (Uluslarası Metal Işçileri Federasyonu) ile Uluslararası Para Fonu (IMF)'yi karıştırıvermişler!!! Olan da zavallı Denis Mac Shane'e olmuş!

SOLIDARNOŚĆ
SOLIDARITY
POLAND'S INDEPENDENT TRADE UNION
DENIS MACSHANE
SOLIDARNOŚĆ

ÖN KAPAK

The revolt by Polish workers in the summer of 1980 has led to the creation of Solidarity, the first independent trade union free of either party or state control in East Europe. This book is the first in depth account of the creation, growth, organisation and work of Solidarity. Based on visits by the author to Poland in 1980 and 1981 the book describes through the words of Solidarity's leaders, expert advisers and rank and file members the union's struggles, its achievements and the involvement of the Polish working class in the remaking of their society.

Contrary to Western media reports which overemphasise the religious and nationalist aspects of Solidarity Denis MacShane shows the working class and trade union nature of Solidarity. The union has its roots in struggles by Polish workers to gain control over their lives, struggles that stretch back nearly thirty years.

Solidarity is a union of workers and is democratically controlled by workers. Its existence is a beacon of hope to workers everywhere in the world struggling to form independent and effective trade unions.

Denis MacShane is a former BBC producer and President of the British and Irish National Union of Journalists. He is now an official of the International Metalworkers Federation.

Denis MacShane, left, with Lech Walesa in the Gdansk headquarters of Solidarity.

ARKA KAPAK

Bu da biraz eskimiş bir mektup. Duisburg'dan D.D. yollamış. Bahsettiği gazetedeolay, nasılsa her kış tatbikatında aynen tekrarlanır. Şimdi mektubu birlikte okuyalım:

"Erzurum ve Sarıkamış'ta yapılan Kış 82 tatbikatını, Amerikalı general Rennick de davetli olarak izledi. General,tatbikatın başarısını ve özellikle Mehmetçiklerimizin -40 derece soğukta bir aydan fazla bir zamandan beri tatbikat hazırlığı karşısındaki dayanıklılığını, hayranlıktan kaynaklanan şaşkınlık ile önüne gelene anlatıyordu."Haber bu kadar. Okur şöyle devam ediyor:

Bu haberde anlatılmak istenen ne Allahaşkına?..
.Bunun mantıkla, gerçekle zerre kadar alakası var mı?..Demek istedikleri:Türk Askeri çok güçlü, kuvvetli, dayanıklı, çilekeş. Çok çalışır, az aşınır.. vs.. vs..

Bu zırva habere, belki orada yaşamamış olanlar kanabilir.Ama yaşayanlar,hele askerlik yapanlar, gülemez bile, olsa olsa küfreder..Ben onlardan biriyim işte .Askerliğimi orada yaptım ve kış tatbikatına da katıldım.. Tatbikatta vay Mehmedin haline...Pabuçlar 4-5 yamalı, hepsi içine su alır. Montgomerinin içine bile sivil giymek yasaktır. Fanilanın üstüne geçirirsin..Ayakların islanır, donar,mühim değildir.It gibi titrersin soğuktan, o da önemli değildir.Bir ay boyu, buzdan yapılmış bir koğuşta yatarsın, günde üç öğün de dayak yersin yemek yerine..Bunların hepsi, Amerikalı generalden bir aferin almak uğrunadır..

KIŞ-82 TATBİKATI BAŞARIYLA SÜRÜYOR

Mehmetçik engel tanımaz

● Tatbikatı izlemek için Erzurum'dan Sarıkamış'a hareket eden Evren ve Konsey üyelerine, halk yol boyunca sevgi gösterilerinde bulundu

● Tatbikatı açış konuşmasını yapan 3. Ordu Komutanı "Birliklerimizin iki düşmandan biri olan kışı üstün eğitim, iyi giyim ve teçhizatla dost olarak yanına almak zorunluluğu vardır" dedi (Orta Sayfada)

1976 yılı Ocak ayında kış tatbikatına katılanlar bilir.Tatbikattan sonra bir ay boyu, hastaneler, revirler adam almadı. Artanını çadırlarda tedavi etmeye uğraştılar. Bir de Sarılık salgını..100 kişilik bölükler 35-40 kişiye düştü.. 2 arkadaşımız hayatını kaybetti.. Belki sakat kalanlar da olmuştur. Bende bile izi kaldı.. Kışın ayaklarım hiç ısınmaz...O Sarıkamışı biz iyi biliriz..

Evet D.D. kardeş.. Sarıkamışı dedelerimiz de çok iyi bilir.. 1.Dünya savaşında "Büyük Türk Imparatorluğu" hayalleri peşinde Alman Emperyalizminin dümen suyuna takılan Enver Paşa (Isim benzerliği de ne tesadüf) onbinlerce Anadolu gencini o Sarıkamışta kırdırmıştı..Dileyelim ki Tarih bu konuda tekerrür etmesin.. Yiğit kardeşlerimiz, "Aslan Mehmetçik, sen bir tanesin" diye sırtı sıvazlanıp ölmeye ve öldürmeye yollanmasın Amerikan Paşalarının gösterdiği yönde!.. Yavrularımız Sarıkamışta, şen şarkılar söyleyerek barış ve mutluluk içinde spor yapabilsinler.. Ne de güzel yerdir Sarıkamış, ayakkabısı su almayana, sırtında sıcacık gocuğu olana...

München'den S.T.Yazdığınız konu gazetenin başka bir bölümünde işlendiği için koyamadım. Yeni katkılarınızı beklerim...

İKİSİ DE ANNE

Bu da Mosbach'tan A.H.Y'dan aldığımız mektup:

22. Şubat. 1982 tarihli Hürriyet Gazetesinde okudum. Haberin başlığı İKİSİ DE ANNE diye yazılmış..

Olay şöyle: İki tane anne var. Birincisi Ermeni asıllı. Yeni doğmuş bebeğini kilise avlusuna bırakmış. Gerekçe: Geçim sıkıntısı içindeymiş, büyütme olanağı yokmuş.. İkinci anne ise Türk. 5 gün önce doğum yapmış, yatıyor. Evde kimse bulunmadığı bir anda yangın çıkıyor. Kadın canını tehlikeye atıp önce bebeğini kurtarıyor.

Şimdi bırakalım vicdanlı mı değil mi konusunu diyor okurum. Kadını çocuğunu kilise kapısına bırakmaya zorlayan yoksulluğu da tartışmayalım, kadının avukatı da değiliz.. Iyi ama neden diyor?..

Neden böyle bir kıyaslama için Ermeni asıllı bir anneye gerek duyuyorlar?.. Aynı nedenle bebeğini Cami kapısına bırakan Türk kadınlarının sayısı az mıdır?.. Ermeni anneler acaba yavrularını kurtarmak için canlarını tehlikeye atmayacak kadar insanlık dışı yaratıklar mıdır?..

Ama bizim gazeteci baylar için önemli olan, her fırsatta, hatta annelerin acılarında bile şoven duyguları istismar etmek, Ermenilere veya başka uluslara düşmanlık tohumları saçma.. diye devam etmiş A.H.Y ve yazıyı şöyle bağlamış: Ne gariptir ki, aynı gazete, birkaç gün sonra gayri meşru çocuğunu öldüren bir anneyi de yazdı.. Bu defa nedense Ermeni, Rum filan değildi!?... Bebeklerin özgürce doğacakları güne kadar...

Hayır A.H.Y kardeşim... o günü "Yalancıların mumlarını" böyle elele söndürerek yaklaştıracağız... Bir dahaki sayıya kadar...

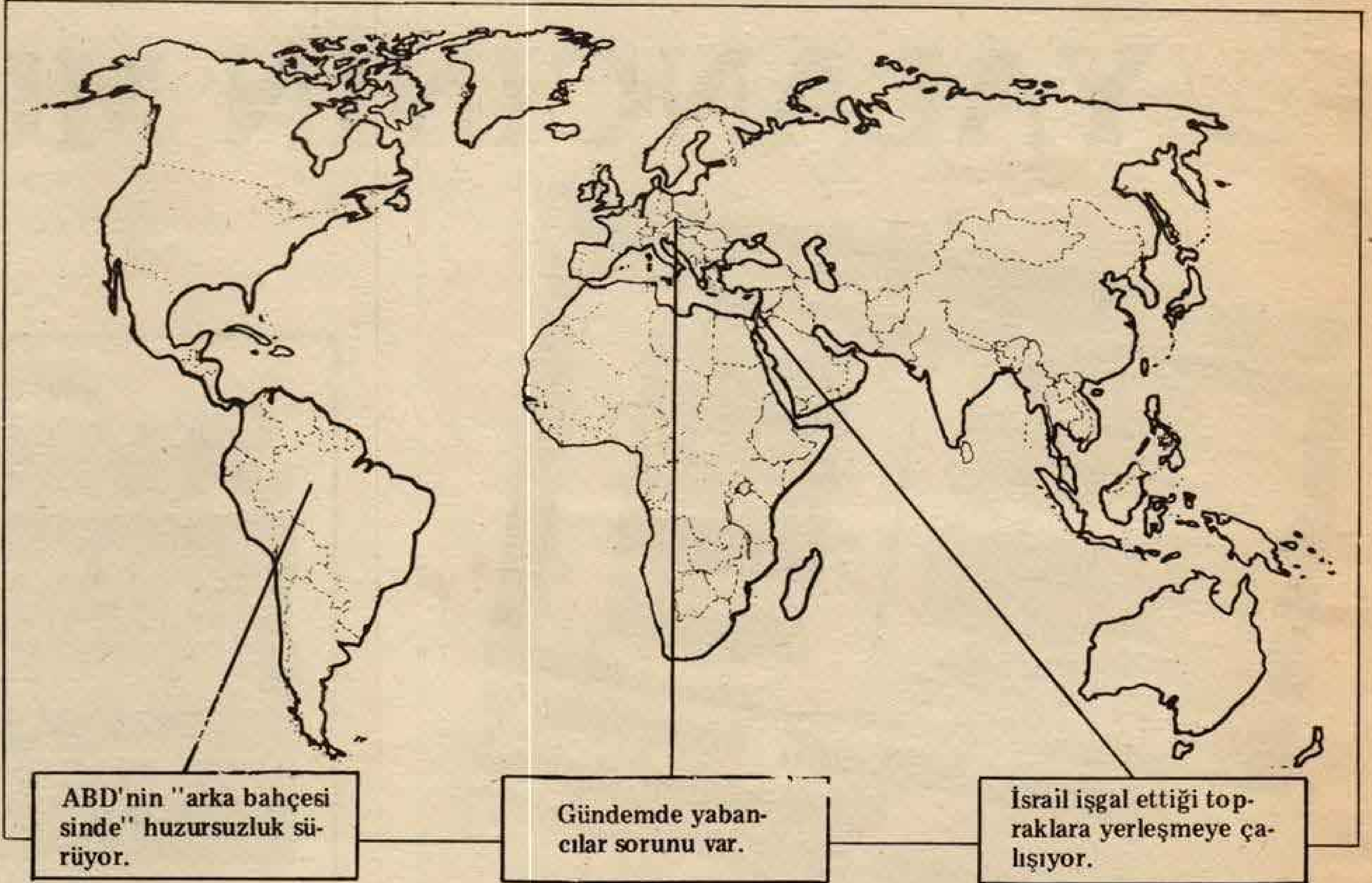
İkisi de anne ama...

● Evde yangın çıkınca, 5 günlük lohusa yatağından fırlayıp yavrusunu kurtaran 23 yaşındaki Ayşe Göçmen "Onun için canımı veririm" dedi...

● 20 günlük bebeğini kilise bahçesine bırakan taş kalpli anne Alin Irma Latifyan ise, "Kendi karnımı zor doyuruyorum" dedi ve gözaltına alındı.

(Yazısı Orta Sayfada)

DÜNYADA GEÇEN AY

Avrupa'da:

Almanya: Aşağı Saksonya seçimlerinde SPD çoğunluğunu kaybetti. SPD-FDP koalisyonunun sonuna yaklaştığı, onunyerini CDU-FDP koalisyonunun alacağı görüşü kuvvetleniyor. SPD Başkanı Brandt, partisinin seçmen güvenini kaybetmekte olduğunu kabul etti.

Frankaurt havaalanı inşaatina engel olmak isteyen 2000 genç tekrar polisle çatıştı.

Fransa: Ara seçimleri, Mitterand için de aynı sonucu getirdi. Oylarında büyük gerileme var.

Paris-Tolouse ekspresi,bilinmiyen kişilerce sabote edildi. 5 ölü, 27 yaralı var.

Belçika: Çelik Işletmelerinin kapatılışınıp protesto eden 10.000 işçi polis le çatıştı. 180 kişi yaralandı.

Ingiltere: Glasgov seçimini yeni kurulan Sosyal Demokrat parti adayı kazandı. Bu sonuç hem iktidardaki Muhafazakarları, hem de muhalefetteki işçi partisini ürküttü.

Arjantin'in Falkland adalarını işgal etmesi üzerine Ingiliz kabinesinde bunalım çıktı. Dışİşleri Bakanı Lord Corington istifa etti. Hükümet Falkland adalarına asker sevketme kararı aldı.

Polonya: Gierek ve eski yöneticiler yargılanıyor. Walesa'nın katılmasına izin verilmeyen vaftiz töreni siyasi gövde gösterisine benzedi. Askeri Yönetim Güvenlik Mahkemeleri kurmaya hazırlanırken, bir yandan da "çiftçilerin, işledikleri toprakların mülkiyetine sahip olmalarını öngören"bir yasa yürürlüğe girdi.

Yunanistan: Ege'de hava sahasının 10 mil olduğunu bir daha açıkladı. Türkiye ile alıp verilen son notalar, biraz daha yumuşak bir hava taşıyor.

Yunanistan'da Medeni nikah kabul edilerek kiliseye bir darbe vuruldu.

Deniz Kuvvetleri komutanı Koramiral Kapetos, hükümetle ters düşerek istifa etti. Yerine atanan Tümamiral Papas, Yunanistan'daki Albaylar cuntası zamanında, bir Nato Manevrasında, komutasındaki gemiyi kaçırarak Cuntaya isyan etmesiyle ünlüdür.

Lavrion kasabasındaki Türkiye'li politik Mültecilerin açlık grevi, hükümetin görevlendirdiği milletvekili Glevos'un katkısıyla sona erdirildi. (Glevos, Nazi işgali sırasında, bir gece Akropol Tapınağının tepesinde asılı Nazi bayrağını alaşağı edip yerine yunan bayrağı çekmiş, önceden hazırladığı projektörleri bir anda yakıp Atina'lılara unutulmayacak bir saat yaşatmış, ve ele geçmeden kaçmayı başarmıştı. .Yunanistan'da milli kahraman olarak tanınıyor.) Politik sığınmacılarımızın isteklerinin yerine getirileceği açıklandı. 21. Mart. 1982 gecesi, aralarında Melike Demirağ, Ufuk Adalı ve Hüseyin Erdem'in bulunduğu bir sanat topluluğu, Lavrion'da bir konser verdi. Demokrat Yunan Sanatçılarından Leondis'in katıldığı gece, ERT (Yunan Radyo-TV kurumu)tarafından kaydedildi ve yayınlandı.

Kıbrıs: Kıbrıs Cumhuriyeti ile Ingiltere arasında sürüp giden " Üsler karşılığı tazminat" konusu yeni bir boyuta girdi. Kıbrıs hükümeti, 1963 yılından bu yana, Ingiltere'nin kullandığı üsler karşılığında toplam 140 milyon dolar tazminat istiyordu. Ingiltere, tazminat ödeyebileceğini, ancak bu paradan K.T.F.D.'nin de pay alması gerektiğini söyleyerek -tekrar iki toplumu karşı karşıya bırakarak-konudan sıyrılmaya çalışıyor. Uluslararası hukuka göre varlığını kabul etmediği KTFD'ni, bu konuda var olarak kabul edişini ne kadar süre savunabilecek, bunu zaman gösterecektir.

Türk ve Rum ilerici partilerinin liderleri, uzun süredir ilk defa Libya'da buluşarak görüştüler. Bu görüşmenin elle tutulur bir yakınlaşma sağlayıp sağlayamıyacağı gene zaman içinde belli olacak.

Lefkoşenin iki kesiminin belediye başkanları, yeşil hatta buluşarak şehrin kanalizasyon projesini görüştüler.

Türk toplumunda hükümet bunalımı, şimdilik sona erdi. Çağatay başkanlığındaki yeni koalisyon güvenoyu aldı.Turhan Feyzioğlu, KTFD'ne "Anayasa Danışmanı oldu ve Denktaş'la görüşerek yeni görevine başladı.

Latin Amerika'da kan ateş ve direniş

Meksika: Başkan Lopez Portillo, Karayiplerde, özellikle Salvador'da hükümetle gerillalar arasında arabuluculuk yapmak istediğini açıkladı. Bu öneriyi ABD olumlu karşıladı.

Bolivya: Hükümeti protesto eden göstericilere ateş açıldı. 5 ölü, 11 yaralı..

Arjantin: Ingiliz sömürgesi falkland adalarını Arjantinli askerler işgal etti ve ardındanda sorunu barışçı yollardan halletmek istediğini açıkladı.

Guatemala: Ilımlı olarak tanınan Gn. Monnt liderliğinde genç subaylar, sağcı yönetimi bir darbeyle yıktılar.

Kolombiya: Gerillaların boykot ettiği seçim, %50'nin altında katılımla yapıldı.Ülkede yer yer olaylar devam ediyor.

Surinam: Sağcı darbe teşebbüsü bastırıldı.

Karayip Denizi: NATO Manevraları, komşu ülkelerin büyük tepkileriyle karşılandı. Venezuela, bu manevraların, barış denizi olarak görmek istedikleri Karayipler'i savaş alanına çevirdiğini söyledi.ABD ise "Uluslararası haklarından vazgeçmiyeceğini bildirdi.

Asya-Afrika:

- Bangladeş:Sa ğcı Gn. ERSAD, bir darbeyle yönetime el koydu.
- G.Kore: Amerikan Kültür Merkezi yakıldı. Hükümet, bu olayı fırsat bilerek 6000 muhalifi bir gecede göz altına aldı
- Mısır: Enver Sedat'ı öldüren komandolardan beşinin idam kararı onaylandı. Başkan Mübarek, çoğu islam örgütlerinin üyesi olan 2000'den çok "Sedat Muhalifi'ni tutuklattı.
- Libya: Kaddafi, Amerikan 6. Filosunun Sidra körfezinde manevra yapmasının DÜNYA SAVAŞÎ'na yol açacağını bildirdi. USA ise bu manevrayı hakkı olarak görüyor ve kararlı olduğunu bildiriyor.
- Kaddafi, Avusturyayı ziyaret etti ve "Batı Avrupa ile yakınlaşmak istediklerini"söyledi.
- İran, Libya ile ABD arasında savaş çıkarsa fiilen Libya'nın yanında savaşa katılacağını açıkladı.
- İran "Devrim Muhafızları" ile Halkın Fedaileri Gerilla Örgütü (Azınlık) arasında çıkan çatışmalarda Fedailer'den 8 kişinin öldürüldüğü bildiriliyor. "Devrim Muhafızları"nın Iran'daki devrimci gruplara ve bu arada Halkın Fedaileri Gerilla Örgütü (Azınlık) ne karşı operasyonlarını sürdürdüğü ve bu nedenle Hükümet kuvvetleri ile ilerici ve devrimci güçler arasında yer yer çatışmalar çıktığı bildiriliyor.
- İran, Irak'a karşı büyük bir saldırı başlattığnı açıkladı. Tahran Radyosuna göre Iran Birlikleri işgal altındaki Dezful ve Sus kentlerini geri aldı.
- İsrail'in, işgal altında bulunan Batı Seria'da El Birek Kasabasının Filistin'li Başkanını görevden alması üzerine halk protesto gösterilerine başladı. İsrail askerlerinin ateşi sonucu bir Filistin'li genç öldü.
- Batı Seria'da, Filistin'liler tarafından düzenlenen "Toprağa Bağlılık Günü"ndeki gösterilere yarım milyon kişi katıldı. Yaser Arafat, bölge halkının yönetime ve işgale karşı direneceğini açıkladı. Öte yandan Kudüs'te 18 Filistin'li gazeteci Israil askerlerince tutuklandı.
- İsrail'in bir süre önce ilhak ettiği Golan Tepelerinde yerli arap halk ile işgalciler arasında çatışmalar çıktı. Yerli halkın bir protesto gösterisine ateş açan Israli askerleri 4 kiyiyi yaraladılar. Işgal altındaki Golan Tepelerindeki yerleşim merkezlerinde oturan Araplar, Israil nüfus cüzdanını kullanmak için direniyor. Protestolar nedeniyle Israil askerleri, 4 kasabada sokağa çıkma yasağı koydular. Buna rağmen yasak, kalabalık topluluklar halinde sokağa çıkan halk tarafından işlemez hale getirliyor.

İsrail işgalini protesto gösterilerine katılan, filistinli bir genç Israil polisince götürülürken (Foto TIME/Ramallah)

Buluşmalar:

Schmidt-Thatcher: Genellikle AET(Ortak Pazar) sorunlarını görüştükleri sanılıyor. Bu arada-Yukarıda belirtildiği gibi- Brejnev'e de cevap üzerine konuştular.

Mitterand-Reagand: Ayın sürpriz buluşmasıydı. Belirgin bir sonuca ulaştığını söyleyemeyiz. Konuşma sonunda,"Orta Amerika'da Demokrasilerin korunması"dileğinden başka ortak hiç bir şey açıklanmadı.Mitterand ise, kendi adına şu sözleri söyledi:

- Kanlı diktatörlüklerin egemenliğine ve yoksulluğa karşı savaş verilmesi gerekmektedir. (Fransa, Nikaragua'daki Sandinistayönetimine 16 Milyon dolarlık silah yardımı yapıyor.)

Coğrafi durumundan ötürü USA'nın endişesini anlıyoruz.Ama bu bölgeye askeri müdaheleden kaçınması gerekir.

-Fransa'nın Sovyetlerle imzaladığı doğal gaz anlaşmasına Amerikanın canının sıkıldığını öğrendik. Ama Frannsa özgür bir ülkedir ve ithal ettiği kaynaklarını geliştirmek zorundadır.

- Amerikanın Sovyetlere tahıl satmasına -tabii ki- hiç bir diyeceğimiz yok, Amerika da özgür bir ülkedir.

- Zaten ekonomik ablukalara prensip olarak karşıyız.

Petrol:

Sanayi ülkelerinde petrol fiyatları, son iki ay içinde %20 oranında ucuzladı. Ilk bakışta şaşırtıcı ve ters görünen bu ucuzlamanın OPEC (Petrol Üreticisi Ülkeler Birliği) ile, bu birliğe üye olmayan Meksika ve Kuzey Denizi üreticileri arasındaki rekabetten kaynaklandığı belirtiliyor.

OPEC ülkeleri ise, ucuzlamayı önlemek için ÜRETİMİ BIRAZ DAHA KİSMAK kararını aldılar.

Petrol tüketicisi ülkeler, özellikle "Geri bıraktırılmış ülkeler" hiç bir karar almadı...

AET 25 Yaşında:

AET(Ortak Pazar) 25 yaşında. Ama 125 yaşındaymışçasına hastalıklar içinde.. Bir zamanlar, iki dev ekonominin arasında ezilmemek, ekonomik bir Üçüncü Güç oluşturmak, yavaş yavaş tek bir para birimine ve sınırların fiilen kalkmasına doğru gitmek amaçlarıyla kurulan AET, şimdi uyumsuzlukların sancılarını çekiyor. Avrupa ülkelerinin tümünü saran ekonomik kriz bir yandan, Yeni üyeler Yunanistan ve Portekiz'in değişiklik istekleri bir yandan, Ingiltere'nin istekleri üçüncü yandan, AET'yi sarsıp duruyor geriletiyor

Artık yalnizca uzmanlar değil, ortalama politikacılar da AET'na"Bitkisel hayata girmiş" gözüyle bakmaya başladılar.. Görüşlerini açık açık belirtmekten de çekinmiyorlar. Oysa bir diğer aday, inanılmıyacak bir ısrarla kapıyı zorlayıp duruyor: Türkiye!...

Silahsızlanma:

Sovyetler Birliği,"Bir iyi niyet gösterisi olarak, füze sayısını tek taraflı dondurduğunu)ilan etti..

Buna ilk cevabı ABD verdi: Brejnev propaganda yapıyor.

Iki gün sonra aynı cümleyle Çin görüşünü bildirdi. Fazladan, Sovyetlerin"yakın ilişkiler kurma" isteğini de geri çevirdi.

Schmidt ve Theatcer, "Brejnev'in önerisini yetersiz buldukları şeklinde"yuvarlak bir cevap verirken, konuyu hemen Polonya ve Afganistan'a çevirdiler.

Silahlanma ve silah satışları aynı hızla devam ediyor

Baştarafı arka kapakta

« UYUM ZORLUKLARININ ALTINDA FEDERAL HÜKÜMETİN KARARLARI YATIYOR... »

Yetkililere Sunulan 9 Öneri

Demokrat Türkiye: Sizce seminerin ne gibi yararları oldu? Ortak bir çözüm bulundu mu veya ortak bir karar alınabildi mi?

Dr.F.Şen: **Seminer sonunda ortak bir karar alınmadı. Fakat seminere katılan Türk bilim adamları tarafından 9 noktayı içeren bir katalog hazırlanarak yayın yoluyla F.Alman yetkililere duyuruldu:**

1- Federal Almanya'da yaşayan 1 milyon 546 bin Türkiyelinin artık Alman toplumunun bir parçası olduğu ve kesinlikle Türkiye'ye dönüş için zorlanamıyacakları, ancak isteyenlerin kendi rızalarıyla, gönüllü olarak dönebilecekleri belirtildi.

2- Alman yetkililerden yeni yapılacak Yabancılar Kanunu'nda, yabancılar dairesi ya da benzeri makamlara takdir hakkı verilmemesi istendi.

3- Şu anda sadece az sayıda yabancıya verilen oturma hakkının daha geniş kapsamlı bir hale getirilmesi istendi.

4- Çifte vatandaşlık hakkının F.Almanya parlamentosunca kabul edilmesi önerildi.

5- Türkiyelilerin uzun sürede Alman toplumuna uyum gösterebilecekleri belirtildi ve bunun yalnızca bir zaman sorunu olduğu vurgulandı. Bu konuda Alman yetkililerinden atılımda bulunmaları istendi.

6- Bu noktada Türkiyelilerin artık F.Almanya'da ekonomik yatırımlar yaptığı, her bakımdan orada yerleşmeyi ve uzun vadede ekonomik bir yerleşiklik kazanmaya çalıştıkları dile getirildi.

7- Uyum sağlanamamasının nedenlerinin Türkiyelilerden çok Federal Hükümetin aldığı bunu imkansız kılan önlemlerde aranması gerektiği dile getirildi.

8- Yetkililerden yabancı düşmanlığına karşı önlem almaları istendi.

9- Aşırı görüşlülerin Türkiyelilere yönelik düşmanca kışkırtmalarının önlenmesi istendi.

Demokrat Türkiye: Bizlerin bu denli tartışıldığı ve işçiler hakkında alınacak kararlarda etkisi olacak böyle bir seminerde kaç işçi bulunuyordu? Ve çalışanların konu ile ilgili görüşleri, düşünceleri toplantıda yansıtıldı mı?

Dr.F.Şen: **Ben organize komitesinden değilim, sadece davetli olarak oradaydım. Fakat benim tespit edebildiğim kadarıyle F.Almanya'dan çağrılmış bir işçi yoktu. Bursa'da bulunan bazı işçi temsilcileri seminere katıldılar, fakat F.Almanya'dan işçi olduğunu tahmin etmiyorum.**

Demokrat Türkiye: Bu durum kimsenin dikkatini çekmedi mi?

Dr.F.Şen: **Hayır, bu konuda herhangi bir açıklamada da bulunulmadı. Ama Türkiyeli işçiler bu duruma ne yazık ki alışkınlar. Böylesi toplantılarda maalesef haklarında karar alınanlar bulunamıyor.**

Geri Yollama Planının Uygulanması Oldukça Güç

Demokrat Türkiye: Alınan önlemlerle (sert ya da yumuşak) gelinecek nokta sizce ne olacak? Buradan gidecek kesim 1.kuşak mı yoksa 2.kuşak mı olacak?

Dr.F.Şen: **Bu yıl çıkarılması düşünülen yeni Yabancılar Yasa'sının ana öğesini Alman iş piyasasının kabul edemeyeceği yabancıların geri gönderilmesi hedefi oluşturuyor. Zimmermann'ın da dediği gibi yapılacak yeni yasalar, işsiz yabancıların oturma izinlerinin de iptal edilmesiyle yurtlarına geri gönderilmelerine neden olabilecek. 1.nesil daha çok bazı yasal zorluklar ve devlet kurumlarında gösterilecek zorluklar vasıtasıyle ilk etapta geri gönderilmek isteniyor. Bu etapta geri dönmemekte direnenler içinse herhalde belirli bir ekonomik yardımla ülkelerine geri dönüşün teşvik edilmesi düşünülüyor. 2.nesil için düşünülenler benim görüşüme göre iki boyutta saptanabilir. Birincisi burada doğup büyüyen ve belirli oranda sosyal yaşama uyum gösterenler.**

İkincisi 1977-78 yıllarından sonra 14-18 yaşları arasında ailelerinin yanına gelen yabancı gençler. Bu son gurup için düşünülenleri herhalde Içişleri Bakanları toplantısından sonra daha açık görebileceğiz. Fakat yaklaşım şu ki, 18 yaşını doldurup F.Almanya'da bir işyeri, mesleki eğitim yeri bulamayan, yahut hakikaten Almanca bildiğini, öğrendiğini belgeleyemeyen gençlere, "Almanya'nın, bizim size karşı bir sorumluluğumuz yok" diyerek, ülkelerine dönmeye zorlayacaklar. 2.neslin burada doğup büyümüş kesimi ise 1990'larda başlayacak olan işgücü açığı için bir rezerv olarak görülüyor. Yani üçlü bir stratejidir sözkonusu olan; 1.nesil için alınan kararların ve geri yollama planlarının uygulanması oldukça güç. Çünkü bu kuşağın belirli hakları var, alacakları var. Bu yüzden onları bazı taktiklerle, zorluklar çıkararak geri döndürmeye çalışıyorlar. 2.nesilin Almanya'da doğup büyümüş kesimi Almanların kabul etmedikleri işyerleri için, yardımcı işçiler olarak görülürken, Almanya'ya sonradan gelen ikinci kesimin sosyal yaşama uyum sağlamalarının olanaksız olduğu yani geri gönderilmeleri gerektiği ispatlanmaya çalışılıyor. Sonuç olarak Türkiye veya buradaki Türkiyeliler akılcı bir politikayla kamuoyu oluşturmadıkları takdirde alınan ve alınması düşünülen bu tedbirler herhalde 1982 sonunda Türkiyeli işçileri çok açık etkileyecek.

Türkiyeliler Politik Uyum Sağlamışlardır.

Demokrat Türkiye: Sürekli yinelenen bir yargı, bizlerin bu topluma 'entegre' olamayacağımız ya da bunun son derece zor olacağı... Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Dr.F.Şen: **Eğer 'uyum'u dört ana öğede toplarsak F.Almanya'da yaşayan Türkiyelilerin diğer yabancılar arasında Alman toplumuna uyum sağlamada istekli olduğunu ve belli konularda uyum sağladığını görüyoruz. Uyum sağlayamadıkları konuları yakından incelediğimizde ise bunların altında Federal Hükümetin aldığı tedbirleri görüyoruz. Şöyle diyelim, sosyal yaşama uyum sağlamak için çaba harcayan**

Türkiyelilere çocuklarını yuvaya yollamak için, lisan öğrenmek için tanınan şans çok azdı.

İkincisi 1970'lerden itibaren Türkiyeli işçiler sendikalarda aktif görev almışlar sayısız işçi temsilciliklerine girmişlerdir. Kapitalist düzenin çalışma temposuna uyan işçilerimizin aynı düzenin toplumuna uyamadıklarını söyleyenlere karşı iyi bir örnektir bu. Ayrıca tasarruflarını giderek yatırımlara yönelten Türkiyeliler de burada kalabileceklerini Alman ekonomisinin bir parçası olabileceklerini göstermektedirler. Politik uyum sağlayamadığımızı söyleyenlerde aynı yanılgının içindeler. F.Almanya'da Türkiyeliler kadar politik uyumu gerçekleştiren, bu konuda çaba harcayan başka bir yabancı topluluğu göremeyiz. Bir Yugoslav buradaki siyasi gelişmeleri göremezken, Türkiyeliler yerel belediyelerden siyasi partilere kadar bir çok kuruma girmişlerdir. Bu da gösteriyor ki, şans verildiği takdirde Türkiyeliler topluma uyum sağlayabilecek kişiler. Fakat bu şans bu güne kadar verilmedi ve bundan sonra da verilmeyecek. Böylece Türkiyelilerin 'uyum' sağlayamadığı Alman toplumuna politik açıdan ispatlanmaya çalışılacak, düşmanlıklar körüklenecek.

•••

SPD

Baştarafı arka kapakta

bazı Almanların, "hükümetimizin yaptığını biz haydi haydi yaparız" demeleri bunun en çarpıcı örneklerinden. SPD Genel Sekreteri Glotz, partisinin uzun yıllar izlediği yabancılar politikasını mezara gömüp, en gerici politikalara sarılmasını, "gerçeğe dönüş" olarak niteliyor ve şunları söylüyor:"Politikamızdaki sadece bir dönüştür, köklü bir değişme olmamıştır. Bu bir gerçekçiliğe dönüştür, ya da başka bir değişle gerçekçi bir politika izlenmesinin gereğidir. Mesela okullarda entegrasyondan söz ediliyor fakat yeteri kadar öğretmen yoktur. Ya da getto'lar ortadan kaldırılsın deniyor fakat bunun için gerekli olan sosyal evler yeterli sayıda değildir. Güzel sözlerle, ilerici kararlar almakla sorun çözülmez. Çünkü bunlar laftan öteye geçmemektedirler. Bu yüzden gerçekçi olmak, koşulları gözönünde bulundurmak gerekir. Bu da, yabancı sayısının azaltılması demektir. Çünkü yabancı sayısı arttıkça sorunlarda artmaktadır. Ailelerin birleştirilmesine karşı değilim ama, bu da iyi kontrol edilmelidir. Ayrıca parayla dönüşü de benimsemiyoruz. Çünkü böylesi bir dönüş hem masrafa hem de kalifiye yabancı işçileri kaybetmemize yol açar.»

SPD, Parti tüzüğünde yer alan ilkelerle bile bağdaşmayan 'yeni' ve 'gerçekçi' yabancılar politikasının gerekçesini de hazırlamış: Alt tabakalardaki bilinçsiz kitleleri Neo-nazilere, faşistlere kaptırmamak, onların kucağına itmemek. Bu"anti-faşist" görevi yerine getirmenin bilinci içinde SPD, Hıristiyan Demokrat Partiler'le aynı dilden, aynı ağızdan konuşabiliyor, NPD'nin şantajına boyun eğebiliyor. Ve bütün bunlardan sonra hala şaşabiliyor Bay Glotz'un kendi anlattığı şu ibret dolu olaya: «SPD'nin bir süre önce katıldığım bir toplantısında, dinleyiciler arasına sızan bir miktar Neo-nazi yabancılar aleyhine bir şeyler söylediler. SPD'li dinleyiciler tarafından alkışlandılar. Ama alkışlayanlar kimlere alkış tuttuklarını bilmiyorlardı. Mesele sonradan anlaşıldı.»

CDU/CSU

Baştarafı arka kapakta

şarı" diyebilmeleri için kitleleri biraz daha arkalarına almaları, yabancı düşmanlığını biraz daha körüklemleri yetecek. Zimmermann devam ediyor: "Alman halkı dejenere olmaktan korkmaktadır. Bu korku haksız değildir. Ve bu yüzden, bu korkuya yol açan nedenler ortadan kaldırılmalıdır. Bize yabancı bir varlık durumunda olan yabancıların -Türkleri kastediyorum- daha fazla Almanya'da kalmalarına izin veremeyiz. Işsiz Türkler Almanya'yı terk etmek zorundadırlar..."

Hıristiyan Birlik Partilerinin (CDU/CSU) en "akıllı" politikacısı Zimmermann 4 istekte bulunuyor:

1- Aileler birleştirilecekse bu Almanya'da değil Türkiye'de olmalıdır.

2- Yabancı işçi getirme yasağı yeterince işlememektedir. Daha etkinleştirilmelidir.

3- Oturma izni için bir işyeri bulunması şart koşulmalıdır. Işsiz kalan Almanya'yı derhal terk etmelidir.

4- Yabancılar geri dönüş için teşvik edilmelidir. Geri dönenlere işverenin ödediği primler verilmeli, yalnızca sigorta paraları ödenmelidir.

NPD

Baştarafı arka kapakta

den kiraladığı 'kamu malı' şehir panolarına afişlerini asıyor, yasaların güvencesi altında propaganda toplantıları tertipliyor. Icad ettiği sloganlar, yabancılara saldıran deri ceketli "Rocker"lerin ağzında küfür, ama bazen de parlamento kürsüsünde konuşan bir politikacının ağzında siyasi bir terim olabiliyor. Ne istiyor "Milliyetçi Demokratlar"? Yanıtı kendi ağızlarından dinleyelim: « Federal Almanya'da yaşayan yabancıların ve çocuklarının 'entegre' edilmeleri, sonuçta kültürlü Avrupa Milletlerinin çürümesine neden olacaktır. Ve bu dejenerasyonun ilk kurbanı Alman milleti olacaktır. Milletimizin yüzde 87'sinin yapılan resmi(!) anketler sonucu, yabancıların yurtlarına dönmelerini istediği saptanmıştır. Ayrıca yabancıların da büyük bir bölümü,de milli gelenek ve göreneklerini, örf ve adetlerini kaybetmek istememektedirler. Fakat ne Federal Hükümet, ne de Eyalet Yönetimleri halkın bu açık eğilimini göz önüne almamakta, fütursuzca yabancıları kaynaştırmaya çalışmaktadırlar. Özellikle yabancıların çocuklarının Alman çocuklarıyla kaynaştırılmaları, köksüz, kültürsüz ve görgüsüz göçebe bir neslin tohumlarını atmakta, ne zaman infilak edeceğini kimsenin bilmediği bir saatli bombayı programlamaktadır. O halde Alman çocuklarının ve yabancı çocukların ayrı ayrı sınıflarda eğitim ve öğretim görmeleri zorunludur. Bu gerçeğin ışığı altında biz NPD olarak şunu talep ediyoruz:

- Uyum politikalarına son verilmeli, yabancıların milli kişiliklerini korumalarına yardım edilmelidir.
- Yabancılar yurtlarına dönmeli, ülkelerinde iş bulabilmeleri için Avrupa ülkeleri yardım etmelidir.

AACHEN'DE YABANCI DÜŞMANLIĞINA KARŞI HALKLARIN DAYANIŞMA GECESİ YAPILDI

Aachen'de 20 Mart 1982 tarihinde yabancı düşmanlığına karşı bir gece yapıldı. Geceye, Türkiyeli işçilerin yanısıra, Yunanlılar, Ispanyollar, Eritireliler ve Latınamerikalılar katıldı. Yabancı düşmanlığına karşı halkların dayanışmasının vurgulandığı gecede, Almanlardan SPD ve DGB'liler de bulunuyordu.

Geceye katılanlar, halkların müzik, folklor örneklerini ilgiyle izlediler.

Berlin Belediyesi Sığınmacıları Saat Ücreti 1. 25 DM'dan Çalıştırıyor

Bilindiği gibi iki yılını doldurmamış politik sığınmacıların çalışması yasak. Buna karşılık ayda 270 DM sosyal yardım alıyorlar. Ölmek için çok fazla, yaşamak için çok az olan bu paranın 50 Markı para olarak, geriye kalanı da 'Gutschein' (Para yerine geçen kağıt) olarak alıyorlar. Paraya çevrilemeyen bu kağıtlarla yalnızca bazı dükkanlarda alışveriş yapılabilir. 10, 20, 50 Marklık bu kağıtların üstünü de para olarak almak mümkün değildir. 17 Marklık alışveriş etmişseniz 20 Marklık kağıdı vermek zorundasınız. Üstü kalır, geri alamazsınız.

Yabancılar konusunda gerici önlemlere öncülük eden Berlin'de şimdi yeni bir uygulama sözkonusu. Sosyal senatörlüğün gösterdiği politik sığınmacılar saat ücreti 1.25 Marka sokakları temizlemek zorundalar. Emre uymayanlar sosyal yardımın kesilmesiyle cezalandırılacaklar. Sosyal senatör basın sözcüsünün açıklamasına göre 1 Marttan bu yana 1308 politik sığınmacı bu işle görevlendirilmiş.

Sendikalar, Af Örgütü ve demokratik kuruluşlar böylesi az bir ücretin insan onurunu kırıcı olduğunu söylerken, "Sosyal" senatörlük, bu işin "kamu işi" olduğunu, normal iş ücretleriyle karşılaştırılmaması gerektiğini söylüyor.

GURBETTE GEÇEN AY

ALMANYA'DA

● Türkiye'ye yardım konusunun görüşülmesi, Genscher'in isteğiyle geri atıldı. Federal Parlamento bu konuyu, Nisan ortalarında, Tindemanns'ın raporunu yazılı olarak vermesinden sonra görüşecek.

● SPD Başkanı Brandt, son seçim yenilgisini kabul eden demecinde, -ne yazık ki- yabancı düşmanlığına dolaylı yoldan cesaret verecek sözler de söyledi. «SPD'nin gerilemesinde, yabancılara sahip çıkışımızın da rolü vardır» anlamındaki sözleri, ilk bakışta açık bir teşvik sayılamaz. Ama Almanya gerçeğinde hepimiz biliyoruz ki, bu sözler yabancı işçilerin "özellikle Türkiyelilerin" daha da yalnızlığa itilmesi sonucunu doğuracaktır.

● Aşağı Saksonya seçimlerinin sonuçları, Sosyal Demokrat - Liberal koalisyonun biraz daha çatırdaması gibi görünüyor. Gözlemciler, CDU-FDP koalisyonuna en kuvvetli ihtimal olarak bakıyorlar. Özellikle FDP tutucu kanadı, savunma uzmanı Möllemann'ın itici gücüyle bu gelişmeyi hızlandırmak isteğinde... Hangi açıdan bakılırsa bakılsın, gelecek hiç de parlak görünmüyor yabancı işçiler için, özellikle Türkiyeliler için...

● Menden'de 20 ırkçı Alman, bir Türk kahvesini bastı.

● Münih'te Neo-naziler, Nail Köksal adlı bir yurttaşımızın dükkanına saldırarak herşeyi kırıp döktüler. Saldırganlar yakalanamadı.

● Kesin dönüş yapacak işçilerimize kaç para verileceği tartışılıyor.

FRANSA'DA

● 700'den fazla yurttaşımızın çalışma başvurusunun reddedildiği haberi kafaları epeyce bulandırdı. Araştırmalarımızdan şu ana kadar öğrendiğimizi aktarıyoruz:

- Mitterand hükümeti, yeni işçi almamak, fakat 1 Ocak 1981'den önce Fransa'ya gelmiş işçileri -ister yasak, ister kaçak- kabul etmek kararını almıştı. Bu kararı uyguluyor.
- 1 Ocak 1981'den sonra 50.000 Türkiyelinin Fransa'ya geldiği söyleniyor. Sayı çok büyütülmüş olabilir. Ama bu sayının onda biri bile doğru olsa, Fransa için büyük sayılıyor.
- Hükümet sözünü tutmuş, eskiden gelenleri geri yollamıyor. Ancak sonradan gelenler kabul etmiyor...

İSVİÇRE'DE

● Saat, döküm ve tekstil dallarında kriz son hadde ulaştı. Örneğin Rupperswil'deki FERRUM döküm fabrikası haftada 4 gün çalışıyor.

● Kesin dönüş yapacak işçilerin emeklilik kesintilerinin ülkelerine aktarılması konuşuluyor.

● Sağ ve Merkez basın ise sürekli Türk aleyhtarı yayın yapıyor. "Türkler pis, topluma uymuyor, semtlerimizi ele geçirdiler" gibi...

HOLLANDA'DA

● Mahalli seçimler yaklaşırken, tüm partiler yabancılara karşı birşeyler önermek zorunluğunda hissediyorlar kendilerini...Rakip partiye oy kaptırmamak için de olsa, kamuoyu gitgide yabancılara karşı şartlandırılıyor. Şimdiye kadar -yeni işçi kabul etmeme dışında- gözle görülür iki uygulama var:

1- Utrecht İş Bulma Kurumu, yabancı dil bilmeyen işçilere iş bulmak için uğraşmayacağını açıkladı.

2 Uzun süre işsiz kalan yabancılara "işsizlik parası" ödenmesini kısmak veya kaldırmak için çalışmalar yapılıyor.

● Çalışma bakanlığının bir notasında ise "Dil bilmeyen işçilerin kesin dönüşlerini teşvik edecek tedbirler"den söz ediliyor.

BELÇİKA'DA

● NATO merkezinde ufuklar gitgide kararıyor yabancı işçiler için, özellikle Türkiyeli işçiler için.

Yeni sağcı hükümetin adalet bakanı Gols, yabancı işçi çocuklarının suç işlemeleri halinde doğruca Ceza Mahkemelerinde yargılanacaklarını ve sınırdışı edileceklerini açıkladı. Ayrıca işsiz kalan yabancı işçilerin işsizlik yardımından yararlanmaları da kısıtlanacak, kesin dönüş için önce teşvik, o yetmezse zorlamalar başlayacak gibi görünüyor.

Bir de adı Gols'a benzeyen 'Nols' var. Nols Brüksel'in Schaerbeek semti belediye başkanı. Şehrin bu bölgesinde, Türkiyeli ve Faslılar oturuyor. Bay Nols, kendi bölgesinde yabancı sayısının çok arttığını söyleyerek bir karar almış. Artık bölgesine yabancı kabul etmiyor. Bu kararı, bir üst makam olan Bakanlık bozmuş, ama Nols dinlemiyor. Kraliyet kararnamesi var, ona da aldırmıyor. E sonunda 35 işçi açlık grevine yatmış. 10 kişi bizim yurttaşımız...Açlık grevi de, Nols'un inadı da sürüyor hala...

İSVEÇ'TE

● İsveç, yeni işçi almıyor ama, eski işçilerine de azap çektirmiyor. Yalnızca 14 Şili'li sınırdışı edildi. (Pinochet ajanları oldukları saptanmış). Uçağa bindirilirken taşkınlık yaptıkları, bu nedenle polisin bir kaçına uyuşturucu iğne yaptığı meselesi Isveç aydınlarını karıştırmış. Bunun "işkence" sayılıp sayılmayacağı tartışılıyor.

19 Eylülde yapılacak seçimlerde, Palme'nin Sosyaldemokrat Partisinin kazanacağına kesin gözüyle bakılıyor. Kamuoyu araştırmaları, bu partinin %47 oy alacağını söylüyormuş.

ESKİ İSVEÇ BAŞBAKANI OLAF PALME: *"SALAZLAR ve FRANKO'dan SONRA ŞİMDİ DE TÜRK GENERALLERİ..."*

İsveç-Stockholm'de Sosyal Demokrat Parti ile Sendikalar Birliği (LO) tarafından 13-14 Mart tarihlerinde ortaklaşa düzenlenen Türkiye-Polonya-Salvador ve Afganistan konulu seminerde bir konuşma yapan eski İsveç Başbakanı Olaf Palme, "Avrupa Salazar, Caetono, Patakos, Papadapulos ve Franko'dan kurtulalı çok olmadan ortaya Türk generaller çıktı. Acımasız bir diktatörlük yönetimine doğru giden Türkiye'de bugün yüzbinlerce siyasi tutuklu, işkence, düzmece duruşmalar ve ölüm cezaları var" dedi.

İsveç gazeteleri ve televizyonu, Türkiye ile ilgili seminere önemli bir yer ayırdı. Kalabalık bir topluluk tarafından izlenen seminerde bir konuşma yapan DİSK temsilcisi Avukat Yücel Top, Türkiye'deki mahkemeler ve sendikaların durumu hakkında açıklamalarda bulundu. Yücel Top'tan sonra söz alan ve kocası halen tutuklu bulunduğu için ona işkence yapılabileceği nedeniyle adını açıklamayan Türkiyeli bir bayan, kendisine ve eşine yapılan işkenceleri anlattı. İsveç gazeteleri işkence görmüş bayanın sözlerini şu başlıklarla verdiler:

"İŞKENCE GÖRMÜŞ TÜRK KADIN SEMPOZYUMU SUSTURDU..."
"DİKTATÖRLÜKLERİN YANIK YARALARI..."

Türkiye'deki mahkemeleri yerinde görüp inceleyen avukat Thomas Rothpfeffer'in konuşmasından sonra tamamlanan seminer, İsveç kamuoyunda günlerce konuşuldu.

Paris Konfeksiyon Atölyelerinde Grevler:

Fransa'da özellikle Paris ve çevresindeki Konfeksiyon sektörü,Türkiyeli işçilerin yoğun olarak çalıştıkları iş alanıdır.

Bu işkolunda 5 ile 50 arasında işçi çalıştıran büyüklü küçüklü yüzlerce atölye mevcuttur.Bu atölyelerin büyük bir çoğunluğu Türkiyeli Patronlara aittir.Ve yine bu atölyeler çok büyük sömürünün gerçekleştirildiği ve her zaman Patronlarla işçiler arasındaki çelişkilerin had safhaya ulaştığı yerler olarakta dikkati çeker. 1980 den itibaren bu sektörde çalışanTürkiyeli İşçilerin sendikalaşmaya başlamaları üzerine bu dönemden başlayarak birçok Konfeksiyon atölyesinde grevler, direnişler gündeme geldi.

Mitterand'ın devlet başkanı olmasından sonra çıkardığı Kaçak işçi affıyla Avrupa'nın birçok Ülkesinden Fransaya akın eden Türkiyeli kaçak işçiler gerekli iş kontratını bulabilecekleri tek alanın konfeksiyon atölyeleri olduğunu tesbit etmelerinden sonra irili ufaklı bir çok atölye sahibine büyük bir sömürü ve servet yapma ortamı doğdu.

Oturma ve çalışma izni alabilmek için gerekli olan 1 senelik iş kontratı 5000 marktan 10.000 mark'a kadar patronlarca satıldı.Patronlar özellikle alman markı ve Hollanda Guldeni istemişlerdir. Bir çok Patron onlarca iş kontratı satarak büyük servetler yaptılar.

(5.000 frank'a 100 den fazla iş kontratı yapan birkaç patron mevcut.) Kontratlı işçilerin büyük bir bölümü iş olmadığı bahanesiyle çalıştırılmamakta,başka bir iş bulmanın çok güç olduğu bu ortamda karanlık bir geleceğe doğru itilmekteler.

Kontratlı işçilerin çalıştırıldıkları atölyelerde ise 15 saatten aşağı olmayan günlük çalışmaya 1000-2500 frank arası ücret ödenerek korkunç bir sömürü gerçekleştirilmektedir. Fransa'da haftalık çalışma saati 39, taban ücret ise 3200 ff dir.)

Oturma ve çalışma kartlarını elde eden birçok kontratlı işçi bu gidişe bir son vermenin bilincine varınca sömürücüler için tehlike çanları çalmaya başladı. Bundan çekinen atölye sahipleri, işçileri korkutmak için grev yapıldığı takdirde grevcilerin oturma ve çalışma kartlarını iptal ettirebilecekleri palavrasını atmaya başladılar. Halbuki bilindiği gibi Fransa'da yapılan en son kanun değişiklikleriyle hangi nedenle olursa olsun resmi işçilerin kartlarını yabancılar polisi dahi iptal etme yetkisine sahip değildir. (Çok özel durumlar hariç, örneğin Cinayet, Banka Soyma v.s)

İşi bırakma ,işgal ve grev gibi eylemler gün geçtikçe yaygınlaşmakta.

Bunun en son örneği 25 i kontratlı 30 işçi çalıştıran "Societe OSMAN—AĞA" isimli konfeksiyon atölyesinde görüldü.İşçiler 8 Şubat pazartesi gününden bu yana C.F.D.T'ye bağlı HACUTEX" sendikasıyla grevlerini sürdürüyorlar.

Atölye sahipleri olan iki Türkiyeli Patron bu 25 kontratlı işçi dışında sayıları belli olmayan birçok kişiye daha 7.000 Gulden-15.000 Mark arası değişen paralar karşılığı kontrat yapmışlar.

Parça başı sistemi olan bu atölyede çalışma saatleri sabah 8.30 gece 22.00, ücretler ise 1100 Frank ile 4000 Frank arasında değişiyor.Atölyedeki 30 işçiden dördü arap.

Greve gidiş nedenlerini işçiler şöyle sıralıyorlar:

Parça başına verilen ücretlerin çok düşük olması. Örneğin normal dikiş fiyatı 15 frank olan bir gömleğin7-8 franktan diktirilmek istenmesi.

İşkontratı yapılmış işçilere 6-7 aydır fichesde payes (aylık maaş bordrosu) verilmemiş olması.

Patron tarafından yaptırılan sosyal sigorta kartının henüz daha hiçbir işçi için yaptırılmamış olması ve işçilerin sigortasız görünmeleri.

İş öğretme bahanesiyle çalıştırılıp 1000-2000 frank arası ücret ödenen işçilerin aylıklarının arttırılması.

Patronlar grev başladıktan sonra gelip bir takım önerilerde bulundular. 8 Saat günlük çalışmaya 3500 frank aylık verebileceklerini ve her üç ayda % 15 zam yapabileceklerini bildirdiler.

İşçiler ise 39 saat haftalık çalışma ve 4500 frank aylık önerisini öne sürdüler.

Grev halen devam etmekte. Grevcilerle dayanışma için hergün bir çok kişi grev yerine geliyor. Grevin Fransız kamuoyuna yeterince duyurulabilmesi için C.F.D.T "HACUTEX" sendikası yoğun çalışma içinde.

PARİS "İSTANBUL RESTORAN"-DA GREV

Paris'deki ilk Türk restaurantlarından biri olan "İstanbul restaurant" da çalışan 5 işçiden 4 ü 19-2-1982 den bu yana kararlı bır grev sürdürüyorlar.

Restaurantın sahibi bır Türk.Bu kişi eski bir film prodüktörü ve Fransa'da ki at yarışlarında koşan 19 yarış atı var.

Ayrıca Paris'in çeşitli yerlerinde birkaç işyerıne daha sahip.Bu gelirlere rağmen işçilerine ödediği ücretler gerçekten komik.Örneğin, aşçı yardımcısı bir seneden beri, günlük 15 saatlik çalışmaya 2000 ff ücret alıyordu ve diğer 2 garson ve aşçı çok ağır çalışma şartlarına rağmen ücretleri aşçı yardımcısından pek fazla değildi'.

İşçilerin İstekleri Şunlar:

1—)Çalışma saatlerinin haftalık 44 saat üzerinden ayarlanması.
2—)Şimdiye kadar verilmemiş aylık maaş bordrolarının tamamlanması.
3—)Haftada ikinci bir tatil günü tesbiti .
4—)Ücretlerin arttırılması.

İngiltere:

Türkiye İle Dayanışma Kampanyası

Türkiyeli yurtsever,ilerici, demokratlarla ,İngiliz demokratları ve sosyalistleri tarafından oluşturulan"Türkiye ile Dayanışma Komitesi" İngiliz İşçi Sendikaları desteyi ile tüm İngiltere'yi kapsayan bir konuşmacılar turu düzenlendi. Bu tura konuşmacı olarak katılanlar arasında Yusuf Ziya Bahadınlı, Sait Kozacıoğlu, Dursun Akçam da bulunuyordu.

24 Mart 1982 günü başlayan tur,3 Nisan 1982 gününe değin sürdü. İngiliz İşçi Partisi millet vekilleriyle parlamento binasında bir görüşme yapan komite üyeleri ve konuşmacılar, Parlamenterlerin çeşitli sorularını yanıtladılar.

Daha sonra Londra,Glaskow,Edinburgh,New Castle,Lenmington,Oksford,Sheffield,Leeds ve Liverpol'de basın toplantıları,halka açık seminerler,sempozyumlar düzenlendi. Bu toplantılarda Türkiye'ye ilişkin çeşitli bilgiler verildi,sorular yanıtlandı. Özellikle işçi çevreleri ve işçi sendikaları kampanyaya yakın ilgi gösterdiler ve desteklediler.

Son toplantı' Londra'da İngiliz Sendikalar Birliği(TUC)'in salonunda yapıldı.Toplantıya birçok sendika ve federasyon genel sekreterleri katıldı. Bu arada Metal İş Kolu işçileri teknisyenlerin örgütlendiği AUEW/TAAS Başkanı Genel İş Kolundan İtfaiye İşçileri Sendikası Başkanı ve İngiliz İşçi Partisi Uluslararası Bürosundan Yane Cousins'de toplantıda birer konuşma yaptılar.

Türkiye ile Dayanışma Komitesinin İngiltere düzeyinde başlatmış olduğu toplantılar ve seminerler başarı ile sonuçlandı.

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Vize Konusunda Açıklama Yaptı

- Vize için yazılı başvuruya gerek yok

Federal Almanya'daki Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Elçiliğinden yapılan açıklamada, Bulgaristan topraklarını kullanarak başka ülkelere gidecek yolcuların vizeye ihtiyaçları olduğu belirtilerek, vize için yazılı müracaata gerek olmadığı açıklandı. Açıklamada vize işlemleri ile ilgili olarak şunlar belirtildi: « **Vize, Konsoloslukça geçerli pasaportla yapılan müracaatlara verilir. Vize 6 ay geçerlidir ve Bulgaristan topraklarında en fazla 30 saat kalınabilmesini sağlar. 16 yaşından küçükler için vize gerekli değildir. Bir seferlik geçiş için normal vize verilir, ücreti 18 D.Mark'tır. Çift transit vize ile gidiş ve dönüş hakkı sağlanır.** «

Açıklamada daha sonra, yolcuların hangi vizeyi istediklerini belirtmeleri ve 10 gün sonra cevap verilmek kaydıyla, vize işlemlerinin postayla da yapılabileceği belirtildi. Postayla yapılacak müracaatlarda zarflara para konulmaması istenerek, pasaportların vize işlemleri tamamlandıktan sonra postayla ödemeli olarak iade edildiği bildirildi.

Batı Berlin'de devamlı oturanların vize için müracaatlarda, yanlarında, "3 Eylül 1971 Dört Devlet Andlaşmasına Uygun"damgası taşıyan pasaportla, devamlı ikametgahının Batı Berlin olduğunu kanıtlayan adresli ve resimli hüviyet cüzdanı veya buna eşdeğer bir belgeyi bulundurmaları gerektiği hatırlatıldı.

Bulgaristan'dan geçecekler için vize alınabilecek yerler şöyle: Batı Berlin için: Bulgaristan Konsolosluğu General Konsulat der Volksrepublik Bulgarien, 1000 Berlin, Dahlem 33, Max Eyt Str.8. Tel:8234108.
Bulgaristan Büyükelçiliğinin Münih'teki Dış Servisi.Adres:Außenstellex der Bulgarischen Botschaft,8000 München 19, Wintrichring 85. Tel: 174057

İŞSİZLİĞİN YÜKÜ YABANCILARIN SIRTINDA

Arif Gelen

● Federal Almanya'da ilkbahar geldiğinde genellikle işsizlikte bir gerileme olurdu. Gerçi geçen ay işsiz sayısında küçük bir azalma oldu, ama sayı beklenenin çok altında kaldı. Uzmanların kanısınca söz konusu azalma kural olarak 350 bin dolayında bulunmalıydı. Bu sayıya erişilememiş olması, istihdam durumunun gittikçe kötüleşmekte olduğuna bir işaret sayılıyor.

Işsizliğin yükü, Alman işçilerden çok yabancı işçilerin omuzuna yüklenmekte. Vaktiyle Almanya'nın büyük , ekonomik atılımını gerçekleştirmek ve ülkenin iş piyasasında meydana gelen işgücü açığını kapatmak için ülkelerinden buraya çağrılan insanlar şimddi ekonomik buhranın asıl yükünü çekmek zorunda bırakılıyorlar. Yerli işçilerde işsizlik oranı yüzde 7,6 oranında bulunduğu halde, bu oran yabancı işçilerde yüzde 12'ye yaklşıyor. Bu bir genel ortalama. Öte yandan belli bölgeler ele alınarak inceleme yapıldığında, Berlin, Hamburg ve Ruhr gibi bölgelerde yabancı işsiz oranının son yılda çok büyük artışlar gösterdiği ortaya çıkıyor. Tüm Federal Almanya'da yabancılar arasında son bir yılda %57 yükselme gösterdi.

Özetle, bugün için Federal Almanya'da 250 bin yabancı işsiz var. Ancak, konunun asıl kötümserlik uyandıran başka bir yanı var. Eldeki veriler, bu sayının önümüzdeki aylarda ve yıllarda daha büyük artışlar göstereceğini ortaya koyuyor. Halen eğitim çağında bulunan çok sayıda çocuğun da geleceğin işsizler ordusuna katılacağı anlaşılıyor. Iyi bir eğitimden geçirilemeyen bu gençler için ileride iş yeri bulmak çok zor. Üstelik sayıları da çok hızlı artıyor. Yalnız Bavyera'da yabancı öğrencilerin sayısı geçen yıl yüzde 7 artışla, 69 bine çıktı. Bütün büyük yerleşme yerlerinde olduğu gibi, Bavyera'da da bu çocukların yüzde altmıştan fazlası Türk.

Yabancı işsizlerin büyük bir kısmına, ileride piyasada bir canlanma olsa bile, uzun sürede iş yeri bulma zorluğu var. Bunun başlıca nedenlerinden biri, yabancı işsizlerin ortalama olarak daha düşük bir meslek eğitimi görmüş olması. Ayrıca da bu kişiler, son yıllarda bir çok işletmede uygulanmaya başlayan otomasyonun kurbanı olmuşlardır. Alman işçiler, ek bir eğitimden geçirilerek yeni bir işyeri için hazırlıklı duruma getirildikleri ve böylece daha kaliteli işlerde çalışmaya başladıkları halda, yabancılar için böyle bir uygulamaya gidilmemiştir. Üstelik birçok yabancı işçi, böyle bir ek eğitimden geçmek için gerekli yeteneklere de sahip değildir,çünkü ülkesinde eğitimden nasibini alamamıştır. Böylece, otomasyonun sonucu meydana gelen teknolojik işsizlik, ekonomik buhran günün birinde atlatılsa bile, kurbanlarını hep yabancı işsizler arasında bulacaktır.

Az önce de değinildiği gibi, işin daha üzücü yanı, yabancı işçi çocuklarının bu yönden daha karanlık bir geleceğe itilmiş bulunmaları. Çünkü Federal Almanya, yabancı işçileri burada bekleyen sorunları göz önünde tutmaksızın nasıl ülkelerinden alıp getirmişse, onların çocuklarının oluşturduğu ikinci kuşağı da bir yana itip atmıştır. Bu böyle sürüp giderse, ikinci kuşak bir işsizler kuşağı olarak ortaya çıkacak ve elbette sorunları da gene bu ülkenin sırtına binecektir. Yüzbinlerce insanı, işsizdirler diye bu ülkeden dışarı çıkarıp atmanın olanağı bulunmadığını en yakın olaylar açıkça ortaya koymaktadır.

Yabancı işçi çocukları, ilkokuldan sonraki okullara ve yüksek okullara çok seyrek hallerde gidebilmektedirler. Bunun için kendilerine kalan tek alan, bir meslek eğitimi görmektir. Ama bu alanda da onlar için olanaklar çok kısıtlıdır. Halen 15 ile 20 yaş arasındaki 350 bin çocuğun yarısı bir meslek okuluna gidebilmektedir. Yerli gençlerin ancak yüzde sekizi meslek eğitimi göremediği halde, yabancı çocuklarda bu oran yüzde 75'tir. Bunların da üçte biri işsiz durumdadır. Çoğunlukla ya boş gezmekte, yada bir çeşit köle ticareti demek olan kaçak işçi komisyonculuğunun kurbanı olmaktadırlar.

Ülkelerinde bir okulu bitirdikten sonra buraya ana-babalarının yanına gelen yabancı çocukların durumu daha da kötüdür. Çünkü bir meslek öğrenmek için gerekli eğitimden ve Almanca bilgisinden yoksundurlar. Bunun yanında, Bavyera'da olduğu gibi ana dilde öğrenim yapan yabancı sınıflarda okumuş çocukların durumu da ötekinden başka türlü değildir. Halen 27 bin yabancı çocuk bu türlü özel sınıflarda bulunmakta, daha çok ana dilde ve kendi ülkelerinden gelme öğretmenler tarafından okutulmaktadır. Gerçi bu çocuklar sınıf geçerken çok iyi notlar alabilmektedirler ama, bir çıraklaık yeri bulmak için katıldıkları sınavlarda hiç başarı gösterememektedirler.

Alman gençleri dururken bir yabancı çocuğa çıraklık yeri vermeye kalkacak işveren seyrek bulunsa bile, işverenlerin işe alırken uyguladığı ölçü, Alman genci için ne ise yabancı için de aynıdır. Işverenler yabancı gençlerin gerek işe alınırken, gerekse meslek eğitimi için destek görürken, yerlilerden ayrı ve özel işlem görmesine karşıdırlar. Bu durum karşısında yabancı gençler zora koşulmuş demektir. Çünkü çıraklık yerleri için verilen savaşımda yerlilere karşı yabancının üstün çıkması olanağı elbette yoktur. Çünkü işe alınma testleri yerlilere göre hazırlanmıştır, yabancılar bunları başarabilecek durumda değildir.

Bu tutumun sonuçları ileride daha da ağır olacaktır. Bu gerçek bilindiği halde, politikacılar olsun, resmi makamlar ve meslek okullar olsun, tam bir anlayışsızlaık ve ilgisizlik içindedirler. Bunun sonucu olarak üç dört yıl sonra 250 bin yabancı genç boşta kalacaktır. Boşta kalan insan, işsizler ordusuna değil, toplumun başına hangi dertleri açacağı belli olmayan yeraltı ordusuna katılacaktır.

Bu arada belirtmek geregir ki, bu konu ile kafasını yoran sorumlular vardır. Örneğin Ingolstadt'ta bulunan Audi NSU firması, yabancı gençlerin meslek eğitimi için 1980 yılından bu yana bir model deneyi uygulamaktadır. Kimya endüstrisi işverenleri ve sendikaları, geçen ay imzaladıkları toplu sözleşmede, yabancı gençler için özel meslğe uyum önlemleri saptamışlardır ve bu önlemler öteki alanlar için örnek olabilecek niteliktedir. 1980 yılında Berlin'de yabancı gençler için mesleğe ve topluma uyum kursları açılmıştır. Daha sonra böylesi kurslar, 14 firmada veya kurumda başlatılmıştır.

Audi NSU kurslarında yabancı gençler yerlilerle yan yana yetişmektedirler. Ayrıca bu kurslarda genç kızlar, şimdiye kadar erkeklerin çalıştığı meslekler için yetiştirilmektedir. Bir yandan tezgahın başında çalışırken, bir yandan da teorik dersleri dinlemektedirler. Sosyal danışmanların yardımı ile yabancıların dil ve aile sorunları giderilmekte ve böylece yerlilerden geri kalmamaları sağlanmaktadır. Oysa meslek okullarında, pratik becerilerde yerlilerden de üstün oldukları kabul edilmiş bulunan yabancı gençlerin durumu olumsuzdur. Orada kendilerinin sosyal sorunları ile ilgilenen yoktur. Üstelik sınavlarda yerli gençlerden ayrı ve ek sorulara karşılık vermek zorundadırlar.

Genç bir insanın uzman işçi olarak yetiştirilmesi firmalara ortalama 60 bin marka mal olınaktadır. Yabancı gençler için bu para biraz daha yüksektir. Ama bilinçli firmalar bunu bir gider değil, gelecek için yatırım olarak görmektedir. 1985 yılına doğru Federal Almanya'da uzman işçi sıkıntısı çekileceği açıkça söylenmektedir. Bunun için tek çıkar yolun, yabancı gençlerin uzman işçi olarak yetiştirilmesi gerektiğini anlayan ve buna uyan işverenler vardır. Ne yazık ki, bunların sayısı ekonominin kapsamına göre oldukça düşüktür.

BREMEN TERSANELERI NASIL KURTULACAK ?

Işsizliğin en önce başladığı iş alanlarından biri gemi yapımcılığı. 1975 yılından bu yana gemi üretimi azalıyor. Ondan bu yana da eskiden önemsiz sayılan ülkelerin dünya piyasasında payı yükseliyor. Bu yüzden Japon, Batı Avrupa ve özellikle Alman tersaneleri büyük zararlara uğradı.

Böylesi bir dünya krizinden etkilenen Bremen tersanelerinde iş yerlerinin yok olmasını önlemek amacı ile yakında bir önlemin uygulamaya konulacağı açıklanıyor.

Önce bütçeden 30 milyon mark ayrılarak bazı işletmelerin birleştirilmesi önerilmişti. Buna karşı çıkanlarda önerenler arasında tartışma bir yıldır sürüp gidiyor. Geçen yaz yeni bir sorun ortaya çıktı:

Krupp konserni çok eski bir Bremen tersanesi olan AG Weser'i, çok zarar ettiği için kapatmaya karar verdi. Yöneticilerin hazırladığı iyileştirme önlemlerini işçi temsilciliği ve işveren temsilcisi ve işveren temsilcisi kabul etmedi. Bu önlemler gereğince, bir kısım iş yerleri kaldırılacak ve 2500 işçide yalnız onarım işlerinde çalıştırılacaktı. Ardından AG Weser kurtarıldı dendi. Bu arada yeni bir güçlük daha çıktı: Bremer Vulkan'ın iflasından ve 4500 işçinin açıkta kalmasından söz edildi. Şirket kendini kurtarmak için kullanılmayan arsalarını ve yönetim binasını sattı, büyük ortaklardan biri para yardımında bulundu ve böylece şirketin bir süre daha ayakta kalması sağlandı. Yerine getirilen siparişlerden meydana gelen zararlar böylece kapatılmıştı.

Bonn'daki politikacılar için gemicilik endüstrisi pek önemli sayılmıyor. Ne de olsa bu dalın tüm endüstride satış ve istihdam bakımından payı yüzde birin altında. Oysa Bremen'de her beş kişiden biri gemicilik yapım dalında çalışıyor.

Şu sıralarda huzursuzluk daha çok Bremer Vulkan ve AG Weser çalışanları arasında görülüyor. Her iki tersanenin kapatılması şimdilik önlenmiş ama,parasal sorunların çözümlenmediği konusu üzerinde önemle duruluyor.

Bir yandan danışma firmaları çözüm formülü araştırırken, bir yandan da Bremer Vulkan, AG Weser ve bunun dışında kalan yedi gemi ypım firmasının birleştirileceği konusunda söylentiler çıkıyor. Bütün bu firmaların çalıştırdığı işçi sayısı 15 bini buluyor. Politikacıların önerilerine göre iş yerlerini kurtarmak için en sağlam yol, Bremen ve Bremenhaven'de bulunan bütün gemicilik şirketlerinin alım, satım ve öteki işlerini yürütecek bir holding kurulmalı ve bu holding aldığı siparişleri işletmelere bölüştürmeli. Böylece Avrupa'nın en büyük ve en modern gemi yapım topluluğu ortaya çıkar.

Böyle bir yoldan gidilirse geleneksel pazarların genişletilmesi ve elde tutulması yeni pazarların bulunması olanağı bulunacağını söyleyen model sahipleri, bütün buralarda çalışan işçileri de bir kazana toplayacak. Bunun anlamı şu: Uzman işçiler, sipariş ve gereksinme durumuna göre, iş yerinden iş yerine gönderilecekler ve böylece sık sık işyerleri içinde değişmiş olacak. Bu demektir ki, sendikaların öteden beri yakındığı ödünç işçi veren firmalar aradan çıkarılacak.

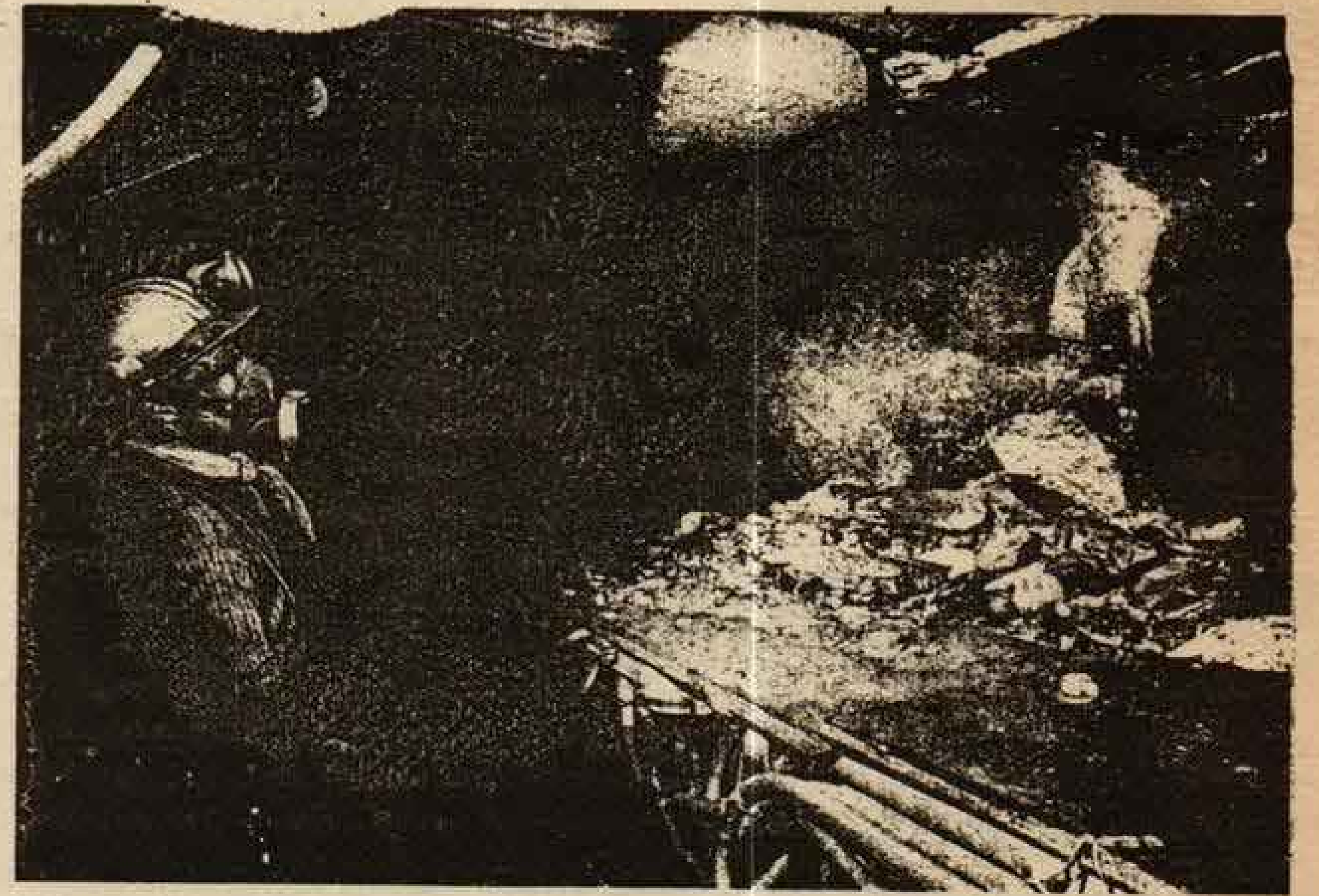
YABANCILAR DAHA ÇOK HASTA OLUYOR

Yapılan istatistiklere göre, Ruhr bölgesinde bulunan kömür ocaklarında hastalık oranı başka bölgelerden daha yüksek. Geçen yıl Ruhr'da maden ocaklarında çalışan her yüz işçiden 11,35'i hastalık yüzünden işe gelmemiş. Başka iş alanlarında olduğu gibi burada da asıl büyük hastalık oranı yabancılar arasında. Bazen bu oranın yüzde 30'a kadar çıktığı oluyor. Ancak böylesi geçici bir durum. Genel olarak durum şöyle: Federal Almanya maden işletme bölgelerinde geçen yılın hastalık oranı yerli işçilerde 10,62, yabancılarda 13,68.

Aynı durum yalnız madencilik için söz konusu değil. Hastalık kasalarının 1 Ekim 1981 günlü istatistik durumuna göre genel hastalık oranı yüzde 5,47. En çok hasta olanlar da yüzde 7,88 ile Italyanlar ve yüzde 7,85 ile Türkler.

Alman Isverenler Federasyonu, yerlilere göre yabancılar arasında hastalık durumunun daha yüksek oluşundan sık sık yakınıyor. Federasyona göre bu durum eskisine göre çok farklıdır ve yabancı işçilerin ailelerini yanlarına getirmesinden sonra değişmiştir. Yabancı işçiler arasında hastalık durumunun denetlenmesine de olanak yoktur, çünkü özellikle Türkler ülkelerine tatil yapmaya gittikten sonra hastalanmaktadırlar. Ruhrkohle firması, iki yıllık bir süre boyunca bu konuda gözlemler yapmış ve hastalık olaylarının üçte birinin tatil sırasında Türk doktorları tarafından onaylandığ sonucuna varmıştır.

Tatilde ortaya çıkan hastalık olaylarının denetlenmesine olanak bulunmamakla birlikte, iş başındaki hastalık durumunun denetlenmesi için bir süredir Ruhrkohle firması her ocakta bir kontrolör bulunmaktadır. Ancak bu konuda iyi niyet çıkış noktası yapılarak,güvensizlik çerçevesinde davranılıyor. Kontrolör, ilgili kişilerle konuşmalar yaparak iş başında hastalanmaların daha çok hangi nedenlere dayandığı konusunda araştırmalar yapıyor.

Almanya'n:ı Ruhr Bölgesinde maden ocağında çalışan bir yabancı işçi

Ortaya çıkan sonuçlara göre, iş başında hastalananlar, kaba deyimi ile dalga geçmek için doktora başvurmuyorlar. Maden işçileri iş yerinde aşırı ölçüde yoruluyor ve sonra da evlerinin daracık duvarları arasına sıkıştıkları için dinlenemiyorlar. Böylesi durumlarda hastalık kontrolörü işletme yöneticileri ile doğrudan doğruya temasa geçerek ilgili kişinin başka bir iş yerine nakledilmesi için çaba gösteriyor. Yada konut idaresine başvurarak, ilgili işçi için daha elverişli bir konut bulmaya çalışıyor. Bütün bunlar bir sonuç vermezse, en son çareye, işçinin zararına olan bir yola başvuruluyor ve sık sık hastalanan işçinin işine son verilmesi için işyeri temsilcisinin onayı isteniyor.

Her zamanki gibi işverenin en büyük silahı bu. En etkili silah da bu. Özellikle işsizliğin genişlediği bir dönemde. Bunun sonuçları şimdi alınmaya başlanmış. Hastalık olayları bütün bölgelerde son aylarda büyük düşüş göstermekle birlikte,en büyük düşüş Ruhr bölgesinde olmuş. Işsizlik korkusu insanların hastalanmasını bile önlemeye başlamış. Istatistikler bunu gösteriyor. 1980 yılına göre zorunlu sigortalılarda hastalık olaylarında yüzde 7,34 düşme var.

Bu ortalama oran iş alanlarına göre değişmeler gösteriyor. Çelik endüstrisinde ve yapı iş kolunda oran, ortalamanın üstünde. Kamusal iş yerlerinde 7,64 ile ortalamanın üstünde olması çok kimseyi düşündürüyor. Bu konuda,kamusal iş yerlerinin güvenceli olması her halde önemli bir rol oynuyor.

Hikâye

HAMBURG'TAN SONRA?

Aysel Özakın

Tren hangi perondan, saat kaçta kalkıyor? Bunu sinirli sinirli tesbih çeken, mavi takım elbiseli adama mı soracağız? Yoksa kıllı göğsünde altın zinciri parlayan, çevresine acıklı bir kurnazlıkla bakan, yanından geçen alman kızlara meydan okurcasına, kendini kanıtlamak istercesine süzen delikanlıya mı? Bir aile babası arıyor gözlerim. Karısını, çocuklarını ve valizlerini çevresine toplamış, ailesini burada yaşatacak ve kendini koruyacak kadar almanca bilen, tedirgin ve güvenilir Türkiyeli bir aile babasını arıyor gözlerim. Hamburg garı insanları küçücük ve yalnız gösteren eski, görkemli bir yapı...

Koltuğunun altında okul çantasıyla, elinde iri bir dondurma kulesini yalayarak ve topallayarak giden 14-15 yaşlarındaki esmer çocuğa yetiştim. Bağcıklı siyah pabuçlarıyla, büyük beden ceketiyle, yalnızlığıyla ve yaladığı dondurmayla verdiği değerli bir Türkiyeli bir çocuktu.

"Bana yardım eder misin? Berlin trenine binmek istiyorum. Yeni geldim. Hiç almanca bilmiyorum."

Dondurmasını ağzından çekti. Almanya'da yaşayan bu doğulu çocuklar kendilerine soru sorulunca niçin bu kadar utanıyor ve bocalıyor acaba? Niçin korku esmer tenlerinin hemen gerisinde bekliyor?

Hüseyin... Onunla güven içinde yürüyorum şimdi. Hüseyin almancayı okulda öğreniyor. Bana yol göstereceği için hem çekiniyor, hemde onur duyuyor. Kuyrukta beklerken dondurmasını bitirmek için acele ediyor. Enformasyon bürosundaki yaşlı alman Hüseyi'nin sorusuna asık yüzle ve hızlı hızlı karşılık veriyor:

"Sekizinci perondan, 14.30'da."

Hüseyin beni hemen bırakıp gidecek mi? Trenin kalkmasına birbuçuk saat var. Dışarda hava güneşli. Uzaktan gelen kirli bir deniz kokusu...

"Şimdi nereye gideceksin Hüseyin?"

"Eve."

"Eve biraz geç gitsen kızarlar mı? Merak ederler mi?"

"Evde şimdi kimse yok. Herkes işte. Ben eve gidip ders yapıyorum."

"Istasyona neye geldin peki?"

"Dondurma almak için."

Hüseyin'e benimle bir saat kadar buralarda dolaşıp dolaşmayacağını sordum.

Bir saat sonra ondan ayrılacağım. Bu gizli duyguların bir gün nasıl bir alevle tutuşacağını göremiyeceğim.

"Bu yüzden mi Almanya'ya geldiniz? "

"He. "

"Şu ara sokağa girelim mi? "

Ara sokak sessizdi. Eski leş yapıların pencerelerinde saksılar vardı.

"Başka neler hatırlıyorsun? Biz hep gazetelerde okuduk."

"Evlere işaret koymuşlardı. Bazı adamlar bazı çocuklar da yandı. Ölülerini bulmaya herkes hastaneye gitti. Köylerden adam sokmadılar.Duyduk; bin adam öldürdüler. "

"Peki sen sık sık o günleri düşünüyor musun? "

"Elbet. Insan düşünmez mi? "

O zaman ben utangaçlaştım birden. Onu tanımaya çalışıp, tanıyamadığım için, onun dünyasına giremediğim için... Bir süre sonra sormadım ona. Artık geri dönüyorduk. Bir köprüden geçiyorduk.

"Öğleden sonralarını nasıl geçiriyorsun? Okuldan çıkınca? "

Hüseyin'in bana mutlu anlarından söz etmesini bekliyordum sanki. Oyunlarından, muzipliklerinden...

"Bazen eve giderim. Dersimi yaparım. Bazen derneğe giderim. "

"Dernekte ne yapıyorsun? "

"Kitap okuruz. "

"Ne kitapları okuyorsunuz? "

"Siyaset kitapları okuyoruz. "

"Roman, hikaye, şiir, öyle şeyler de okur musun? "

"Nasıl yani? "

"Yani böyle insanların başından geçen olayları hayellerle süsleyerek anlatan kitaplar..."

"Biz öyle hayeller falan okumuyoruz. "

"Peki Hüseyin sen hiç hayel kurmaz mısın? Meselâ büyüyünce şöyle şöyle yapacağım, şöyle şöyle yaşayacağım... Bunları düşünmez misin? "

"Bunları düşünürüm. "

"Peki ne düşünüyorsun? Ne yapmak istiyorsun ileride? "

"Oto tamirciliği yapacağım. "

"Peki işin olacak diyelim. Mutlu olmak için, hoş şeyler yapmak için, mesela yeniyerler görmek, gezmek için neler hayel ediyorsun? "

"Ben tamircilik yapınca bir de kendime bir otomobil alacağım. Onunla gideceğim.

Hüseyin ilk olarak, belli belirsiz gülümsedi. Yine sordum:

Nereye gideceksin? "

"Dolaşırım " diye karşılık verdi.

Hüseyin kendisinden istenilen şeyleri kolayca yapan çocuklardan... Büyüklere karşı karşı gelmemeye alışmış çocuklardan... Güneşli kaldırımda yürüyoruz. Karşıdan bir küme açık tenli, gürültücü okullu geliyor. Çoğu Hüseyin'in yaşıtı. Sözlerini anlamasam da şakalaştıklarını anlıyorum.

"Sen de onlarla aynı okula mı gidiyorsun yoksa? "

"Hayır onların okulu çok zor. Biz meslek okuluna gidiyoruz."

"Orayı bitirince ne olmak istiyorsun."

"Ben oto tamircisi olmak istiyorum."

"Başka birşey olmak istemez misin? "

"Başka?... Ya fabrikaya gireriz. Ya da serbest zanatta çalışırız. "

"Hüseyin duygularını belli etmeyen bir çocuk... Durgun.

Kaldırımlar tıklım tıklım dolu. Fotoğraf makinalarıyla turistler, sarmaş dolaş sevgililer, köpekleriyle yürüyenler, yaşlılar, işçiler, memurlar, cesur görünen genç kızlar, sarışın insanlar...

"Hüseyin sen nerelisin?"

"Kahraman Maraş..."

"Sahi mi? "

Kahraman Maraş adını duyunca hemen gazetelerin ilk sayfalarını dolduran ölüm ve yıkım fotoğrafları geliyor aklıma.

"Siz buraya geleli çok oldu mu? "

"Evvelden buraya ağabeyimgil çalışmaya geldi. Sonra bizim ev yanınca... Bir de benim ortanca ağabeyim vardı. Onu da vurdular."

Sağ yanımızda sıra sıra vitrinler, sol yanımızda hızla akan otomobiller... Telâşlı ya da durgun, neşeli ya da kederli almanca sesler arasında Hüseyi'nin kolunu hafifçe tutuyorum.

"Nasıl oldu Hüseyin? Onu nasıl öldürdüler? "

Hüseyin önüne bakıyor:

"Katliam yaptılar. Bizim evin kapısını kırıp girdiler.

Ağabeyimi iki kişi vurdular. Bizim evi yaktılar. "

"Sen bütün bunları gördün mü? "

Hüseyin'in kolunu bırakıyorum. Ne kadar yaşlı bir çocuk Hüseyin! Hayatını sanki gizli duygularla bir düzene sokmuş.

"Gördüm."

Hüseyin'e belki bir daha hiçbir zaman raslıyamayacağım.

Eylül 1981, Berlin

Sevim'i Nasıl Kısırlaştırdık? 2

Dr.Oya Yaylalı

Ve bir Küpür

"... Program Analiz Enstitüsünde çalışan A. Stevens'e göre ABD'de hergün 3000 kişi kısırlaştırılmaktadır. Kısırlaştırılan kişiler arasında sosyal yardımla geçinenler büyük çoğunluğu oluşturmaktadır. New York kentinde yapılan kısırlaştırma ameliyatları 1972-73 döneminde % 180'lik bir artış göstermiştir.

Daha çok Latin Amerika ve zenci kökenli azınlıkların gittiği Los Angeles Bucak hastanesinde yapılan bir incelemeye göre, 1972 yılı içinde, bir önceki yıla oranla rahim çıkarma ameliyatları % 742, tüp kesme % 470, tüp bağlama ameliyatlarında da % 400'lük artışlar olmuştur. Kısırlaştırılması uygun görülen kişilere yasaya aykırı olarak aldatıcı bilgiler verilmekte ve telkinlerde bulunulmaktadır. Doğum yapmaya gelen kadınlara, doğum sonrası rahimin "dinlenmesi" tüplerinin bağlanması yada kesilmesinin uygun olacağı söylenmektedir. Sezeryenle doğum yapan kadınlara, hayatının kurtulması için bir daha çocuk doğurmaması gerektiği, bunun için de kısırlaştırılmaya razı olması öğütlenmektedir. Kimi kadınlara, rahimleri alınırsa, kansere yakalanmayacakları telkininde bulunulmaktadır.

Kadın dernekleri ve bazı diğer kuruluşlar, yoksul ve azınlık grupları arasında artan kısırlaştırılma oranına mücadele etmeye hazırlanıyor. Bunlara göre bir yanda yoksulların yararlandığı sağlık hizmetlerinde önemli kısıntılar yapılırken diğer yanda bu grupların çoğalma potansiyelinin yokedilmesi amaçlanmaktadır" (1)

Yoksulluk ve Nüfus

Kenan Evren daha ilk tv demecinden başlayarak, fazla çocuk yapmaya karşı bizleri uyardı. Türkiye'yi yöneten tüm "yetkililer" den sürekli olarak aynı sözleri dinliyoruz. Türkiye'nin kalkınmamasının, "anarşi ve terörün" çocuk ve ana ölümlerinin ve bunlar gibi, insan eliyle yapılmış tüm afetlerin nedeninin bizzat bizlerin dünyaya getirdiği fazla sayıda çocuk olduğunu öğreniyoruz. Böylece, nüfus artıyor demogojisi sadece sermayenin marifetlerini ve sistemin niteliğini aklamakla kalmıyor, aynı zamanda, yoksulluğun nedeninin bizzat yoksullar olduğu gibi, başka yerlerde ve koşullarda yinelenmiş mantığı bir kez daha ortaya sürüyor. Onlara bunları söyleten, gerici papaz Malthus'un uyduruk nüfus kuramını kendisine bayrak edinen emperyalizmdir (2).

Her sosyal örgütlenme biçiminin kendine özgü bir nüfus görüntüsü vardır (3). Günümüzün geri kalmış kapitalist ülkelerinde sosyal refah ve güvenlik hizmetlerinin yetersizliği ve ekonominin kronik işsizlik yaratan yapısı yüzünden, çoğu emekçi ailesinin tek güvencesini dünyaya gelen ve yaşayabilen erkek çocuklar oluşturur (4). Geri kalmış ülkelerde, işsizlik ve yoksulluğun yaygınlığıyla orantılı olarak doğurganlığın yüksek olması ve nüfusun hızla artması doğaldır. Bu hız, ileri derecede sanayileşmiş ve kadınları iş piyasasına entegre edebilmiş toplumlarda sıfıra doğru düşer.

1) Mass. B.Population Target. Canada. Sayfa 106.

2) Malthus öğretisinin yetkin bir eleştirisi için bkz: Marks, Engel Nüfus sorunu ve Malthus. Sol Yayınları.

3) Ibid.

4) Yurdumuzda çocuk ölümleri çok yüksektir: doğan çocukların %20'sinin bir yaştan fazla, diğer %20'sinin de 5 yaştan fazla yaşama olanağı yoktur.

Devamı gelecek sayıda

SEVGİLİME SÖYLENMİŞTİR

Kanımla kazıdım bu dizeleri
Güzlerine düşman zifiri geceye karşı
Hayat sevdamızla sarsılsın diye

SORU

«Almanya acı vatan»
Ya vatan?

SEVDALIM

Gün gelir saçlarına kına yakılır
Güneşin doğduğu yerde öperim nariçi gözlerinden
Yüreğimiz ekim sularıyla ıslanır
sonsuza dek bereketlenirim ak memelerinden

••• Demir Karakoyun

Bir Kürt Masalı:

SİYABEND Û XECÊ

Türkçe Söyleyen: Hüseyin Erdem

Uyuz düşündü, gözledi, kolladı, dişine uygun bir kervanın peşine takıldı. Toynakları en güçlü bir deveyi gözüne kestirdi. Ve kervanın bir yorgunluk anında, kervancıların bir gaflet saatinde yaklaştı avına. Garip devenin en güçlü toynaklı bacağını kesmeye hazırlandı. Devenin bağırmaması, sesini duyurmaması için gerekli tüm önlemleri aldı... Sonra yaradana sığınıp kesti zavallı devenin en güçlü gördüğü bacağını... Sonra yarasını sardı devenin ve tez elden uzaklaştı kervandan.

"Hiç değilse öldürmedim deveyi. Bana bir toynağı gerekliydi, ben de bir bacağını kestim sadece... Kan yitirmemesi için yarasını da sardım... Kötülüğümle iyiliğim başa baş gider..." diye düşündü.

Uyuz, toynağı ustalıkla devenin bacağından ayırdı. Deve toynağı yanında, bu kez de iyi bir demirci aramaya başladı... Sordu soruşturdu, köy köy dolaşmaya başladı. Sonunda tüm övgüleri ustalığında, hünerinde birleştiren bir demirciye vardı. Demirciye isteklerini anlattı önce. Sonra göklerin, güneşlerin, ay ve yıldızların tüm aydınlığını toplayıp getiren ışık topunun çınar ağacının gövdesine sapladığı oku; yörenin en güçlü devesinin en güçlü bacağının en güçlü toynağını verdi demirciye... Artık hüner de, ustalık da demircinindi... Demirci günlerce ugraştı göklerin okunu eritmek, biçim vermek için ona... Sonra, binbir emekle Uyuz'a bir güzel hançer, bir de deve toynağından ve okun artın parçalarından bir küçük kalkan yaptı. Uyuz silahlarını aldı, köyünün alt yamacında gübre yığını yanındaki kulübesine döndü... Silahlarını yanı başına koydu.

"Bir gün bir saldıran olursa bilirim, bu hançerin bu da kalkanımdır" dedi. Köy çocuklarına çaldırıp yediği tavuklardan, yumurtalardan ötürü kendisine öfke dolu köylüler, başına bir şe getirebilirlerdi Uyuz'un...

Derler ki çok açtı Uyuz... Seveni, acıyanı, bir lokma ekmek vereni yoktu... "Tanrım, şu Uyuz bir gün önce, bir saat önce ölse de kurtulsak ondan" diyordu köylüler...

Köyün bir çobanı vardı. Sürüsünü otarırdı köyün. Köylüler de bu iş karşılığında ona ekmek verir, katık verirlerdi. Böylece karısı, çoluk çocuğuyla geçinir giderdi çoban.

Günlerden bir gün, çobanın karısı sırtında yüzelli köylünün çoban hakkı olarak verdiği ekmeklerle dolu torba, elinde buğday çorbasıyla dolu bir bakraç, yüklenmiş köyden geliyordu. Yolu Uyuz'un evi önünden geçiyordu. Uyuz:

"Bu açlığımda, bu kimsesizliğimde böyle bir rısk rastlamadı daha bana. Hele bir sesleneyim çoban karısına... Eğer yüreğinde biraz acıma varsa, torbasından bir iki ekmek verir bana, bakracından da biraz çorba... Eğer acıması yok ise, ne yaparım, tanrı bana ne rısk verir bilemem?"... Uyuz dileğini bir ezgiyle söyledi çoban karısına:

"Ey çoban karısı, gönlüm rüzğarda
Düşsün tanrı merhameti yüreğine
Biraz ekmek ver bana torbandan
ve biraz mehir çorbası kovandan
Bugün altı gündür ölüyorum
gübre yığını üzerinde açlıktan
Vay vay vay Uyuz'uma vay"

Çoban karısı Uyuz'u dinledi, isteklerini öğrendi ama kocasının, çocuklarının rıskından Uyuz'a hiç de vermek istemiyordu. Bu kez çoban karısı söyledi:

"Ey ey Uyuz ey, gönlüm rüzğarda
Başın çevresinde dönen sinekler komazlar varayım evime
Öleceksin gübre yığını üzerinde
Işte tadamadın çoban hakkı ekmeği kovadaki mehiri
Vay vay vay Uyuz'uma vay"

Günah Uyuz'dan gitmişti. O, bir ezgiyle ve iyilikle yalvarmış, çoban karısından biraz ekmek, biraz çorba istemişti.

Kalktı ayağa Uyuz
Taşıdığı azrail gücüyle Uyuz
Gizli yiğitliğiyle Uyuz
Kaptı deve toynağını Uyuz

"Yerin göğün gücüyle, tanrının izniyle biliyorum artık. Bu kez sıra zor sürmeye geldi... Sopa atmaya..." dedi Uyuz.

Uyuz bir eliyle yapıştı çoban karısının yakasına, öteki elinde deve toynağı... Ne kadar gücü varsa Uyuz'un o kadar güçle deve toynağını indirdi çoban karısının böğrüne... Çoban karısı dermansız balık gibi çöktü olduğu yere. Uyuz, hemen çorba dolu bakracı kaptı, ekmek torbasını aldı. Çoban karısını iniltiler içinde olduğu yerde bıraktı. Çorbayı ve ekmeği gübre yığını üzerine götürdü, bir güzel doyurdu karnını... Sonra düşündü: "Ey yer ve gök, ey güneş, ey tanrım kurban olayım sizlere... Ama benim ettiklerimi kimse etmedi dünyada kimseye. Biliyorum şimdi, şu çoban karısının çocukları açtır, gözleri yoldadır. Varayım, tutayım kadının elinden, yerine yurduna götüreyim onu. Çocuklarına sesleneyim. Buğday çorbasını, ekmekleri süreyim önlerine. Belki kötülüğümle iyiliğim başa baş gider..."

Devamı gelecek sayıda

TÜRKÜLERİMİZDEN KORKUYORLAR

H. E

Türkülerden korkulur mu? Bir acıyı, bir sevinci, bir kavgayı, bir sevdayı, akan suyu, uçan kuşu kısaca yaşanan herşeyi dile getiren türkülerden korkulur mu? Hangi dilden, hangi dinden olursa olsun halkların yaşamlarının ve yaratıcılıklarının pırıl pırıl ürünü olan türkülerden...

Korkulur. Nazım Hikmet de öyle diyor, ünlü zenci şarkıcı Paul Robeson için yazdığı bir şiirinde: "Türkülerimizden korkuyorlar!"... Dünyanın kurtulmamış topraklarında en güzel renklerini, en güzel kokularını, en güzel duygu ve düşüncelerini tüm dünya halklarıyla paylaşmak isteyen nice halkların türküleri kana boğuluyor. İnsanlık düşmanı diktatörlükler, baskıcı yönetimler, sömürgeciler bir dağ çiçeğiyle aynı durulukta, aynı güzellikte olan nice halk türkülerini yok etmeye yelteniyorlar. Şili cuntasının türkücü Vicktor Jara'nın gitar çalan parmaklarını kırması, özgürlüğü haykıran sesini susturması, onun bedenini de işkencelerle ortadan kaldırması bunun en çarpıcı örneklerinden... Masum bir halk türküsüne, bir halkın diline bile tahammül edemeyen bu baskı yönetimleri kuşkusuz silinip süpürülecekler. Tüm baskı altındaki halklar başına buyruk, özgür, serbestçe söyleyecekler türkülerini.

Şimdi bir halk türküsünü birlikte okuyalım. Bakalım gerçekten korkmalı mı türkülerden? Dünya'nın yüzlerce halkından birinin olabilir bu türkü. Örneğin bir Kürt türküsü olsun bu. Türküyü 1969-70 yıllarında Türkiye'nin seçkin sanat, edebiyat, bilim, politika kişilerinin katıldığı Sabahattin Eyüboğlu'nun evinde yapılan ve daha sonra 12 Mart'ta açılan davalara konu olan "Pazartesi Toplantıları"nda sundum. Çevrisinin iyi olabilmesi için gerçekten değerli birçok sanatçı, başta Sabahattin Eyüboğlu olmak üzere eleştiride bulundular. Ve tümünün onayı ile çeviri CHP Genel Başkanı Ecevit'in de yazdığı Yeni Ufuklar Dergisi'nin 1971 yılında yayınlanan bir sayısında yer aldı. Demokrasi güçlerinin sınırlı da olsa özgürlüklerin tadını çıkardığı, olabildiğince kullandığı dönemde, kürtçesi yayınlanamamıştı...Yine de bu çok önemli bir adımdı.

Evet, bazı kürtçe kitaplar da yayınlanıyordu o dönemde. Ama bunlar çoğunlukla küçük ve özellikle de Kürtlerin kurduğu bazı yayın evlerince basılıyorlardı. Önemli olan bir Türk sanat ve düşünce dergisinde Kürt kültür ürünlerinin de yayınlanabilmesiydi. Irkçı, şoven çemberin kırılması, Kürt ve Türk aydınlarının, sanatçılarının kardeşçe bir çok ortak savaşımın yanı sıra Kürt halkının demokratik hak ve özgürlükleri için de savaşmaları önemliydi. Türkülerini serbestçe söylemeli, diliyle serbestçe konuşup yazmalıydı Kürtler de. Kürt sanat ve kültür ürünleri de çağdışı baskıları aşıp dünya halklarının kültürleri yanında onurlu yerini alabilmeliydi. Kürt kültürü de en ince beğenilerden, damıtılmış ürünleriyle insanlığın ortak kültürüne bir renk, bir koku, bir güzellik ve soyluluk katabilmeliydi...

O gün türkünün Kürtçesini yayınlayamadım. Türkünün kürtçesini on yıllık bir gecikmeyle yayınlıyoruz. Kürt halkının türkülerinden, dilinden korkmayın sevgili okuyucular... Kardeş Kürt halkı da türkçe de ve tüm dillerde istenen haklı ve güzel şeyler istiyor... Türkülerimizden halk düşmanları korksunlar!

Iro du ro ne tav lı qurçıkan
Sıwe sê ro ne tav lı qurçıkan
Elok ê kulek siyar ê çuçıkan
Teres ê kulek siyar ê çuçıkan

Du bısk ê dı berban ketın qırçıkan
Sê bısk ê dı berban ketın qırçıkan

Iro du ro ne tav lı newalan
Sıwe sê ro ne tav lı newalan
Elok ê kulek siyar ê xezalan
Teres ê kulek siyar ê xezalan

Du bısk ê dı berban ketın dısmalan
Sê bısk ê dı berban ketın dısmalan

Iro du ro ne tav lı kaniyan
Sıwe sê ro ne tav lı kaniyan
Elok ê kulek siyar ê caniyan
Teres ê kulek siyar ê caniyan

Du bısk ê dı berban ketın paniyan
Sê bısk ê dı berban ketın paniyan

* * *

Bugün iki gündür güneş taş yığınlarında
Yarın üç gün olacak güneş taş yığınlarında
Topal Elo serçelerin süvarisi
Kalleş topal serçelerin süvarisi

Gelin götürücülerin iki perçemi gerdanlarına düştüler
Gelin götürücülerin üç perçemi gerdanlarına düştüler

Bugün iki gündür güneş derelerde
Yarın üç gün olacak güneş derelerde
Topal Elo ahuların süvarisi
Kalleş topal ahuların süvarisi

Gelin götürücülerin iki perçemi eteklerine düştüler
Gelin götürücülerin üç perçemi eteklerine düştüler

Bugün iki gündür güneş pınarlarda
Yarın üç gün olacak güneş pınarlarda
Topal Elo tayların süvarisi
Kalleş topal tayların süvarisi

Gelin götürücülerin iki perçemi topuklarına düştüler
Gelin götürücülerin üç perçemi topuklarına düştüler

Notlar:

Annemden öğrendiğim türkü birkez daha 1965 yılının yaz aylarında Kiğı'nın Holhol (Yayladere) köyünde derlendi. (B.Q.S.A.F.M.F.E'den). Değişik variantlar karşılaştırılarak metinde sıralamaya gidildi. Şiir formu bulundu. Daha sonra Kürdistan'ın belli başlı köy ve kasabalarında yapılan araştırmalarda başka variantlara rastlanmadı. Bazı sözcükler yörede doğru kullanılmalarına karşın türküde nasıl derlendi iseler, yazıya da öyle geçirildiler.

Bazı Sözcükler:

Qurç: *Tarlalarda ayıklanan taşların belirli yerlerde birikmesiyle oluşan taş yığını.*

Sıwe *(Sıbe): Buradaki anlamı yarın.*

Qırçık *(qırtık): Buradaki anlamı gerdan.*

Siyar *(Suwar): Süvari*

Dısmal *(Destmal): Mendil (Başka bir variantta Pêşmalan diye geçiyor.)*

DÜNYA'YA GÖZLERİMİ ŞANSLI AÇMIŞTIM!

Merhaba sevgili dostlar. Kocaman bir ay daha geçti, ve neler neler olmadı ki. Sıkıntılar, acılar, zaman zaman mutluluklar, umutlarla dolu bir ay.

Bu ay biraz daha geçmişteki günlere, o şimdiye göre daha kolay daha sıkıntısız günlere dönmek istiyorum sizlerle birlikte. Evet efendim, yıl 1974. Sıcaktan buram buram terlediğim bir gün. Denizden çıkmış eve doğru yürürken, bir sesin "Melike hanım sizmisiniz" demesiyle başlamıştı herşey. Yılmaz Güney'di benimle bir film yapmak istediğini, ertesi gün görüşeceğini söylemişti adam. Ve ertesi gün Yılmaz Güney benimle ve babamla görüşmek için yazlığımıza geldi. Babam Yılmaz Güney'i eskiden beri tanır, sanatını takdir eder, ama kafasındaki düşünceleri beğenmezdi. Bana gelince ben de onu bir aktör olarak beğenir, fakat kafasındaki düşünceleri doğrusu pek anlıyamazdım. Çünkü 18 yaşındaydım ve bu yaşa kadar varlıklı, rahat, dertsiz, sayılabilecek bir hayat yaşamıştım. İnsanların dileklerini, sıkıntılarını, dertlerini, acılarını, bazen gazete sayfalarından bazan televizyondan, radyodan veya çevremdeki kendi dünyalarının için de kendileriyle yaşayan kişilerden duymuş, görmüştüm. İnsanların yaşam kavgaları, işçilerin grevleri, direnişler, yürüyüşler bana hep işi gücü olmıyan serseri takımı, pis solcular, komünis"lerin marifetleri olarak yorumlanırdı. Ben de o yaşa kadar Tercüman, Hürriyet, Dünya, Son Havadis gibi, "gazetecilikten başka her tarife sığabilecek" yayınları okuyarak ve dünyaya onların gözüyle bakarak gelmiştim. Evet diyordum?

Babam epey direnmişti beni "Arkadaş" ta oynatmamak için. Yılmaz Güney allem etti kallem etti babama evet dedirtti. Yalnız bazı şartlarla: Bana kendi görüşleri doğrultusunda, yani sol propaganda yaptırmamak şartıyla. Hakikaten de sözünde durdu ve beni olduğu gibi, "bir bülbül kuşu gibi" perdeye yansıttı. Yaz sonu film bitti ve filme etkili bir müzik yapılması istendi.

Birileriyle konuşmuştu Yılmaz Güney ve yakında müziklerin biteceğini söylemişlerdi. Ama zaman geçti, bir türlü bitmek bilmedi. Yılmaz ağabey de bana kafasının çok bozulduğunu, bu işi Şanar Yurdatapan ve Atilla Özdemiroğluna ısmarladığını söyledi. Kocamla tanışmam da bu vesileyle oldu. Filmin müziğini plak yaptık. Hayatım her geçen gün çeşitli olaylarla, gördüklerim ve yaşadıklarımla değişiyor anlam kazanıyordu.

MELİKE DEMİRAĞ'IN ANILARI

Evet geçmişi şimdilik burada keselim ve şimdikilerden devam edelim. Şimdiki deyince son günlerde çoğularının okuyup merak ettikleri isim değiştirme konusu var. İnanın, aslında bana ayrılan yeri bu gibi saçma sapan yalan haberler için değil, daha yararlı şeyler yazmak için kullanmak istiyorum ama toptan merakları gidermiş olurum hiç olmazsa.

Atina'da konser arasında elleri, ayakları titriye titriye güzel bir hanım geldi yanıma. Kendisiyle konuşmak istemiyeceğimi, "Hürriyet" gazetesinden olduğunu, bugüne kadar hakkımda çıkan yazıların aslında doğru olarak Türkiye'deki merkeze ulaştığını, ama oradan değiştirildiğini, çarpıtıldığını söyledi. Bende kendisiyle bir gazeteci olarak değil ama bir insan olarak her zaman görüşebileceğimi söyledim. Ve bu hanım birdenbire kalabalık arasında yok oldu gitti. Sonradan bir daha yanıma gelmedi. Ve sonra okudunuz. Adımı Nina Harvariya "olarak değiştirmişim. Kendi adımı kullanmayı sakıncalı buluyormuşum filan diye Parayı kazanmak ama ne pahasına olursa olsun mantığıyla her türlü yalan dolana başvuran bu insancıklara aslında "Allahislah etsin"mi demek lazım yoksa acımak mı artık sizler karar verin. Ama gün gelecek, hani o Cuntanın gideceğine yakın günler, işte o zaman bu zavallılar, bu her dönemin yazar, çizer ve gazetecileri..........

F.Karlı'dan bir mektup aldık. Sayın Karlı, geçen yazımda da belirttiğim gibi boyalı basının abarttığı gibi değil Lavrion kampındaki durum. Gittik kendi gözlerimizle gördük yaşamlarını. Ve sorunlarını, dertlerini öğrendik. İlerici çevrelere, yetkililere, elimizden geldiğince duyurmaya çalıştık. Hatta kendi içlerinden bir sözcü kendi hazırladıkları metni bizim verdiğimiz ve Yunan Radyo-TV'unun banta aldığı konserde sahnede okudu. Tabii ki sorunları var ama ne "açlıktan ölmeyecek kadar yemek verildiği" doğru ne de "bütün özgürlüklerinin kısıtlandığı." Ben onun veya bunun dediğini değil, kendi gördüklerimi tarafsız olarak yazdım. İçlerinde hamile bir hanım arkadaş da var. Bu arkadaşın sürekli dizenli bakımı yapılıyormuş, yalnız daha iyi gıda alması gerektiğini de bana söylemişti. Şuna inanıyorum ki; şu anda Almanya'da sıkıntılar içinde, oturma iznini alamamış onun bunun yanında veya kaçak yaşıyan insanlarımızdan daha iyi durumdalar.

Evet dostlar bu aylık da bu kadar. Şimdi gidip Zeynep hanımın yemeğini yedirmem ve evi temizlemem gerekiyor. Hoşcakalın.....

Kaçak sanatçı, adını değiştirdi

Hürriyet

Sotto, entra a casa sua, e (nella pagina accanto) con l'attrice turca Nina Harvalia

Melike Demirağ
Nina Harvalia oldu

ESKİ MELİKE, YENİ NINA

● Sanatçıya yeni adını, kanatları arasında yaşadığı

Melike'nin Yunanistan'da olduğu sıralarda Hürriyet'te, "adını değiştirdi" başlığıyla yayınlanan resim.

CUNTANIN KARTPOSTALLARI AVRUPA BASININDA

İtibarının düşmekte olduğunu gören Cunta, halkımıza kendisini ve ordu mensuplarını, ailesiyle, coçuklarıyla, çiçekler içersinde mutlu bir hayat süren insanlar gibi göstererek sempati kazanmak ihtiyacını duymuştur. Bu yüzden artistlere pozlar verdirilerek çekilen fotoğraflarla hazırlanan, kartpostallar, piyasaya sürülmüş ve kırtasiyecilerde, seyyar satıcılarda satılmaya başlanmıştır.

Ülkedeki faşist baskı ile kartpostallardaki şirin asker fotoğrafları arasındaki çelişki yabancı basının ilgisini çekmiş olacak ki geçtiğimiz haftalarda, Almanya'nın en büyük dergilerinden "Stern" ve Alman mizah dergisi "Titanic" sözkonusu kartpostallara önemli bir yer ayırmışlar.

Stern Dergisi,(18 mart 1982 tarihli) Türkiye'deki baskıyı gösteren bir fotoğrafı, kartpostallarla bir karşılaştırma yaptırtabilmek için yanyana yayınlamış. Aşağıda Stern'in konuya ilişkin yazısını sunuyoruz.

Konuya daha çok mizahi bir açıdan yaklaşan "Titanic" dergisi ise Nisan 1982 sayısında, "CİA Türkiye hakkındaki gerçekleri açıklıyor" başlığı altında mizahi bir CİA raporu yayınladı. İlginizi çekeceğini sandığımız bu raporu yan tarafta yayınlıyoruz. (Titanic dergisi rapora resimlerle birlikte 4 sayfa ayırmış. Yer darlığı nedeniyle yazı ve resimlerin ancak bir bölümünü alabildik.)

stern

"Generallerin Türkiye'sinde, yukarda gördüğünüz kıymetsiz kartpostallar, askerlerin nedenli itaatli evlat olduklarını,annelerinin ve babalarının ellerini nasıl saygıyla öptüklerini yada her genç kızın hayran kaldığı şık insanlar olduklarını göstermeye çalışmaktadır.

Fakat Türkiye Halkı, Avrupa'nın sayıca en güçlü ordusuna sahip olan Türkiye'yi, günlük yaşamında bambaşka görmektedir.

Türkiye Halkı kendi ordusu tarafından kesinlikle baskı altında tutulmaktadır. Bir ispat olarak günlük yaşamdan yandaki fotoğrafı verebiliriz. Resim İstanbul'un bir sokağında çekilmiştir. Görüldüğü gibi bir grub insan, kendilerinden şüphe edildiği gerekçesiyle sokağın çamuruna yatmaya zorlanıyorlar."

Titanic

"Güya Türkiye'de insan hakları pek iyi durumda değilmiş. Sendikalar dağıtılmış 150.000 politik tutuklu, işkence ve ölüm varmış. Bütün bunlar doğru olabilir mi? Yoksa sadece sol propagandanın bir ürünü mü? Türkiye bir Nato üyesi olduğu için konuya titizlikle eğilen CIA, meseleye açıklık getirebilmek için derhal bir araştırma yapmıştır. Aşşağıda sizlere bu araştırmayla ilgili CIA raporunu hem de CIA'nın hazırladığı resimli dökümanlarla, gerçeği ortaya çıkartmak için sunuyoruz...

Komünistler tarafından çıkartılan söylentilere göre Istanbul'da 1. Şube'de kadınlara, cinsel organlarına yerleştirilen cam tüplerin, içerde kırılması yoluyla işkence yapılıyormuş. Yukardaki fotoğraf 1. Şubedeki tutuklu bayan ile, memurun konuşmasını ve solcuların iddialarının nasıl bir uydurma olduğunu açıkca gösteriyor. Her şey gayet normal cam bardaklar ait oldukları yerde; "şık vitrinin" içerisinde duruyorlar, sayın bayan olsa olsa memurun sigara dumanından rahatsız olabilir, işte okadar."

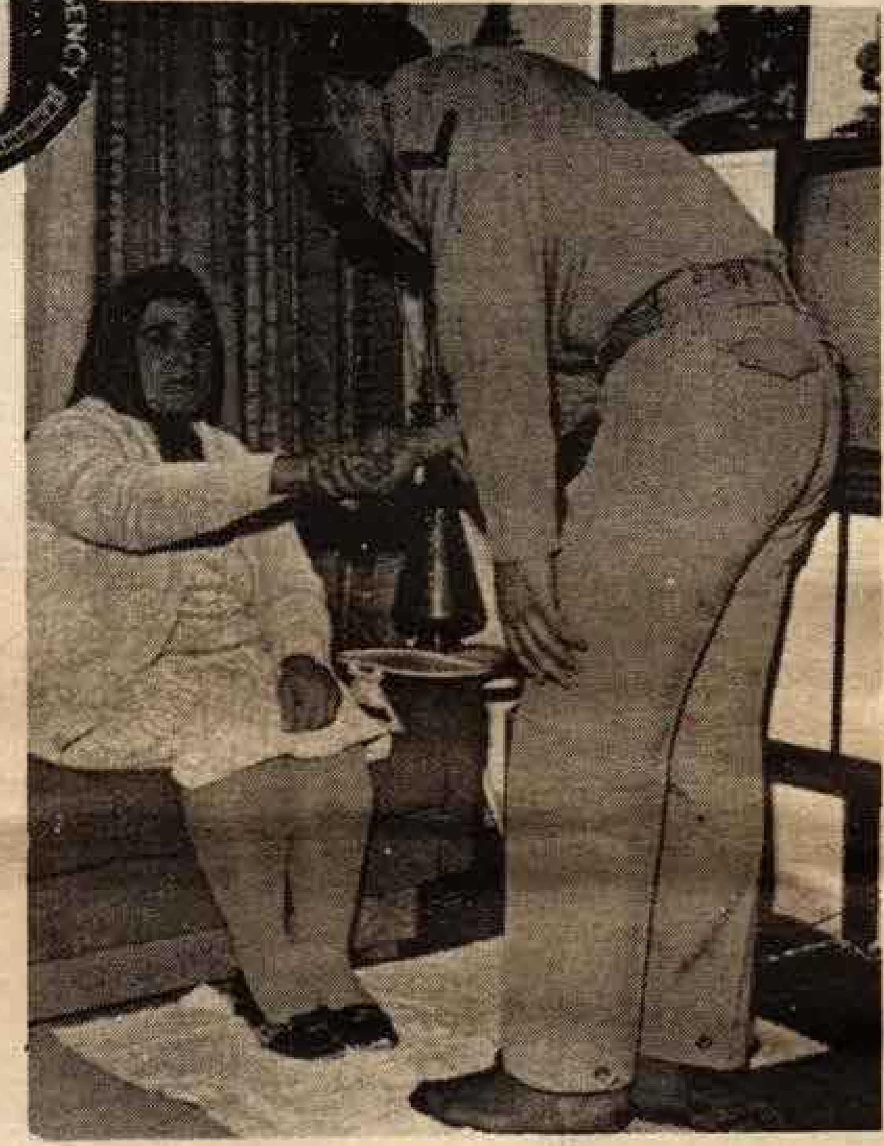

"Sol çevrelerin uydurduğu diğer bir masal'da, çırılçıplak soyulup, içinde 2 yılanın bulunduğu bir hücreye kapatılan tutuklu hakkında. Üçbuçuk gün bu hücrede kalan mahkûm geçirdiği sinir krizinden dolayı, anneyi ve kızını birer yılan olarak görüyormuş. Bizim yukardaki belgesel dökümantasyon fotoğrafımız, politik tutukluların hücrelerinin gayet güzel döşeli olduğunu ve ziyaret saatlerinin çok sıcak geçtiğini, açıkca gösteriyor..."

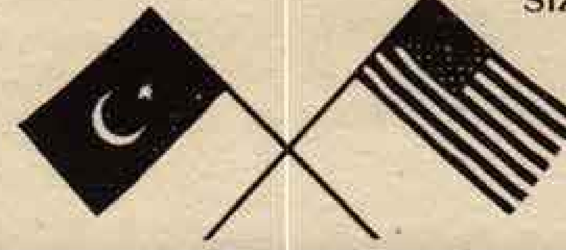
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY

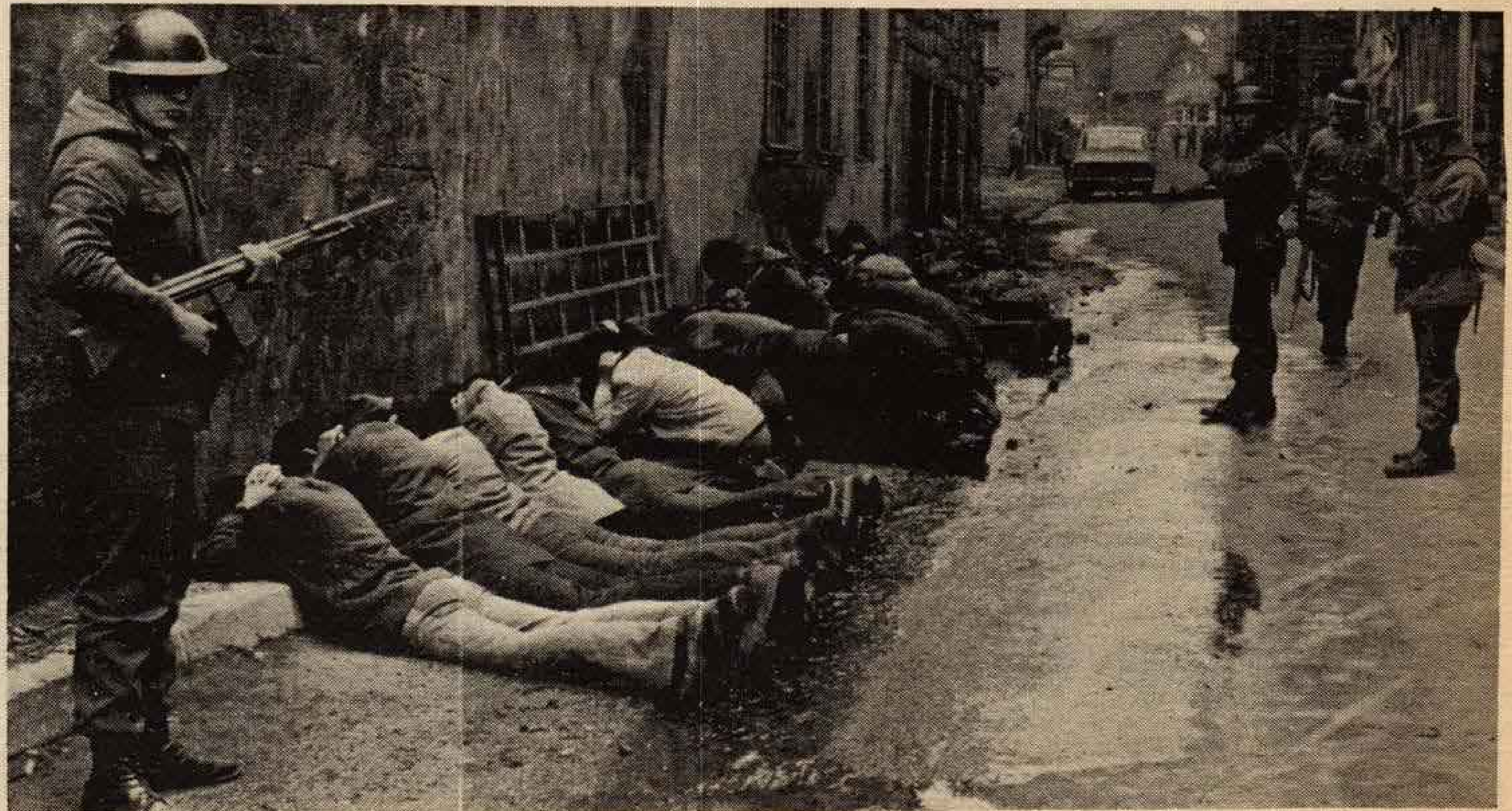

"Moskova tarafından finanse edilen kışkırtıcı basına göre, resimde görülen bu sempatik adam, İzmir'de Polis binasının 6. katından aşağıya atılmışmış. Suçlu da Waşington'daki merkezimizde yetişmiş olan Muhsin Zincibi'imiş. Gerçekte, fotoğrafta gördüğünüz değerli aile babası ile Muhsin Zincibi, bırakın birbirlerini itmeyi tam tersine birbirlerini çok seven iki arkadaşlar. Resmimizde de açıkca gördüğünüz gibi sempatik adam karısı ve çocukları ile bir miki-fare filmi seyretmek için, Muhsin Zincibi'nin kendisine Amerika'dan getirdiği filim makinasını hazırlıyor."

"Dışişleri bakanımız Alexander Haig'in sözlerini bu resim ne kadar da doğruluyor. Türkiye, Polonya ile karşılaştırılamaz...
Bu alçakgönüllülük! bu incelik! ah bu çoraplar! Gerçektende hangi komünist ülke, bir temsilcisini, milletiyle böyle kaynaştırabilecek kadar, düşünceli olabilir? Bakınız asker gayet içten, yaşlı kadına haberler veriyor ve şöyle diyor.
"lütfen kusura bakmayın sayın bayan, kocanızı dört oğlunuzu ve erkek kardeşinizi vurmak zorunda kaldık, umarızki güvenlik açısından sizin için de düşündüğümüz böylesi bir yolu redetmezsiniz. Lütfen bunu kişisel bir problem olarak ele almayın. Siz yüzlerceden sadece birisiniz."

HALKLARIN DÜNYASINDAN

El Salvador'da Seçimler:

KİMİN KAZANDIĞI BELLİ DEĞİL ÇATIŞMALAR DEVAM EDİYOR

28 Mart 1982 günü El Salvador'da yapılan seçimleri 6 sağcı partiden hiç biri kazanamadı.

Bilindiği üzere seçimlere yalnızca sağcı partiler katılmış; liberaller, sosyal demokratlar, demokrat ve devrimci güçler ise seçimleri boykot etmişlerdi. Seçimleri yerinde izlemek üzere El Salvador'a giden bir çok yabancı haber ajansı, halkın büyük yerleşim merkezlerinde bedava seçim arabalarıyla evlerinden toplanarak oy sandıklarına götürüldüğünü, direnişler ve çıkan silahlı çatışmalarda 100' ün üstünde insanın öldüğünü bildirdiler.

Ülkenin kırsal ve dağlık bölgelerinde hükümet güçleri orta büyüklükteki bir kaç şehri sabahın erken saatlerin de karadan ve havadan askeri abluka altına alarak halkı seçim sandıklarına götürmeye çalıştılar. Fakat halkın direnişine Devrimci-Demokratik Birleşik Muhalefet Cephesinin askeri taarruzu da eklenince Cunta Kuvvetleri öğle saatlerinde mevzilerini terk ederek başkent San Salvador'a geri çekilmeye başladılar. Bu sırada başkentte bulunan seçim merkezi binasının çevresinde çatışmalar yoğunlaşarak sürmekteydi. Hükümet güçleri yayılan direniş karşısında ana seçim merkezinin etrafına uçaksavar topları ve ağır makinalı tüfekler yerleştirirken,binanın çevresindeki tanklar namlularını başkentin işçi ve gecekondu semtlerine doğru çevirmişlerdi.

Seçimlerden sonra hiç bir resmi açıklama yapılmaması , sonuçlar hakkında birbirinden farklı rakamların ortaya atılması üzerine adaylar arasında beliren çatışma tehlikesi " seçimleri kimsenin kazanamadığı " açıklanarak bertaraf edildi. Bu zamana kadar , iktidarda bulunan Hıristiyan Demokrat Parti'yi seçimlere hile karıştırmakla suçlayan ikinci güçlü aday Cumhuriyetçi Ulusal Birlik Partisi de bu açıklama üzerine suçlamalarına son vererek seçimlerde hile yapılmadığını açıkladı.

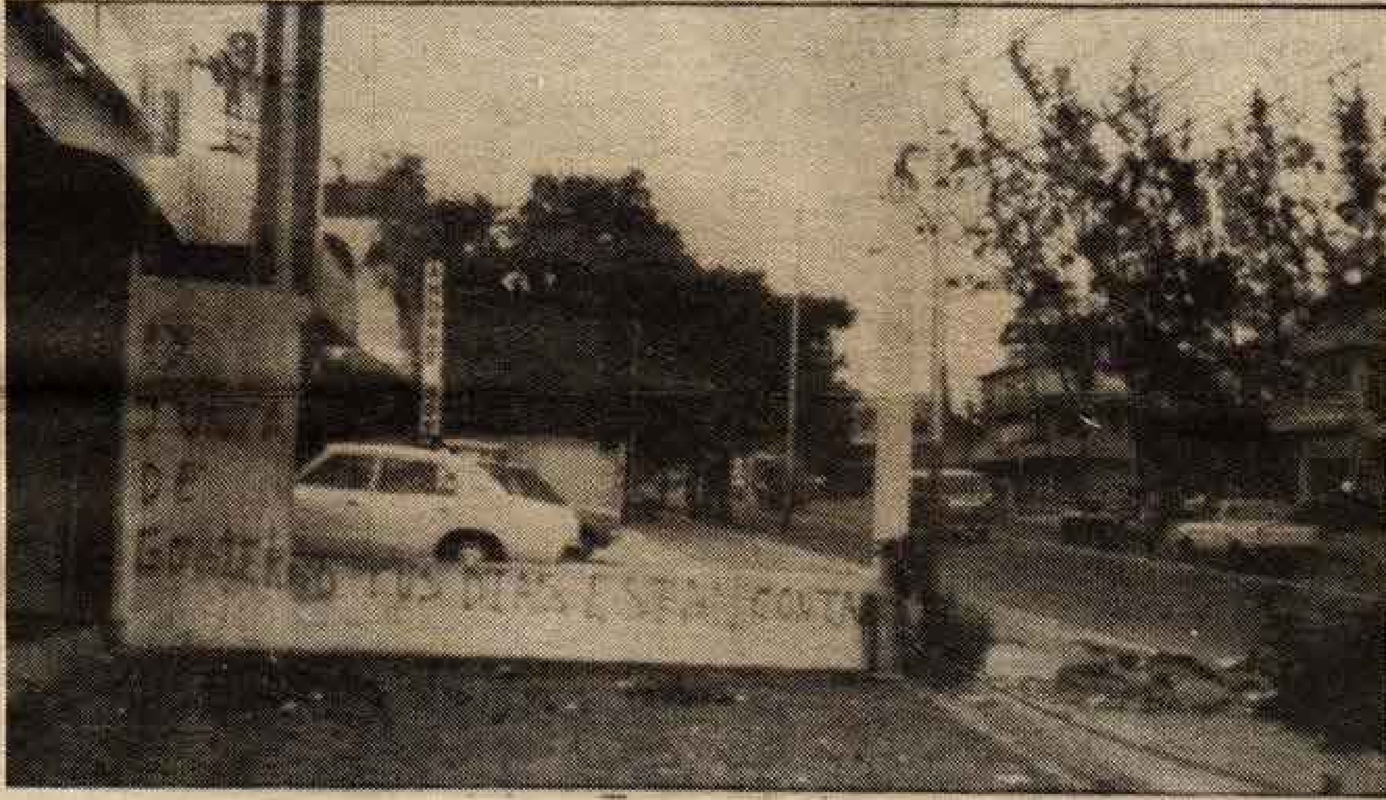
NASIL BİR SAĞ KOALİSYON?

Seçimleri silahlı milis güçleri ve sivil faşist çeteleri ile destekleyen tüm sağ partiler iktidardan pay istiyor ve bunun için gerekirse şiddet kullanacaklarını açıkça belirtiyorlar. Bunların içinde acımasızlığı ve saldırganlığıyla ün yapan D'Aubisson'un Ulusal Birlik Partisi tehditler savuruyor ve iktidar kendisine verilmezse herşeyi yakıp yıkacağını söylüyor.

Bütün sağ partiler iktidardaki Cunta lideri Napolyon Duarte'yi aşırı ılımlı buluyor ve muhalefet güçlerine karşı yeterince sert olamamakla suçluyorlar. İktidarın ikinci güçlü adayı durumundaki Ulusal Birlik Partisi ise bununla da yetinmeyerek Hıristiyan Demokratlar'la koalisyona gitmeyeceğini açıkladı. Buna karşın ülkeyi 16 yıldan beri yönetmekte olan Hıristiyan Demokratlar orduyla sıkı ilişkiler içinde ve bir çok eski cuntacı generali ve ordu mensubunu bünyesinde topluyor. Bu yüzden onların yer almayacağı bir koalisyonun orduyu doğrudan içinde barındırmaması gibi önemli bir zaafı olacak. Fakat buna rağmen Ulusal Birlik Partisi sözcüsü Mario Redaelli Hıristiyan Demokratları sert bir dille eleştirmiş, "artık gerçekten sağcı bir koalisyonun oluşturulması ve Napolyon Duarte'nin iktidarına son verilmesi gerekiyor" demiştir. Sözlerine "gerçek sağcıların artık çoğunluğu oluşturduğunu" söyleyerek devam eden Redaelli, "anlaşmak zorunda olan tarafın bundan böyle Hıristiyan Demokratların olduğunu" ifade etmiştir. Bu durumda gözlemciler, Ulusal Birlik Partisi'nin 1961 yılında darbeyle kendisinin devirdiği Ulusal Uzlaşma Partisi ile koalisyona gitmesinin olası bir hal aldığını belirtmişlerdir. Bu iki parti koalisyon yaparlarsa çoğunluk için 31 sandalyenin gerektiği 60 sandalyeli El Salvador parlamentosunda mutlak çoğunluğu sağlayabilecekler. Bu olasılık karşısında iktidarının tehlikeye girdiğini gören Hıristiyan Demokrat Parti de kendine bir koalisyon ortağı aramaya başlamış ve liderlerinden Julio Adolf Rey'in açıkladığı gibi Demokratik Hareket Partisiyle "resmi olmayan görüşmelere" başlamıştır. Demokratik Hareket Partisi lideri Rene Fortin Magana'da "her çeşit koalisyonda yer alacaklarını" açıklamıştır.

ABD SONUÇTAN MEMNUN

Beyaz Saray, ABD Başkanı Ronald Reagan'ın El Salvador'da yapılan seçimlerden memnun kaldığını açıklarken, "El Salvador'da artık demokratik bir yönetimin kurulduğunu, bunun gerillalar tarafından engellenemediğini" ifade etti. Reagan tarafından geri çekilen eski büyükelçinin yerine geçenlerde başkent San Salvador'a gönderilen yeni ABD büyükelçisi Hinton ise yaptığı açıklamada, ""kurulacak hükümette kimlerin yer alacağı bizi ilgilendirmez, önemli olan demokratik seçimlerin yapılmış olmasıdır" dedi. ABD Dışişleri Bakanlığı "demokratik düzene geçilmesiyle ülkeye yapılan yardımların arttırılacağını" açıkladı.

İÇ SAVAŞ SÜRÜYOR

Hükümet güçlerinin şehir içindeki direnişçileri izole etmek amacıyla seçim günü başkent etrafına oluşturduğu savunma çemberini kırmayı başaramayan gerilla güçlerinin, San Salvador'un 30km yakınına kadar ellerine geçirdikleri mevzileri korudukları bildiriliyor. Özellikle ülkenin kuzeyinde yer alan Morazan bölgesinde tam bir hakimiyet kuran Devrimci-Demokratik Muhalefet Cephesinin askeri birlikleri, başta Usulutan kenti olmak üzere bir çok köy ve kasabayı kontrolü altında tutuyor, askeri garnizonlara baskınlar düzenleyerek cunta kuvvetlerini geri çekilmeye zorluyor. Başkent San Salvador'un bir çok semtinde direnişler sürüyor, silah seslerinin arkası kesilmiyor. Siyasi gözlemciler, yeni kurulacak koalisyonun uzaması ve bir bunalıma dönüşmesi halinde, ülkede zaten pamuk ipliğine bağlı olan iktidarın daha da istikrarsızlaşacağını ve çatışmaların daha da yoğunlaşacağını söylüyorlar. Öte yandan Liberallerden devrimcilere dek uzanan geniş bir siyasi yelpazenin seçimleri boykot ederek , sağcı kampı tamamen izole etmesi toplumsal muhalefetin güçlenmesi şeklinde yorumlanıyor .

YORUM

BALIK ZOKAYI YUTMADI... DENİZİ KURUTMAYA DEVAM!..

El Salvador ' da hükümet güçlerinin Devrimci — Demokratik Muhalefet Cephesi karşısında izledikleri askeri —politik savaş stratejisini ABD li askeri uzmanlar kısaca böyle isimlendiriyorlar. Geçtiğimiz aylarda ABD ' de El Salvador' la Dayanışma Komitesi yayınladığı bir dökümanda,Florida eyaletinde bir askeri kampta bugüne değin 2ooo El Salvador askerinin ABD ' li uzmanlarca '' sivil savaş tekniğine '' göre eğitildiğini ve gerilla güçlerine karşı savaşmak üzere El Salvador ' a geri gönderildiğini gün ışığına çıkardı . ' Atlatacl ' adı altında operasyonlar yapan bu birlik , hatırlanacağı üzere Ocak ayında El Salvador ' un Morazan bölgesinde yaptığı bir operasyonda 2000'den fazla masum köylüyü bir gün içinde hunharca katletmiş,bu haber bütün dünya kamuoyunun tüylerini ürpertmişti. Bu katliam sırasında cinayetlere dayanamayan bazı askerler gerillaların safına geçmişti. Muhalefet Cephesinin vericisi'' Radio Venceremos''bu askerlerle yaptığı röpörtajda katliama nasıl katıldıklarını sorduğunda verilen cevap şu olmuştu''Katılmasaydık yaşamımız tehlikedeydi.Katliam''denizdeki balık'' stratejisinin öngördüğü bir uygulamaydı.Buna göre balığı arayacak,bulamazsak denizi kurutacaktık... ''

Reagan'lı Beyaz Saray bugün inkar edilemez bir şekilde Orta Amerika ülkelerinde işlenen insanlık suçuna ortak olmuş,elini masum köylülerin,işçilerin ,aydınların,din adamlarının kanına bulamıştır.Demokrasiden insan haklarından değil ,sabık cuntalardan,kanlı diktatörlüklerden yana olmuştur.

İşte bu yüzden El Salvador seçimlerinde de inandırıcı olamamıştır. R. Reagan'ın dediğinin tersine El Salvador da demokratik bir düzen kurulmamıştır.Balığı yakalamak için denize olta atılmış. balık zokayı yutmamıştır...yutmayacaktır da ...

EL SALVADOR'DA GÜNEŞ

Mehmet Akı

Küba ve Nikaragua'dan sonra Güney Amerika'da sömürü ve baskıya karşı ulusal direniş ve kurtuluş mücadelesinin güneşi doğuyor. ABD emperyalizminin bu küçük kalesi,16 aileye dayanan askeri faşist cuntanın egemenliğine ve tüm silah ve yardımlara rağmen çöküyor.Komşu Honduras'ın da yapılansaldırı ve katliamlardaki katkısı ve doğrudan işbirliğine rağmen mücadele daha da kızıştı El Salvador' da. Topraklarının yaklaşık üçte birini, Honduras sınırındaki Cabanas'ı, Usulutan'ı, Morazan bölgelerini; Frente Farabundo Marti (Ulusal Kurtuluş Cephesi) kontrolü altında tutuyor. Çoğunluk çatışma olmuyor bile Morazan'da. Ancak, ne tarafa bakılırsa, savaşın izlerini görmek mümkün: Yer yer yıkılmış evler, obüs mermisi çukurları, yanmış evler ... Buradaki her bir ağaçta, kayada, toprak parçasında,bir vadide,bir ailenin veya bir köyün katliamının veya şanlı bir direnişin ve cunta güçlerine karşı kazanılmış bir zaferin izleri var.

8 Kasım'da Honduras'ın göçmen-toplama kamplarından geçerek Cabanas'a ulaşan 25 yaşındaki Amerika'lı Antropolog Philippe Bourgois, yaşadıklarını ABD Kongresi Orta Amerika Komisyonuna açıkladı.

El Salvador Cuntasının İşbirlikçileri

10 Kasım günü sabahın erken saatlerinde bir çocuk: 'Hey senyör, uyanın, askerler var karşı kıyıda, şimdi kaçmak gerek.' diye uyandırıyor antropologu. Gerçekten de karşı kıyı Honduras'ta zırhlı askeri birlikler, faşist Salvador birliklerinin saldırısından çok önce "göçmenlere" karşı önlem almış. Bu birliklerin sınırı geçip 'iz sürmeye' yardımcı oldukları da biliniyor. Artık 14 günlük bir kaçıp kovalamaca ve yok etme operasyonu başlıyor. Saldırı Fransız yapısı ve Israil'den alındığı tahmin edilen Fouga-Magister uçaklarının yağdırdığı bombalar ve USA markalı Huey helikopterlerinden açılan yaylım ateşle başlıyor. Topçu ateşi de bölgeyi ağır bir ateş altına alıyor. Sözkonusu bölge Frente Farabundo Marti'nin kontrolü altındayken huzura kavuşmuştu.

Halk, genellikle yaşlılar, kadınlar ve çocuklar, yalınayak, aç ve sefil kaçıyor. Hemde güçlerinin yettiğince. Kaçamayan ya bir bombanın, ya da azgınca saldıran faşist sürülerin süngüleri veya kurşunlarıyla yaşamını yitiriyor. Kaçanların ideolojisi "kominist-marksist". Büyük çoğunluğunun okuma-yazma bilmediği ve koyu katolik sayılabilecek bir toplumun uyanışı bir Fransız gazetecisi, Le Monde'un muhabiri Francis Pissani'nin gözlemlerinde de açığa çıkıyor. Morazan'da gerillaların arasında bulunuyor gazeteci. Burada hareket, 1971'de Miguel Angel Ventura adlı bir papazın bir Hıristiyan Topluluğu kurmasıyla başlıyor. Beraberce hem okul, ev inşa ediliyor, hem de yoksulluğun ve bundan kurtuluşun nedenleri ve çözüm yolları üzerinde tartışılıyordu. Cabanas' taki"komünist-marksistler"de aşağı yukarı bu gerçeği dile getiriyorlar.4-5 yıl önce bölgeye gelen din adamları "kurtuluş"un dinsel öğretisini yayıyorlar. Sonuç her yerde aynı oluyor: Uyanış Morazan ve Cabanos'ta din adamlarını dahi kaçıran kontr-gerilla örgütü ORDEN'in katliam ve cinayetleriyle bastırılıyor.Halkın yalnız kiliseyi korumak için yaptığı politik örgütlenmenin yetersizliği kısa zamanda ortaya çıkıyor ve askeri-politik eğitim ve örgütlenme başlıyor ve giderek işçi sınıfının örgütleri ile birleşip, bütünleşiyor. Kilise de Latin Amerika'da ilerici bir yapıya zorlanıyor. Halk içinde çalışma yapan din adamları, dinsel öğreti ile yola çıksalar bile sorunların büyüklüğü ve yaşam koşullarının korkunçluğu; ayaklanma, kurtuluş ve sosyal devrim düşüncelerinin yaygınlaşması sorununu doğuruyor. Misyonerlerin yok edilmesi, tutuklanması ise bu süreci hızlandırıyor ve kilise daha sol çözümleri benimseyip, mücadelenin içinde, Ulusal Kurtuluş Cephesi içinde yerini alıyor. Halktaki bilinçlenmeyi engellemek olanaksız.

Yeni Bir Yaşam Doğuyor

Kasım'dan bu yana çok değişti buralar. Bir taraftan General Garcia Meza "zafer" açıklamaları yaparken, öte yandan Usulutan ve Morazan'da, Farabundo Marti etkinliğinde yeni bir yaşam filizleniyor. 1980 Ocağından bu yana 35 000 ölü verilen savaş halindeki bir ülkede çelişkili bir görünümü yansıtıyor buraları. Ülkenin batısı, iktidarı başta olmak üzere, yasaları, ekonomisi ve sosyal huzuruyla başkent San Salvador'dan tamamen ayrılıyor. Paylaşım çizgisinin ardında başka bir ülke var sanki. Burada ayrı bir kilise ve hatta birde radyo vericisi var: Venceremos Radyosu. 1980 Ocağından bu yana her gün akşamları bir saat yayın yapıyor. Artık El Salvador'da suskunluk kırılmış durumda. Daha geçenlerde ünlü San Tecla cezaevinde tutuklu bulunan sendikacı ve ilericilerle yapılan bir roportaj yayınlandı. ABD markalı 22 helikopterin yok edilmesi haberi de. Sağır ve dilsiz bir Salvador yok artık. Ancak bu bir saatlik yayın için bir ton benzin gerekiyor. Köylüler uzun ve tehlikeli bir yolculukla ormanlık dağların patikalarından her saat bir bidonla geçerek sağlıyorlar bunu. Her ne kadar resmi sözcüler radyo yayınının Nikaragua'dan yapıldığını iddia ediyorlarsa da, aslında yayını kendi topraklarında arayıp susturmak için yoğun çaba harcıyorlar.

Morazan köylüsü, ancak kendine yetecek kadar darı ve bezelye yetiştiriyor. Üretilen kahve tek gelir kaynağı, onu satıp bir kaç parça giyim eşyası ve yağı-tuzu ancak alabiliyorlar. Çocukların büyük kısmı kötü besleniyor. Büyüklerde kas ve baş ağrıları görülüyor. Uzun yürüyüşlerde bayılıyorlar. Herkeste bağırsak paraziti var, verem çok yaygın. Bu derin yoksulluk yüzü ve vücudu yaş ilerledikçe daha da etkiliyor. Ancak şimdi sağlık hizmetlerine çok önem veriyor direnişçiler. Sadece temizlik ve bakımla bağırsak parazitleri önemli ölçüde azaltıldı, verem de geriletildi. Guarumas kliniğinin duvarında, her devrimcide olması gereken özellikler bir afişle belirtilmiş: "basitlik, fedakarlık duygusu, acı çeken halka yardım edebilmek için kollektif çalışmak." 16 yaşlarında yaralı bir genç: "Örgüte girdiğimde çok küçüktüm. 3 yıl oluyor" diyor. Daha yaşlıca bir diğeri 3 saatlik bir yolu yaya gelip, haberini verip, dinlenmeden dönerken: "Ülkemin özgürlüğü pahalıya mal oluyor, ama değiyor. Bir ailede 2-3 kişi bile kalsa, savaşı sürdürüyor."

Bir bölgeden, diğerine geçerken, köylerde veya şehirlerde tek bir Küba'lı, Filistin'li, Nikaragua'lı ya da Sovyet'e - bir kaç doktorun dışında - rastlanmıyor. Büyük şehirlerden gelenler de çok nadir. Venceremos radyosunun yayın ve bakımı için bir kaç teknisyen. Mücadele bir çok alanda sürdürülüyor. Milis kuvvetlerinin yanında sağlık ve üretim hücreleri de kurulmuş. Hepsinin birer politik ve mutfak sorumlusu var. Bunlar bölge koordinatörüne bağlı. Sürekli ve karşılıklı bir işleyiş kurulmuş. Emirlerin ve bilgilerin iletilmesi, isteklerin alınması, cephane ve erzak durumu hep bu işleyişin içinde.

Üretim kamplarında "daha yaşlı" köylüler, savaşmak yerine başka türlü katkıda bulunmak isteyenler ve daha savaşa hazır olmayanlar bulunuyor. Çoğunlukla yaşlıların bir ya da iki çocuğu gerilla, bir o kadarı da şehit olmuş. Her akşam ateş yakılmadan önce değerlendirme-özeleştiri toplantıları yapılır. Kadınlara geçmişte hayvan gözüyle bakılması ve üretimde çalıştırılmaması sonucu onların mücadeleye katılımları sorunu henüz çözümlenmedi. Ama bu konunun tartışılması ve aşılması süreci yaşanıyor. Kadınlar her ne kadar mutfakta ve yeni doğmakta olan bürokratik işlemlerde çalışıyorlarsa da, artık gerilla olarak da çarpışıyorlar. Bir komutan:"Militanların yüzde 99' unun kırsal kesimden gelmesi bu sorunun çözümünü güçleştiriyor.Ancak kadının ezilmesine karşı ve devrimci güvenin oluşması için mücadele sürüyor" diye ekliyor.

Not: Bu yazı Elsalvador'daki son seçimlerden önce yazılmıştır.

DEMOKRAT TÜRKİYE
GELECEK GÜZEL GÜNLERE MERHABA

YABANCILAR SORUNU ve BURSA SEMİNERİ

Bursa'daki seminerde Türk bilim adamları Alman tezlerini çürüttü

Hak, hukuk bizden yana...

«Almanya işçileri geri göndermeyi düşünmüyor»

Türk gazetecileri Bursa semineri sırasında işçilerimizin kafasını böyle karıştırdılar

Bursa Semineri'ne Katılan Dr.Faruk Şen, *Demokrat Türkiye'nin* Sorularını Yanıtladı:

« UYUM ZORLUKLARININ ALTINDA FEDERAL HÜKÜMETİN KARARLARI YATIYOR... »

- Seminerin en önemli eksikliği, haklarında karar alınanların, yani işçilerimizin toplantıda bulunmayışıdır.
- 2.Kuşak, 1990'ların işçi rezervi olarak tutuluyor.
- Seminerde, Türk yetkililerin Almanya'daki işçilerimizin sorunlarının çözümü için somut bir politikalarının olmadığı gözleniyordu.

Türk Yetkililer Hazırlıksızdı

Demokrat Türkiye: 16 Martta Bursa'da yapılan «Federal Almanya'da çalışan Türkiyeli işçilerin toplu dönüşleri, Türkiye'de ve Federal Almanya'da uyum sağlamaları» konulu seminere siz de katıldınız. İzlenimlerinizi kısaca özetler misiniz?

Dr.F.Şen: **Seminere katılan Alman ilgililerin konu ile ilgili oldukça iyi hazırlanmış oldukları, buna karşın Türk ilgililerin, TÜRK-IŞ ve Çalışma Bakanlığı yetkililerinin, bilim adamlarının Federal Almanya'da yaşayan ve çalışan yurttaşlarımıza yönelik görüş ve politikalarının gelişmemiş olduğu göze çarpıyordu. Seminerde edindiğim en önemli izlenim bu oldu.**

Demokrat Türkiye: Seminer kimler tarafından ve hangi amaçla düzenlendi?

Dr.F.Şen: **Seminer, Bursa Üniversitesi Iktisadi ve Sosyal Bilimler Fakültesi tarafından hazırlandı. Gerek Türk hükümeti ve TÜRK-IŞ, gerekse Alman hükümeti bu konuda herhangi bir girişimde bulunmamışlardı. Yeni kurulan bir üniversite olarak soruna sahip çıkma gereği duyan Bursa Üniversitesi bu atılımı yaptı. Önce bilim adamlarının katılacağı bir seminer düşünülmekteydi. Daha sonra Alman Yabancılar Sorumlusu bayan Liselotte Funcke ve Dr.Kippes'in daveti kabul etmeleriyle seminer politik bir muhtevaya büründü. Seminer için ilk girişini yapan Bursa Üniversitesi Dekanı Prof.Nurhan Aksaylar'ın yanısıra F.Almanya'da çalışan Türk işçileri sorununa eğilen Alman profesörlerin de bu konuda katkıları oldu.**

Dr.Kippes, «Yabancılar Sorunu Sert Önlemlerle Çözülür»

Demokrat Türkiye: Federal Almanya'nın resmi görüşünü, yabancılar sorunu danışmanı Bayan Funcke'nin ve Bavyera eyaleti Çalışma Bakanlığı Müsteşarı Dr.Kippes'in açıklamalarından, önerilerinden çıkartmak mümkün. Bunlar kısaca, yabancıların, özellikle Türkiyelilerin Almanya'nın içinden çıkamayacağı boyutlarda sosyal ve ekonomik sorunlar yarattığı, ilticaların artmasıyla bu sorunların daha da büyüdüğü ve bir yük haline geldiği biçiminde ifade edilebilir. Almanya'nın da bu yükü üstünden atmak istediği belli. Örneğin Bayan Funcke dönüş için kimsenin zorlanmayacağını, çözümün ikna ve teşvik önlemleriyle halledileceğini söylerken, Dr.Kippes ancak daha sert önlemlerle çözümün mümkün olacağına inanıyor. Farklı olarak Prof.Esser, bilimsel çözüm öneriyor. Sizce bu görüşler birbiriyle çelişmiyor mu, ya da sert önlemden, bilimsel çözümden anlaşılması gereken nedir?

Almanya'daki yabancılar ve özellikle Türkiye'liler arasında işsizlik oranı Almanlardan daha yüksek.

Dr.F.Şen: **Bayan Funcke bir politikacı olarak sorunları daha olumlu ve olgun olarak koyuyordu. Buna karşın Dr.Kippes F.Almanya'da yabancılara karşı gelecekte uygulanacak politikaları açıkça dile getirdi. "Sert önlemler"den anlaşılması gerekenler de herhalde Dr.Kippes'in seminerin 3.günü yaptığı konuşmasında sözünü ettikleri olsa gerek. Dr.Kippes, kendilerinin yabancılar sorununun altından kalkılmayacak bir hal geldiğini daha 1980 yılı başında tespit ettiklerini, buna karşın Federal Hükümetin ve Içişleri Bakanlığının uyarılarını dikkate almadığını belirtti. Sözlerine, kendilerinin (CDU/CSU) Bavyera Eyaletinde öteden beri uyguladıkları yabancılar politikasının Federal Hükümetçe 1981 yılı Aralık ayından itibaren sahiplenildiğini söyleyerek devam eden Dr.Kippes, yabancılar sorununun yalnızca sert önlemlerle çözülebileceğini ifade etti. Yabancıların insanca yaşaması için çalışmaları gerektiği, bunun için de yalnızca iş piyasasının ihtiyaç duyduğu kadar yabancının olması gerektiğini savundu Dr.Kippes.**

Prof.Esser'in bilimsel çözümlere yönelik yaklaşımları dikkate değer nitelikte. Bu görüşe göre Getto'lar dağıtılmalı, yabancı işçiler (Türkler) F.Almanya'nın çeşitli bölgelerine yerleştirilmeli. Fakat Alman politikacılarının ilgi göstermedikleri bu projeler, altyapı tesislerini ve büyük miktarda bir parayı gerekli kılıyor. Esser'e göre yabancı sorununun bir "Türk sorunu" haline gelmesi Türk'lerin sayısının çok olmasından değil, Türklerin gettolar biçiminde dışa kapanık bir özellik göstermelerinden kaynaklanıyor. Esser'in uygulanması mümkün olmayan çözümleri ve salt iyiniyetli konuşmaları, toplantıya sırf bilimsel bir ses de bulunsun diye katıldığı izlenimini uyandırıyordu. Prof Esser'in Getto'ların dağıtılarak yabancılar sorununu çözme tezi, dinleyicilerden hiç bir yankı bulmadı.

«F.Almanya "Çifte Vatandaşlık" Hakkını Kabul Etmeyecektir.

Demokrat Türkiye. Türkiye'den bir çok yetkili kişi bu seminere konuşmacı veya dinleyici olarak katıldı. Örneğin, TÜRK-IŞ Başkanı Denizcier, «Almanlar eskiden daha samimiydi» derken, Çalışma Bakanı Esener, «işçilerimizin hepsine kapımız açıktır, geldiklerinde başımızın tacıdırlar» diyor ve şöyle devam ediyor: «Emeklilik yaşı yaklaşan işçilerimiz haklı olarak dönmek istemiyorlar. Üstelik dönüşü teşvik önerileri yeterli değildir. Teşvik primleri hesaplanırken, işverenin ödediği primler sözkonusu edilmiyor. Işçilerimizin zorlayıcı önlemlere baş vurularak geri gönderilmeleri insan haklarına aykırıdır. Federal Almanya'nın geleneksel Türk-Alman dostluğunu zedeleyici kararlar alacağını sanmıyoruz.

Türkiye'de bu ve benzeri görüşlerin dışında somut bir öneri getirildi mi?

Dr.F.Şen: **Somut öneri olarak daha ziyade çifte • vatandaşlığın kabul edilmesi istendi. Çifte vatandaşlık hakkını F.Almanya'nın kabul etmesi halinde Türkiye'nin de bu doğrultuda girişimlerde bulunacağı ve bu şekilde uzun süre Alman vatandaşı olarak kalan Türk'lerin sonunda Alman toplumuna kaynaşacakları belirtildi.**

Bundan başka Prof.Can tarafından somut bir öneri olarak kabul edilebilecek bir görüş getirildi. Buna göre işçi şirketleri yeniden canlandırılacak ve bu şekilde Türk işçilerinin yurda dönmeleri teşvik edilecekti. Fakat gerek birinci gerekse ikinci öneri üzerinde yapılan tartışmalarda, her iki önerinin de gerçekçi bir yaklaşımdan uzak olduğu görüşünde birleşildi. Dr.Kippes, çifte vatandaşlık hakkının F.Almanya tarafından kesinlikle kabul edilmeyeceğini üstüne basa basa söyledi. Bu görüşe bayan Funcke'de katıldı.

Işçi şirketlerinin yeniden canlandırılması önerisine karşı, Türkiye'deki mevcut ekonomik gelişme içerisinde orta ve küçük işletmelerin yaşam şansının olmadığı belirtilerek, F.Almanya'daki Türk işçilerinin 80'li yıllarda artık Almanya'da yatırım yapmaya başladıkları ifade edildi. Böylece soruna ciddi bir yaklaşım, tutarlı bir alternatif getirilemedi. Bir de şu «yurda dönen işçilerin baş tacı edilmeleri» konusu var.

Türkiye gibi her yıl 700 bin insanın işsizler ordusuna katıldığı bir ülkede, toplu dönüşlerle Türkiye'ye dönecek işçilerin pek baş tacı edilmeyeceği de bir gerçektir. Zaten Almanlar'da bu konuya pek ilgi göstermediler.

Devamı 17. sayfada

BURSA SEMİNERİ NEDİR?

Bursa Üniversitesi İktisadi ve Sosyal Bilimler Fakültesi Dekanı Prof. Dr.Nurhan Aksaylı'nın girişimiyle 16-19 Mart tarihleri arasında Bursa'da F.Almanya'da çalışan Türkiyeli işçilerin sorunlarını konu alan bir seminer düzenlendi. Türkiyeli işçilerin sorunlarıyla ilgili Türkiye ve F.Almanya'nın görüşlerinin ortaya konulmasını amaçlayan seminere Türkiye'den Çalışma Bakanlığı Yetkilileri, TÜRK-İŞ Temsilcileri, bilim adamları katıldılar. Almanya'dan ise Yabancılar Danışmanı Bayan Lisolette Funcke, Bavyera Eyaleti Çalışma Bakanlığı Müsteşarı Dr.Kippes, konuyla ilgilenen Alman bilim adamları ve Almanya'da bulunan bazı aydınlar yer aldılar. Gayrıresmi özelliğine rağmen kapsamı itibariyle F.Almanya'da çalışan Türkiyeliler açısından önemli sonuçlar doğurması muhtemel seminerde, somut bir sonuca ve çözüme varılamadı. Yurtdışında çalışan yurttaşlarımızın sorunlarının tartışıldığı seminerde sorunları tartışılanların bulunmadığı ve görüşlerinin yansıtılmadığı gözlendi. Seminer bir bilgilendirme havası içinde başladı ve bitti.

HAKKIMIZDA NE DÜŞÜNÜYORLAR?

SPD

SPD Genel Sekreteri Glotz:

«GERÇEKÇİ OLMAK ZORUNDAYIZ...

Bilindiği üzere Sosyal Demokrat Parti (SPD), yakın zamana değin izlediği 'liberal' Yabancılar Politikasından tamamen geriye bir dönüş yaparak, Hıristiyan Birlik Partileri (CDU/CSU) ve kısmen de olsa NPD tarafından savunulan gerici politikalara, baskı yasalarına sahip çıkmış, bunları vakit geçirmeden uygulamaya koymuştu. Başbakan Helmut Schmidt'in "sosyal"-"liberal" koalisyonu, birbiri ardına aldığı sert önlemler, insan haklarına ve Anayasa'ya rağmen çikardığı yasalarla yabancı düşmanlığının adeta başını çeken güç haline geldi. Türkiyelilerin evlerine ve işyerlerine saldıran

Devamı 17. sayfada

CDU/CSU

CSU Başkan Yardımcısı Zimmermann:

«İŞSİZ TÜRKLER ALMANYA'YI TERK ETMEK ZORUNDADIR»

CDU/CSU'nun (Hıristiyan Birlik Partileri) "en akıllı" politikacısı ve "ortak sesi" olarak tanınan CSU Başkan Yardımcısı Zimmermann, çok kısa bir süre önce "iftira, yalan ve çirkefliğiyle" ün yapan BILD gazetesine verdi bu demeci. *(Hatırlanacağı üzere BILD gazetesi Türklerin kedi eti yediğini, banyoda koyun kestiğini vb. yayınlamıştı)*

Gerici partiler olan CDU/CSU'nun, artık NPD'ninkinden pek ayırt edilemeyen yabancı aleyhtarı politikaları yorumu gereksiz kılarcasına bu demeçte somutlaşıyor. "Türkler Dı-

Devamı 17. sayfada

NPD

NPD Basın Sözcüsü K.H.Vorsatz:

«ALMANYA ALMANLARINDIR - YABANCILAR DIŞARI!»

Sabık 'Neo-Nazi'lerin (Yeni-Naziler), faaliyetlerini yasal alanda da sürdürebilmek için "Milliyetçi Demokratlar" adı altında kurdukları NPD, elindeki tüm olanaklarla Alman kamuoyunu yabancılara, özellikle de Türkiyelilere karşı kışkırtıyor. Her bildirisinde, her eyleminde, biri bitmeden diğerini başlattığı yabancı aleyhtarı kampanyalarında Federal Almanya Anayasa'sınca da «insanlık suçu» olarak mahkum edilen bir *fiili* işliyor. Açık açık, fütursuzca yabancı düşmanlığını körüklemeye devam ediyor. Seçimlerde belediyeler-

Devamı 17. sayfada